Псалми

ГЛАВА 1

1 Благо човеку који не ходи по савету безбожника, и не стоји на путу грешника, нити седи на месту подругљивих.
2 Али његово уживање је у закону Господњем; и у закону своме размишља дан и ноћ.
3 И биће као дрво засађено крај река воде, које доноси свој плод у своје време; ни његов лист неће увенути; и шта год да уради, успеће.
4 Безбожници нису такви, него су као плева коју ветар тера.
5 Зато безбожници неће стајати на суду, нити грешници у скупштини праведника.
6 Јер Господ зна пут праведника, а пут безбожника ће пропасти.

ГЛАВА 2

1 Зашто се незнабошци бесне, а људи замишљају сујетну ствар?
2 Краљеви земаљски су се поставили, и владари се заједно саветују против Господа и против помазаника његовог говорећи:
3 Раскинимо њихове окове и одбацимо њихове уже од себе.
4 Ко седи на небесима, смејаће се, Господ ће им се ругати.
5 Тада ће им говорити у свом гневу и узнемиравати их у свом великом незадовољству.
6 Ипак сам поставио свог краља на свом светом брду Сион.
7 Ја ћу објавити одредбу: Господ ми је рекао: Ти си мој Син; данас сам те родио.
8 Тражи од мене, и даћу ти незнабошце у твоје наследство, и крајње крајеве земље у твоје власништво.
9 Сломићеш их гвозденим штапом; разбићеш их као грнчарски суд.
10 Зато сада будите мудри, цареви, поучите се, судије земље.
11 Служите Господу са страхом и радујте се са трепетом.
12 Пољубите Сина да се не разгневи, и да не погинете с пута, када се гнев његов мало распали. Благо свима који се уздају у њега.

ГЛАВА 3

1 (Давидов псалам, када је побегао од свог сина Авесалома.) Господе, како су се увећали што ме узнемирава! многи су устали против мене.
2 Много је оних који говоре за моју душу: Нема му помоћи у Богу. Селах.
3 Али ти си, Господе, штит за мене; слава моја и подизач главе моје.
4 Гласом сам завапио Господу, и он ме је чуо са своје свете брда. Селах.
5 Легао сам и спавао; пробудио сам се; јер ме је Господ подупирао.
6 Нећу се уплашити десет хиљада људи, који су се около окомили против мене.
7 Устани, Господе; спаси ме, Боже мој, јер си све непријатеље моје ударио у јагодицу; разбио си зубе безбожницима.
8 Спасење припада Господу: твој је благослов над твојим народом. Селах.

ГЛАВА 4

1 (Најглавном свирачу на Негиноту, Псалам Давидов.) Услиши ме кад зовем, Боже правде моје, увећао си ме кад сам био у невољи; помилуј ме и услиши молитву моју.
2 О синови људски, докле ћете моју славу претварати у срамоту? докле ћете волети сујету и тражити закуп? Селах.
3 Али знајте да је Господ за себе издвојио онога који је побожан: Господ ће чути кад га позовем.
4 Стани са страхопоштовањем и не греши: разговарај са својим срцем на свом кревету и мируј. Селах.
5 Принесите жртве праведности и уздајте се у Господа.
6 Много је оних који говоре: Ко ће нам показати добро? Господе, уздигни на нас светлост лица свога.
7 Унео си радост у моје срце, више него у време када се њихов жито и њихово вино увећавају.
8 Положићу ме у миру и заспати, јер ти, Господе, само дајеш да живим у сигурности.

ГЛАВА 5

1 (Најглавном музичару на Нехилоту, Давидов псалам.) Послушај речи моје, ГОСПОДЕ, размотри моју медитацију.
2 Послушај глас вапаја мога, Краљу мој и Боже мој, јер ћу се теби молити.
3 Ујутру ћеш чути мој глас, Господе; ујутру ћу упутити молитву своју к теби и погледаћу горе.
4 Јер ти ниси Бог који воли зло, нити ће зло пребивати с тобом.
5 Безумни неће стајати пред тобом, ти мрзиш све који чине безакоње.
6 Уништићеш оне који говоре под закуп; ГОСПОД ће се гнушати крвавог и лажљивог човека.
7 Али што се мене тиче, уђи ћу у твој дом у мноштву милости твоје, и у страху твом поклонићу се светом храму твоме.
8 Води ме, Господе, у својој праведности због мојих непријатеља; исправи пут пред мојим лицем.
9 Јер нема верности у њиховим устима; њихова унутрашњост је врло зло; њихово грло је отворена гробница; ласкају језиком.
10 Уништи их, Боже; нека падну по сопственим саветима; изгони их у мноштву преступа њихових; јер су се побунили против тебе.
11 Али нека се радују сви они који се у тебе уздају, нека увек кличу од радости, јер их браниш, нека се радују у теби и они који воле твоје име.
12 Јер ти ћеш, Господе, благословити праведника; милошћу ћеш га окружити као штитом.

ГЛАВА 6

1 (Најглавном музичару на Негиноту над Шеминитом, Давидов псалам.) Господе, немој ме прекорити у гневу своме, нити ме казнити у својој врућој немилости.
2 Смилуј се на мене, Господе; јер сам слаб: Господе, исцели ме; јер су ми кости огорчене.
3 И моја душа је веома узнемирена, али ти, Господе, докле?
4 Врати се, Господе, избави душу моју, спаси ме ради милости своје.
5 Јер у смрти нема спомена на тебе; у гробу ко ће ти захвалити?
6 Уморан сам од стењања; целу ноћ намештам кревет да пливам; Заливам свој кауч сузама.
7 Од туге је око моје пропало; стари од свих мојих непријатеља.
8 Идите од мене сви који чините безакоње; јер је Господ чуо глас мог плача.
9 Господ услиши молбу моју; Господ ће примити молитву моју.
10 Нека се сви моји непријатељи посраме и ужасну, нека се врате и постиде се изненада.

ГЛАВА 7

1 (Сигајон Давидов, који је отпевао Господу, о речима Куша Венијамита.) Господе, Боже мој, у тебе се уздам: спаси ме од свих оних који ме прогоне, и избави ме.
2 Да не растргне душу моју као лав, раскомадајући је, а нема ко да избави.
3 Господе Боже мој, ако сам ово учинио; ако је безакоње у мојим рукама;
4 Ако сам наградио зло ономе који је био у миру са мном; (да, предао сам му да је без разлога мој непријатељ :)
5 Нека непријатељ прогони душу моју и узми је; да, нека згази живот мој на земљу, и нека част моју положи у прах. Селах.
6 Устани, Господе, у свом гневу, уздигни се због беса мојих непријатеља, и пробуди ми се на суд који си наредио.
7 Тако ће те опколити скупштина народа;
8 Господ ће судити народу, суди ми, Господе, према мојој праведности и према мојој беспрекорности која је у мени.
9 О, нека дође крај злини безбожника; него утврди праведника, јер праведни Бог испитује срца и узде.
10 Моја одбрана је од Бога, који спасава праве срца.
11 Бог суди праведнима, а Бог се сваки дан љути на зле.
12 Ако се не окрене, наоштриће свој мач; нагнуо је свој лук и припремио га.
13 Он му је припремио и оруђе смрти; он поставља стреле своје на прогонитеље.
14 Гле, он се мучи са безакоњем, и зачео је зло, и изнео је лаж.
15 Направио је јаму, ископао је, и пао је у јарак који је направио.
16 Његово зло ће се вратити на његову сопствену главу, а његово насилно понашање срушиће се на његову сопствену паштету.
17 Хвалићу Господа по правди његовој, и певаћу имену Господа Свевишњега.

ГЛАВА 8

1 (Најглавном музичару на Гититу, Давидов псалам.) Господе, Господе наш, како је одлично име твоје по свој земљи! који си изнад небеса поставио славу Твоју.
2 Из уста беба и дојиља одредио си снагу због својих непријатеља, да умириш непријатеља и осветника.
3 Кад посматрам небеса твоја, дело прстију твојих, месец и звезде које си одредио;
4 Шта је човек, да га се сећаш? а сине човечји да га посећујеш?
5 Јер си га учинио мало нижим од анђела, и овенчао си га славом и чашћу.
6 Учинио си га да има власт над делима руку својих; све си ставио под ноге његове;
7 Све овце и говеда, да, и звери пољске;
8 Птице небеске, и рибе морске, и све што пролази морским стазама.
9 Господе, Господе наш, како је добро име твоје по свој земљи!

ГЛАВА 9

1 (Најглавном музичару на Мутлабену, Псалам Давидов.) Хвалићу те, Господе, свим срцем својим; Јавићу сва чудесна дела твоја.
2 Радоваћу се и радоваћу се у теби, певаћу имену твоме, Свевишњи.
3 Када се моји непријатељи врате назад, они ће пасти и погинути пред твојим присуством.
4 Јер ти си сачувао моје право и моју ствар; ти седиш на престолу и судиш право.
5 Укорио си незнабошце, уништио си зле, избацио си име њихово заувек и заувек.
6 О непријатељу, разарањима је вечни крај, а ти си разорио градове; с њима је пропао спомен њихов.
7 Али Господ ће трајати заувек: припремио је престо свој за суд.
8 И он ће судити свету у праведности, он ће судити људима у праведности.
9 Господ ће такође бити уточиште потлаченим, уточиште у временима невоље.
10 И они који знају твоје име уздаће се у тебе, јер ти, Господе, ниси напустио оне који те траже.
11 Пјевајте хвалу Господу који пребива на Сиону, објављујте народу дјела његова.
12 Кад тражи крв, сети их се, не заборавља вапај понизних.
13 Смилуј се на мене, Господе; размисли о невољи мојој коју трпим од оних који ме мрзе, Ти који ме подижеш од врата смрти.
14 Да могу објавити сву твоју хвалу на вратима кћери Сионске, радоваћу се твом спасењу.
15 Погани су потонули у јаму коју су направили, у мрежу коју су сакрили ухваћена је њихова нога.
16 Господ се познаје по пресуди коју извршава: безбожник је у замци дела својих руку. Хиггаион. Селах.

17 Зли ће се претворити у пакао, и сви народи који забораве Бога.
18 Јер убоги неће увек бити заборављени: очекивање сиромаха неће пропасти заувек.
19 Устани, Господе; нека не победи човек: нека се суди незнабошцима пред тобом.
20 Уплаши их, Господе, да народи знају да су само људи. Селах.

ГЛАВА 10

1 Зашто стојиш далеко, Господе? зашто се скриваш у невољи?
2 Безбожник у својој гордости прогони сиромашне: нека буду ухваћени у намере које су замислили.
3 Јер се безбожник хвали жељом свог срца, и благосиља похлепника, кога се Господ гнуша.
4 Безбожник, због гордости лица свог, неће тражити Бога: Бог није у свим његовим мислима.
5 Његови су путеви увек тешки; Твоји судови су далеко изнад његових очију: као и на све своје непријатеље, он се надима на њих.
6 Рекао је у свом срцу: Нећу се поколебати, јер никада нећу бити у невољи.
7 Уста су му пуна клетве и обмане и преваре, под језиком његовим је зло и таштина.
8 Он седи на скровитим местима у селима, на скровитим местима убија невине, његове очи су потајно упрте у сиромахе.
9 Тајно се засједа као лав у својој јазбини, засједа да ухвати сиромаха, хвата сиромаха кад га увуче у своју мрежу.
10 Чучи и понизује се да би сиромашни пасти од његових јаких.
11 У срцу своме рече: Бог је заборавио, сакри лице своје; он то никада неће видети.
12 Устани, Господе; Боже, подигни руку своју: не заборави смирене.
13 Зашто зли презиру Бога? рекао је у свом срцу: Нећеш то захтевати.
14 Ти си то видео; јер видиш зло и злобу, да узвратиш својом руком: сиромах се предаје теби; ти си помоћник сиротама.
15 Сломи руку безбожнику и злу, тражи његову злоћу док је не нађеш.
16 Господ је Цар у векове векова: незнабошци су нестали из његове земље.
17 Господе, ти си чуо жељу понизних, припремићеш њихово срце, учинићеш да ухо своје чује.
18 Да суди сироти и потлаченом, да човек на земљи више не тлачи.

ГЛАВА 11

1 (Најглавном свирачу, Псалам Давидов.) У ГОСПОДА се уздам: како кажеш души мојој: Бежи као птица на гору своју?
2 Јер, гле, зли савијају лук свој, спремају стрелу своју на тетиву, да тајно гађају праве срца.
3 Ако се разоре темељи, шта праведник може учинити?
4 Господ је у свом светом храму, престо Господњи је на небу, његове очи гледају, капци његови испитују, синови људски.
5 Господ искушава праведника, а безбожника и онога који воли насиље мрзи душа његова.
6 На зле ће дажда замке, огањ и сумпор, и страшна олуја: ово ће бити део њихове чаше.
7 Јер праведни Господ воли правду; његово лице гледа праведне.

ГЛАВА 12

1 (Главном музичару на Шеминиту, Давидов псалам.) Помози, ГОСПОДЕ; јер побожни човек престаје; јер верни пропадају од деце човечије.
2 Таштину говоре сваки са својим ближњим, говоре ласкавим уснама и двоструким срцем.
3 Господ ће одсјећи све ласкаве усне и језик који говори охоле;
4 Који рекоше: Својим језиком победићемо; наше су усне наше: ко је господар над нама?
5 За угњетавање сиромаха, за уздисање убогих, сада ћу устати, говори Господ; Сачуваћу га од онога који се надима на њега.
6 Речи Господње су чисте речи: као сребро окушано у пећи од земље, очишћено седам пута.
7 Чувај их, Господе, сачуваћеш их од овог нараштаја заувек.
8 Зли ходају на све стране, када су најподлији људи узвишени.

ГЛАВА 13

1 (Најглавном свирачу, Псалам Давидов.) Докле ћеш ме заборавити, ГОСПОДЕ? заувек? докле ћеш скривати лице своје од мене?
2 Докле ћу се саветовати у својој души, имајући тугу у срцу сваки дан? докле ће се непријатељ мој узносити нада мном?
3 Размотри и услиши ме, Господе Боже мој, осветли очи моје, да не спавам сном смрти;
4 Да не би рекао непријатељ мој: победио сам га; а они који ме муче радују се кад сам ганут.
5 Али ја сам се уздао у твоју милост; обрадоваће се срце моје спасењу твоме.
6 Певаћу Господу, јер ми је добро учинио.

ГЛАВА 14

1 (Главном свирачу, Давидов псалам.) Безумник је рекао у свом срцу: Нема Бога. Они су покварени, учинили су гнусна дела, нема никога ко чини добро.
2 ГОСПОД је погледао с неба на синове људске, да види да ли има ко који разуме и тражи Бога.
3 Сви су отишли у страну, сви су заједно постали прљави: нема никога ко чини добро, ни једног.
4 Зар сви који чине безакоње немају знања? који једу мој народ као што једу хлеб и не призивају Господа.
5 Били су у великом страху, јер је Бог у нараштају праведних.
6 Посрамили сте савет сиромаха, јер је Господ његово уточиште.

7 О да је спасење Израела дошло са Сиона! када
Господ поврати ропство народа свога, Јаков ће се
радовати и Израиљ ће се радовати.

ГЛАВА 15

1 (Давидов псалам.) Господе, ко ће боравити у шатору
твом? ко ће пребивати на светој гори твојој?
2 Ко ходи право и чини правду, и говори истину у свом
срцу.
3 Ко не грди језиком својим, нити чини зло ближњему
своме, нити подиже срамоту на ближњега свога.
4 У чијим очима је подла особа презрена; али поштује
оне који се боје Господа. Ко се куне на своју штету, а
не мења се.
5 Ко свој новац не даје на камату, нити прима награду
од невиних. Онај ко чини ове ствари никада се неће
померити.

ГЛАВА 16

1 (Михтам Давидов.) Сачувај ме, Боже, јер се у Тебе
уздам.
2 О душо моја, ти си рекла Господу: Ти си мој Господ;
3 Али светима који су на земљи, и одличним, у којима
је сва моја милина.
4 Умножиће се туге њихове које журе за другим богом:
њихове наљеве крви нећу приносити, нити ћу њихова
имена узети на своје усне.
5 Господ је део мог наследства и чаше моје: ти држиш
мој жреб.
6 Лине су ми пале на пријатним местима; да, имам
добро наслеђе.
7 Благосиљаћу Господа, који ми је дао савет;
8 Господа сам увек постављао испред себе, јер ми је с
десне стране, нећу се поколебати.
9 Зато се радује срце моје и радује се слава моја, и тело
моје почиваће у нади.
10 Јер ти нећеш оставити моју душу у паклу; нити ћеш
дати да Свети твој види трулеж.
11 Показаћеш ми пут живота, у твом присуству је
пуноћа радости; с твоје десне стране су насладе заувек.

ГЛАВА 17

1 (Молитва Давидова.) Чуј право, ГОСПОДЕ, пази на
мој вапај, услиши молитву моју, која не излази са
лажних усана.
2 Нека моја реченица изађе из твог присуства; нека
твоје очи виде ствари које су једнаке.
3 Ти си доказао моје срце; ноћу си ме посетио; искушао
си ме, и ништа нећеш наћи; Намера ми је да моја уста
не преступе.
4 Што се тиче дела људских, речју усана твојих
сачувах ме од стаза уништаватеља.
5 Задржи моје стазе на својим стазама, да моји кораци
не склизну.
6 Призвао сам те, јер ћеш ме чути, Боже, пригни ухо
своје к мени и чуј мој говор.
7 Покажи своју чудесну милост, о ти који десницом
својом спасаваш оне који се у тебе уздају од оних који
се дижу против њих.
8 Чувај ме као зеницу ока, сакри ме под сенком крила
својих,
9 Од злих који ме тлаче, од мојих смртоносних
непријатеља, који ме окружују.
10 Затворени су у свом салу, устима својим говоре
охоло.
11 Сада су нас опколили нашим стопама, погледали су
своје погледе на земљу;
12 Као лав који је похлепан за својим пленом, и као
млади лав који вреба на скровитим местима.
13 Устани, Господе, разочарај га, баци га, избави душу
моју од безбожника, који је твој мач.
14 Од људи који су твоја рука, Господе, од људи света,
који имају свој део у овом животу, и чији стомак
пуниш својим скривеним благом: пуни су деце, а
остатак свог имања остављају својим бабес.
15 Што се мене тиче, гледаћу твоје лице у правди, бићу
задовољан, кад се пробудим, твојим ликом.

ГЛАВА 18

1 (Главном свирачу, Псалам Давидов, слуге Господњег,
који је рекао Господу речи ове песме у дан када га је
Господ избавио из руку свих његових непријатеља и из
руке Саулове : А он рече: Волећу те, Господе, сило
моја.
2 Господ је моја стена и моја тврђава, и мој спаситељ;
Боже мој, сило моја, у кога ћу се уздати; бранич мој, и
рог спасења мога, и моја висока кула.
3 Призваћу Господа, који је достојан хвале, тако ћу се
спасити од својих непријатеља.
4 Обузеле су ме туге смрти, и поплаве безбожних људи
су ме уплашиле.
5 Опколиле су ме туге паклене, спречиле су ме замке
смрти.
6 У невољи сам призвао Господа и завапио Богу своме;
он је чуо мој глас из свог храма, и мој вапај је дошао
пред њим, чак и до његових ушију.
7 Тада се земља затресла и задрхтала; и темељи брда су
се померили и потресли, јер се разгневио.
8 Дим се диже из ноздрва његових, и огањ из уста
његових прождире, угљевље се распали од њега.
9 Погнуо је и небеса и сишао, и тама је била под
његовим ногама.
10 И узјахаше на херувиму, и полете, да, лети на
крилима ветра.
11 Учинио је таму својим тајним местом; његов
павиљон око њега биле су тамне воде и густи облаци
на небу.
12 У сјају који је био пред њим, прошли су његови
густи облаци, град и огњени угљеви.
13 И Господ је загрмио на небесима, и Свевишњи је
дао свој глас; камење града и огњени угљеви.
14 Да, послао је своје стреле и расуо их; и испали муње
и смути их.
15 Тада су се видели канали вода, и темељи света су
откривени на твој прекор, Господе, на удар даха твојих
ноздрва.
16 Послао је одозго, узео ме, извукао ме из многих
вода.
17 Избавио ме је од мог јаког непријатеља и од оних
који су ме мрзели, јер су били прејаки за мене.

18 Спречили су ме у дан моје несреће, али је Господ
био мој ослонац.
19 И мене је извео на велико место; избави ме, јер ми је
мило.
20 Господ ме је наградио према мојој праведности; по
чистоти руку мојих наплатио ми је.
21 Јер сам држао путеве Господње и нисам се безбожно
удаљио од Бога свог.
22 Јер све су његове пресуде биле преда мном, и нисам
одбацио његове одредбе од себе.
23 И ја сам био праведан пред њим, и чувао сам се од
свог безакоња.
24 Зато ми је Господ наплатио по правди мојој, према
чистоћи мојих руку пред његовим очима.
25 Са милостивим ћеш се показати милостивим; са
правим човеком показаћеш се праведан;
26 Са чистим ћеш се показати чист; а са лукавим ћеш
се показати као лукав.
27 Јер ћеш спасти напаћене људе; али ће срушити
високе погледе.
28 Јер ти ћеш упалити моју свећу, Господ Бог мој ће
просветлити моју таму.
29 Јер тобом сам прошао кроз чету; а Бога ми
прескочио сам зид.
30 Што се тиче Бога, његов пут је савршен: реч је
Господња искушана, он је штитник свима који се
уздају у њега.
31 Јер ко је Бог осим Господа? или ко је стена осим
Бога нашег?
32 Бог ме опасује снагом и прави пут мој савршеним.
33 Он чини моје ноге као кошуте, и поставља ме на
узвишице моје.
34 Он учи моје руке рату, тако да се лук челични сломи
мојим рукама.
35 Дао си ми и штит спасења свога, и десница ме твоја
подиже, и благост твоја учини ме великим.
36 Пода мном си проширио кораке моје, да ми ноге не
оклизну.
37 Прогонио сам своје непријатеље и сустигао их, нити
сам се вратио док нису били уништени.
38 Ја сам их ранио да нису могли устати, пали су под
моје ноге.
39 Јер си ме опасао снагом за бој, покорио си под мене
оне који су устали на мене.
40 Дао си ми и вратове мојих непријатеља; да уништим
оне који ме мрзе.
41 Викали су, али нико није могао да их спасе, Господу,
али им он не одговори.
42 Тада сам их разбио као прах пред ветром, избацио
сам их као прљавштину на улицама.
43 Ти си ме избавио од свађа народа; а ти си ме учинио
поглаваром незнабошцима: служиће ми народ који не
познајем.
44 Чим чују за мене, послушаће ме, странци ће ми се
покорити.
45 Странци ће нестати и уплашити се из својих
блиских места.
46 Жив је Господ; и благословена стена моја; и нека се
узвиси Бог спасења мога.
47 Бог је тај који ме освети, и покорава народ под мном.
48 Он ме избавља од мојих непријатеља, да, ти ме
уздижеш изнад оних који се дижу против мене,
избавио си ме од човека насилника.
49 Зато ћу ти, Господе, хвалити међу незнабошцима, и
певати твом имену.
50 Велико избављење даје своме краљу; и показа
милост помазанику своме, Давиду и семену његовом
заувек.

ГЛАВА 19

1 (Главном свирачу, Давидов псалам.) Небеса
објављују славу Божију; и небески свод показује дело
његових руку.
2 Дан у дан изговара говор, а ноћ у ноћ открива знање.
3 Нема говора ни језика где се њихов глас не чује.
4 Њихова лоза се проширила по свој земљи, и њихове
речи до краја света. У њима је поставио шатор за сунце,
5 Који је као младожења који излази из своје одаје и
радује се као јак човек да трчи.
6 Његов излазак је од краја неба, и његов круг до
крајева његових, и ништа није скривено од његове
врућине.
7 Закон Господњи је савршен, претвара душу;
сведочанство Господње је сигурно, мудри једноставне.
8 Наредбе Господње су праве, веселе срце, заповест
Господња је чиста, просветљује очи.
9 Страх је Господњи чист, вечан, судови Господњи су
истинити и праведни.
10 Пожељнији су од злата, да, од много чистог злата:
слађи су и од меда и саћа.
11 Штавише, од њих је твој слуга опоменути, и за
њихово чување велика је награда.
12 Ко може разумети његове грешке? очисти ме од
тајних грешака.
13 Чувај и слугу свога од дрских греха; нека не владају
нада мном: тада ћу бити праведан, и бићу невин од
великог преступа.
14 Нека речи мојих уста и размишљање мог срца буду
пријатне пред тобом, Господе, снаго моја и откупитељу
мој.

ГЛАВА 20

1 (Главном свирачу, Псалам Давидов.) Чује те Господ у
дан невоље; брани те име Бога Јаковљева;
2 Пошљи ти помоћ из светиње, и ојача те са Сиона;
3 Сети се свих приноса својих и прими своју жртву
паљеницу; Селах.
4 Дај ти по свом срцу и испуни сав твој савет.
5 Радоваћемо се спасењу твоме, и у име Бога нашег
поставићемо своје заставе: Господ испуни све молбе
твоје.
6 Сада знам да Господ спасава свог помазаника; чуће
га са светог неба свога спасоносном снагом деснице
своје.
7 Неки се уздају у кола, а неки у коње, али ћемо се
сећати имена Господа Бога нашег.
8 Они су оборени и пали, а ми смо устали и усправно
стојимо.
9 Спаси, Господе: нека нас цар чује кад зовемо.

ГЛАВА 21

1 (Главном свирачу, Псалам Давидов.) Цар ће се радовати снази твојој, Господе; и спасењу Твоме како ће се обрадовати!
2 Дао си му жељу његовог срца и ниси ускратио молбу његових усана. Селах.
3 Јер ти га спречаваш благословима доброте, стављаш му на главу круну од чистог злата.
4 Тражио је живот од тебе, а ти си му га дао, чак и дужину дана у векове векова.
5 Велика је слава његова у спасењу твоме: част и величанство си положио на њега.
6 Јер си га учинио најблаженијим заувек, учинио си га веома обрадованим својим лицем.
7 Јер се краљ узда у Господа, и милошћу Свевишњег неће се поколебати.
8 Твоја ће рука пронаћи све твоје непријатеље, твоја ће десница пронаћи оне који те мрзе.
9 Направићеш их као огњену пећ у време гнева свога, Господ ће их прогутати у гневу своме, и огањ ће их прогутати.
10 Њихов плод ћеш уништити са земље, и семе њихово међу синовима људским.
11 Јер они су против тебе намеравали зло, замислили су несташлук, који нису у стању да изврше.
12 Зато ћеш их натерати да окрену леђа, када на својим тетивама припремиш своје стреле против њих.
13 Узвиси се, Господе, својом снагом: тако ћемо певати и хвалити моћ твоју.

ГЛАВА 22

1 (Главном музичару на Аијелет Шахару, Давидов псалам.) Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио? зашто си тако далеко од помоћи мени и од речи урлања мог?
2 Боже мој, дању вапијем, а ти не чујеш; и ноћу, и не ћутим.
3 Али ти си свет, ти који живиш у похвалама Израеловим.
4 Наши очеви су се уздали у тебе, они су се уздали, а ти си их избавио.
5 Вапили су к теби, и били су избављени, уздали су се у тебе и нису се постидили.
6 Али ја сам црв, а нико; срамота од људи, а презрен од народа.
7 Смеју ми се сви који ме виде: испуцају усне, одмахују главом говорећи:
8 Уздао се у Господа да ће га избавити; нека га избави, јер му је драго.
9 Али ти си ме извукао из материце, дао си ми наду када сам био на грудима своје мајке.
10 Бачен сам на тебе од материце, ти си мој Бог из утробе мајке моје.
11 Не буди далеко од мене; јер невоља је близу; јер нема ко да помогне.
12 Многи бикови су ме опколили, јаки васански бикови су ме опколили.
13 Разјапили су ме својим устима, као грабежљив и ричући лав.
14 Пролио сам се као вода, и све су ми кости израсле, срце ми је као восак; топи се усред недра мојих.
15 Осушила се снага моја као крхотина; и језик ми се прилепи за чељусти моје; а ти си ме увео у прах смрти.
16 Јер су ме пси опколили, збор злих ме обухватио, проболи су ми руке и ноге.
17 Могу рећи све своје кости: гледају и буље у мене.
18 Раздвајају моје хаљине међу собом и бацају жреб за моју хаљину.
19 Али немој се удаљавати од мене, Господе, о снаго моја, пожури да ми помогнеш.
20 Избави душу моју од мача; драги мој од моћи пса.
21 Сачувај ме од лављих уста, јер си ме чуо од рогова једнорога.
22 Објављиваћу твоје име својој браћи, хвалићу те усред скупштине.
23 Ви који се бојите Господа, хвалите га; све семе Јаковљево, славите га; и бојте га се сви семе Израиљево.
24 Јер он није презрео нити се гнушао невоље унесрећених; нити је сакрио лице своје од њега; али кад му је завапио, чуо је.
25 Тебе ће моја похвала бити у великој скупштини: извршићу своје завете пред онима који га се боје.
26 Кротки ће јести и наситиће се, хвалиће Господа који га траже, твоје срце ће живети довека.
27 Сви крајеви света ће се сећати и обратити се Господу, и сви ће се народи клањати пред тобом.
28 Јер је Господње царство, и он је управитељ међу народима.
29 Сви који су дебели на земљи ће јести и клањати се, сви који силазе у прах поклониће се пред њим, и нико не може одржати душу своју.
30 Сјеме ће му служити; рачунаће се Господу за један нараштај.
31 Они ће доћи и објавиће његову праведност народу који ће се родити, да је то учинио.

ГЛАВА 23

1 (Давидов псалам.) Господ је пастир мој; нећу желети.
2 Полаже ме на зелене пашњаке, води ме поред тихих вода.
3 Он обнавља душу моју, води ме стазама праведности имена свога ради.
4 Да, иако ходам долином сенке смрти, нећу се бојати зла, јер си ти са мном; штап твој и штап твој теше ме.
5 Припремио си трпезу преда мном у присуству непријатеља мојих, помазао си ми главу уљем; моја чаша прелеће.
6 Заиста ће ме доброта и милосрђе пратити у све дане мог живота, и пребиваћу у дому Господњем заувек.

ГЛАВА 24

1 (Давидов псалам.) Господња је земља и све што је на њој; свет и они који у њему живе.
2 Јер он га је утемељио на морима, и утврдио га на поплавама.
3 Ко ће узаћи на брдо Господње? или ко ће стајати на његовом светом месту?

4 Ко има чисте руке и чисто срце; који није уздигао
душу своју на таштину, нити се лажно заклео.
5 Он ће примити благослов од Господа и праведност од
Бога свог спасења.
6 Ово је нараштај оних који га траже, који траже лице
твоје, Јакове. Селах.
7 Подигните своје главе, о врата; и подигните се, врата
вечна; и ући ће Цар славе.
8 Ко је овај Цар славе? ГОСПОД јак и моћан, Господ
моћан у борби.
9 Подигните своје главе, о врата; чак их подигните,
врата вечна; и ући ће Цар славе.
10 Ко је овај Цар славе? Господ над војскама, он је Цар
славе. Селах.

ГЛАВА 25

1 (Давидов псалам.) Теби, Господе, узносим душу своју.
2 О мој Боже, уздам се у тебе: нека се не постидем,
нека моји непријатељи не победе нада мном.
3 Да, нека се не постиде ко те чека; нека се постиде они
који греше без разлога.
4 Покажи ми своје путеве, Господе; научи ме својим
стазама.
5 Уведи ме у истину своју и научи ме, јер си ти Бог
спасења мога; на тебе цео дан чекам.
6 Опомени се, Господе, своје нежности и милости своје;
јер су одувек били стари.
7 Не сећај се грехова младости моје, ни преступа мојих,
по милосрђу свом сећај ме се доброте своје, Господе.
8 Добар је и праведан Господ, зато ће поучавати
грешнике на путу.
9 Кротке ће водити на суду, а кротке ће поучавати свом
путу.
10 Сви Господњи путеви су милост и истина за оне
који држе његов савез и његова сведочанства.
11 За име свога, Господе, опрости ми безакоње; јер је
сјајно.
12 Који је човек који се боји Господа? њега ће
поучавати на начин који он изабере.
13 Његова душа ће живети мирно; и његово ће семе
наследити земљу.
14 Тајна је Господња код оних који га се боје; и он ће
им показати завет свој.
15 Моје очи су увек упрте у Господа; јер ће ноге моје
ишчупати из мреже.
16 Обрати се к мени и смилуј се на мене; јер сам пуст и
у невољи.
17 Невоље мога срца су увећане: О, изведи ме из
невоља мојих.
18 Погледај моју невољу и бол моју; и опрости све моје
грехе.
19 Размотрите моје непријатеље; јер их је много; а мрзе
ме суровом мржњом.
20 Чувај душу моју и избави ме, нека се не постидем;
јер се у тебе уздам.
21 Нека ме сачува поштење и поштење; јер чекам на
тебе.
22 Избави Израел, Боже, од свих невоља његових.

ГЛАВА 26

1 (Псалам Давидов.) Суди ми, Господе; јер сам ходио у
беспрекорности својој, уздао сам се и у Господа; зато
нећу клизити.
2 Испитај ме, Господе, и искушај ме; пробај моје узде и
моје срце.
3 Јер милост је твоја пред очима мојим, и ходио сам у
истини твојој.
4 Нисам седео са сујетним људима, нити ћу ући с
преступницима.
5 Мрзео сам скупштину зликоваца; и неће седети са
злим.
6 Опериһу руке своје у невиности, тако ћу опколити
твој олтар, Господе,
7 Да објавим гласом захвалности и испричам о свим
чудесним делима твојим.
8 Господе, заволео сам стан у дому твом и место где
пребива част твоја.
9 Не скупљај душу моју с грешницима, ни живот мој са
људима крвљу,
10 У чијим је рукама несташлук, а десница им је пуна
мита.
11 Али што се мене тиче, ходићу у својој
беспрекорности: искупи ме и буди милосрдан према
мени.
12 Моја нога стоји на равном месту, у скупштинама ћу
благословити Господа.

ГЛАВА 27

1 (Давидов псалам.) Господ је светлост моја и спасење
моје; кога да се бојим? ГОСПОД је снага живота мога;
кога да се бојим?
2 Када су зли, чак и моји непријатељи и моји
непријатељи, дошли на мене да поједу моје месо, они
су посрнули и пали.
3 Ако се војска против мене улогори, срце моје неће се
уплашити; ако се рат подигне против мене, у то ћу
бити сигуран.
4 Једно сам желео од Господа, то ћу тражити; да
пребивам у дому Господњем све дане живота свога, да
гледам лепоту Господњу и да испитујем у храму
Његовом.
5 Јер у време невоље он ће ме сакрити у своме
павиљону, у тајни свог шатора сакриће ме; поставиће
ме на стену.
6 И сада ће моја глава бити подигнута изнад мојих
непријатеља око мене: зато ћу у његовој шатору
принети жртве радости; певаћу, да, певаћу Господу.
7 Чуј, Господе, кад вапијем својим гласом, помилуј ме
и услиши ми.
8 Кад си рекао: Тражите лице моје; срце моје рече ти:
тражићу лице твоје, Господе.
9 Не скривај своје лице далеко од мене; не одбаци
слугу својега у гневу: ти си ми био помоћ; не остављај
ме и не остављај ме, Боже спасења мога.
10 Када ме мој отац и моја мајка оставе, тада ће ме
Господ узети.
11 Научи ме свом путу, Господе, и води ме равним
путем, због мојих непријатеља.

12 Не предај ме вољи непријатеља мојих, јер су се против мене дигли лажни сведоци и они који дишу окрутност.
13 Био сам онесвестио, осим да нисам веровао да ћу видети Господњу доброту у земљи живих.
14 Чекај на Господа, буди храбар, и он ће ојачати твоје срце; чекај, кажем, Господа.

ГЛАВА 28

1 (Давидов псалам.) К теби ћу завапити, Господе стено моја; не ћути ми: да, ако ћутиш према мени, не постанем као они који силазе у јаму.
2 Чуј глас мољења мојих, кад вапијем к теби, кад подижем руке своје према светом пророчанству твоме.
3 Не одвуци ме са безбожницима и са онима који чине безакоње, који говоре мир својим ближњима, али је зло у њиховим срцима.
4 Дајте им по делима њиховим и по злини њихових настојања: дајте им по делу руку њихових; дај им пустињу њихову.
5 Пошто не гледају на дела Господња, нити на деловање његових руку, он ће их уништити, а не сазидати.
6 Нека је благословен Господ, јер је чуо глас моје молбе.
7 Господ је моја снага и мој штит; срце моје уздало се у њега и помогло ми се; зато се срце моје веома радује; и песмом својом хвалићу га.
8 Господ је њихова снага, и он је спасоносна снага свог помазаника.
9 Спаси народ свој и благослови наследство своје, нахрани их и уздижи заувек.

ГЛАВА 29

1 (Давидов псалам.) Дајте Господу, о моћни, дајте Господу славу и снагу.
2 Дајте Господу славу која му припада; поклоните се ГОСПОДУ у лепоти светости.
3 Глас је Господњи над водама, Бог славе грми, Господ је на многим водама.
4 Моћ је глас Господњи; глас Господњи пун је величанства.
5 Глас Господњи ломи кедрове; да, Господ ломи кедрове ливанске.
6 И њих чини да скачу као теле; Либан и Сирион као млади једнорог.
7 Глас Господњи дели пламен огњени.
8 Глас Господњи потреса пустињу; Господ потреса пустињу Кадеш.
9 Глас Господњи тера кошуте да се теле, и открива шуме, и у храму његовом свако говори о својој слави.
10 Господ седи на потопу; да, Господ седи Царем заувек.
11 ГОСПОД ће дати снагу свом народу; Господ ће благословити свој народ миром.

ГЛАВА 30

1 (Псалам и песма на посвећењу Давидовог дома.) Величаћу те, Господе; јер си ме подигао, и ниси учинио да се моји непријатељи радују нада мном.
2 Господе, Боже мој, завапио сам к теби, и ти си ме исцелио.
3 О Господе, ти си извео душу моју из гроба, сачувао си ме у животу, да не сиђем у јаму.
4 Певајте Господу, свети његови, и хвалите сећањем на светост његову.
5 Јер његов гнев траје само тренутак; у његову корист је живот: плач може трајати ноћ, а радост долази ујутро.
6 И у свом благостању рекао сам, никада се нећу померити.
7 Господе, својом наклоношћу дао си гору моју да буде јака, сакрио си лице своје, и ја сам се узнемирио.
8 Вапио сам к теби, Господе; и Господу сам се молио.
9 Каква је корист у мојој крви кад сиђем у јаму? Хоће ли те прах хвалити? хоће ли објавити твоју истину?
10 Чуј, Господе, и помилуј ме: Господе, буди ми помоћник.
11 Претворио си за мном тугу моју у игру, скинуо си костријет моју и опасао си ме радошћу;
12 До краја да ти слава моја пева и не ћути. Господе Боже мој, захвалићу ти се у векове.

ГЛАВА 31

1 (Најглавном музичару, Псалам Давидов.) У Тебе се, Господе, уздам; да се никада не постидим: избави ме у правди својој.
2 Приклони ми ухо своје; избави ме брзо: буди моја чврста стена, за дом одбране да ме спасеш.
3 Јер ти си моја стена и моја тврђава; зато ме ради имена свога води и води ме.
4 Извуци ме из мреже коју су ми тајно поставили, јер ти си моја снага.
5 У руке Твоје предајем дух свој, ти си ме откупио, Господе Боже истине.
6 Мрзео сам оне који гледају на лажне испразности, али се уздам у Господа.
7 Радоваћу се и радоваћу се твојој милости, јер си размотрио моју невољу; познао си душу моју у невољама;
8 И ниси ме затворио у руке непријатељу, ставио си ноге моје у велику собу.
9 Смилуј се на мене, ГОСПОДЕ, јер сам у невољи, око моје је изгорело од туге, да, моја душа и мој стомак.
10 Јер је мој живот прошао у тузи, а моје године у уздасима, моја снага је оманула због безакоња мога, и кости моје су пропале.
11 Био сам срамота међу свим својим непријатељима, а посебно међу својим суседима, и страх код познаника својих: они који су ме видели напољу побегли су од мене.
12 Заборављен сам као мртвац ван памети: ја сам као посуда разбијена.
13 Јер сам чуо клевету многих: страх је био на све стране; док су се заједно саветовали против мене, смислили су да ми одузму живот.

14 Али ја сам се уздао у тебе, Господе, рекао сам: Ти си мој Бог.
15 Моја времена су у твојој руци: избави ме из руку мојих непријатеља и од оних који ме прогоне.
16 Засјај лице своје на слузи своме, спаси ме ради милости своје.
17 Нека ме не буде срамота, Господе; јер сам те призвао: безбожници нека се постиде и нека ћуте у гробу.
18 Нека се уђуткају лажљиве усне; који гордо и презриво говоре тегобе против праведника.
19 О како је велика доброта твоја, коју си спремио за оне који те се боје; које си учинио онима који се у тебе уздају пред синовима људским!
20 Сакрићеш их у тајни свог присуства од гордости људске, чуваћеш их тајно у павиљону од свађе језика.
21 Благословен Господ, јер ми је показао своју чудесну доброту у граду јаком.
22 Јер рекох у журби својој, одсечен сам пред твојим очима; ипак си чуо глас моје молбе када сам завапио к теби.
23 Љубите Господа, сви свети његови, јер Господ чува верне и обилно награђује охоле.
24 Будите храбри, и он ће ојачати ваше срце, сви који се уздате у Господа.

ГЛАВА 32

1 (Давидов псалам, Масцхил.) Благо ономе коме је преступ опроштен, коме је грех покривен.
2 Благо човеку коме Господ не урачунава безакоње, и у чијем духу нема лукавства.
3 Када сам ћутао, моје кости су остареле од моје урлања по цео дан.
4 Јер дању и ноћу је твоја рука била тешка на мени, моја се влага претворила у летњу сушу. Селах.
5 Признао сам ти грех свој, и безакоње своје нисам сакрио. Рекох: признаћу Господу преступе своје; и опростио си безакоње греха мога. Селах.
6 За ово ће ти се молити сваки побожни у време када се нађеш: сигурно му се у поплавама великих вода неће приближити.
7 Ти си моје скровиште; од невоље ћеш ме сачувати; опколићеш ме песмама избављења. Селах.
8 Упутићу те и поучићу те путу којим ћеш ићи, ја ћу те водити својим оком.
9 Не будите као коњ или као мазга, који немају разума, чија уста треба држати удицама и уздом, да вам се не приближе.
10 Много ће туге бити за безбожника, а ко се узда у Господа, милост ће га окружити.
11 Радујте се у Господу и радујте се, праведни, и кличите од радости сви који сте срца правог.

ГЛАВА 33

1 Радујте се у Господу, праведни, јер је честитима похвала.
2 Хвалите Господа на харфи, певајте му на псалтиру и инструменту од десет жица.
3 Певајте му песму нову; играј вешто уз јаку буку.
4 Јер је реч Господња права; и сва су дела његова у истини.
5 Он воли правду и правду: земља је пуна доброте Господње.
6 Речју Господњом створена су небеса; и сва војска њихова дахом уста његових.
7 Он скупља воде морске као гомилу, сабира дубину у складишта.
8 Нека се сва земља боји Господа, нека се сви становници света диве њему.
9 Јер он је говорио, и било је; заповеди он и стајаше чврсто.
10 ГОСПОД руши савет незнабожаца, чини беспотребним намере народа.
11 Господњи савет је довека, мисли његовог срца за све нараштаје.
12 Благословен народ чији је Бог Господ; и народ који је изабрао за своје наследство.
13 Господ гледа с неба; он гледа све синове људске.
14 Са места свог пребивалишта он гледа на све становнике земље.
15 Једнако обликује њихова срца; он разматра сва њихова дела.
16 Нема краља спасеног од мноштва војске: моћан се не избавља великом снагом.
17 Коњ је испразна ствар за сигурност, нити ће никога избавити својом великом снагом.
18 Гле, око Господње је на онима који га се боје, на онима који се надају у његову милост;
19 Да избави душу њихову од смрти и да их одржи у животу у глади.
20 Наша душа чека Господа, он је наша помоћ и наш штит.
21 Јер ће се срце наше радовати у њему, јер смо се уздали у његово свето име.
22 Нека је милост твоја, Господе, на нама, како се надамо у тебе.

ГЛАВА 34

1 (Давидов псалам, када је променио своје понашање пред Авимелехом; који га је отерао, и он је отишао.) Благосиљаћу Господа у свако доба: његова ће похвала увек бити у устима мојим.
2 Моја душа ће се хвалити Господом, понизни ће то чути и обрадоваће се.
3 О величајте Господа са мном, и узвисимо име његово заједно.
4 Тражио сам Господа, и он ме је чуо, и избавио ме од свих мојих страхова.
5 Погледали су у њега и разведрили се, и лица њихова се не постидеше.
6 Овај сиромах је плакао, и Господ га је чуо и избавио га из свих невоља његових.
7 Анђео Господњи улогори се око оних који га се боје и избавља их.
8 Окусите и видите да је добар Господ: благословен је човек који се узда у њега.
9 Бојте се Господа, ви свети његови, јер нема оскудице онима који га се боје.
10 Лавови оскудевају и гладују, али они који траже Господа неће оскудевати ништа добро.

11 Дођите, децо, послушајте ме: научићу вас страху Господњем.
12 Који је човек који жели живот и воли много дана, да види добро?
13 Чувај свој језик од зла и своје усне да не говоре лажи.
14 Одступи од зла и чини добро; тражите мир и трагајте за њим.
15 Очи Господње су упрте у праведнике, и његове уши су отворене за њихов вапај.
16 Лице Господње је против оних који чине зло, да истреби сећање на њих са земље.
17 Праведници вапе, и Господ чује, и избавља их из свих невоља њихових.
18 Господ је близу онима који су сломљена срца; и спасава оне који су скрушени.
19 Много је невоља праведника, али Господ га избавља од свих.
20 Он чува све своје кости, ниједна није сломљена.
21 Зло ће убити зле, а они који мрзе праведника биће опустошени.
22 Господ искупљује душу својих слугу, и нико од оних који се уздају у њега неће бити опустошен.

ГЛАВА 35

1 (Давидов псалам.) Суди за моју ствар, Господе, са онима који се боре са мном, бори се против оних који се боре против мене.
2 Ухвати се за штит и браву и устани у моју помоћ.
3 Извади и копље, и заустави пут онима који ме прогоне, реци души мојој: Ја сам твоје спасење.
4 Нека се посраме и посраме они који траже душу моју;
5 Нека буду као плева пред ветром, и нека их прогони анђео Господњи.
6 Нека им пут буде мрачан и клизав, и нека их анђео Господњи прогони.
7 Јер су ми без разлога сакрили своју мрежу у јаму, коју су без разлога ископали за моју душу.
8 Нека пропаст дође на њега несвесно; и нека се ухвати његова мрежа коју је сакрио: у ту пропаст нека падне.
9 И радоваће се душа моја у Господу, радоваће се спасењу његовом.
10 Све моје кости ће рећи: Господе, ко је као ти, који избављаш сиромаха од онога који је прејак за њега, да, сиромаха и убогог од онога који га плени?
11 Подигли су се лажни сведоци; оптужили су ме за ствари које нисам знао.
12 Наградили су ме злом за добро до кварења моје душе.
13 А што се мене тиче, када су они били болесни, моја одећа је била костријет: понизио сам душу своју постом; и молитва се моја врати у недра моја.
14 Понашао сам се као да ми је пријатељ или брат: тешко сам се клањао, као онај који тугује за својом мајком.
15 Али у мојој невољи они су се радовали и сабрали се; раздерали су ме и не престадоше:
16 Са лицемерним ругачима на гозбама, шкргутали су на мене зубима својим.
17 Господе, докле ћеш гледати? избави душу моју од њихових пропасти, драга моја од лавова.
18 Захвалићу ти у великој скупштини, хвалићу те међу многим народом.
19 Нека се не радују због мене неправедно они који су моји непријатељи, нити нека намигују оком који ме мрзе без разлога.
20 Јер они не говоре о миру, него смишљају лажне ствари против оних који су тихи у земљи.
21 Да, широм су отворили уста против мене и рекли: Аха, аха, наше око је то видело.
22 Ово си видео, Господе, не ћути, Господе, не буди далеко од мене.
23 Побуни се и пробуди се за мој суд, чак и за моју ствар, мој Бог и мој Господ.
24 Суди ми, Господе, Боже мој, према својој праведности; и нека се не радују мени.
25 Нека не говоре у својим срцима: Ах, и ми бисмо, нека не говоре: Прогутали смо га.
26 Нека се посраме и помете заједно који се радују мојој повреди, нека се обуче у срамоту и срамоту који се величају на мене.
27 Нека вичу од радости и радују се, који су наклоњени мојој праведној ствари, да, нека непрестано говоре: Нека се велича Господ, који воли благостање свог слуге.
28 И мој језик ће говорити о твојој праведности и твојој хвали по цео дан.

ГЛАВА 36

1 (Главном свирачу, Псалам Давида, слуге Господњег.) Преступ безбожника говори у срцу мом, да нема страха Божијег пред очима његовим.
2 Јер он се ласка у својим очима, све док се не види да је његово безакоње мрско.
3 Речи његових уста су безакоње и превара: он је престао да буде мудар и да чини добро.
4 Он смишља зло на свом кревету; поставља се на начин који није добар; не гнуша се зла.
5 Твоја је милост, Господе, на небесима; и верност твоја сеже до облака.
6 Правда је твоја као велике планине; судови су твоји велика бездана: Господе, ти чуваш човека и стоку.
7 Како је велика милост твоја, Боже! зато се синови човечји уздају под сенку крила твојих.
8 Они ће се у изобиљу наситити салом дома твога; и напојићеш их из реке задовољства твојих.
9 Јер код тебе је извор живота: у твојој светлости видећемо светлост.
10 О, настави своју милост према онима који те познају; и правда твоја праведнима срца.
11 Нека нога гордости не дође на мене, и нека ме рука безбожника не уклони.
12 Тамо су пали радници безакоња: они су оборени и неће моћи устати.

ГЛАВА 37

1 (Давидов псалам.) Не узрујавај се због зликоваца, нити буди завидан онима који чине безакоње.
2 Јер ће ускоро бити посечени као трава и увенути као зелено биље.

3 Уздај се у Господа и чини добро; тако ћеш живети у
земљи, и заиста ћеш бити нахрањен.
4 И у Господу уживај; и даће ти жеље срца твог.
5 Предај свој пут Господу; уздајте се и у њега; и он ће
то остварити.
6 И он ће изнети твоју правду као светлост, и твој суд
као подне.
7 Почивај у Господу и стрпљиво чекај на њега; не
брини се због онога који успева на свом путу, због
човека који чини зле намере.
8 Престани с гневом и остави гнев, не узрујавај се ни
на који начин да чиниш зло.
9 Јер ће зликовци бити истребљени, а они који се
уздају у Господа, наследиће земљу.
10 Јер још мало, и безбожника неће бити; да, пажљиво
ћеш разматрати његово место, и неће га бити.
11 Али кротки ће наследити земљу; и уживаће у обиљу
мира.
12 Зли кују завере против праведника и шкргућу на
њега зубима својим.
13 Господ ће му се смејати, јер види да долази његов
дан.
14 Зли су извукли мач и нагнули лук да оборе
сиромашне и убоге и да побију оне који су поштени.
15 Њихов мач ће ући у њихово срце, а лукови ће им се
сломити.
16 Мало што праведник има боље је од богатства
многих злих.
17 Јер ће се руке злих сломити, а Господ подржава
праведника.
18 Господ познаје дане праведних, и њихово
наследство биће довека.
19 Неће се постидети у зло време, и у дане глади биће
сити.
20 Али зли ће нестати, а непријатељи Господњи ће
бити као сало јагањца, они ће пропасти; у дим ће
пропасти.
21 Зли узимају у зајам и не враћају, а праведник
показује милост и даје.
22 Јер они који су од њега благословени наследиће
земљу; и они који буду проклети од њега биће
истрељени.
23 Господ је одредио кораке доброг човека, и он ужива
на путу свом.
24 Ако и падне, неће бити потпуно оборен, јер га
ГОСПОД подупире својом руком.
25 Био сам млад, а сада сам стар; али не видех
праведника остављеног, ни семе његово да проси хлеб.
26 Он је увек милостив и даје у зајам; и благословено је
семе његово.
27 Одступи од зла и чини добро; и пребивај заувек.
28 Јер Господ воли суд, и не оставља своје свете; они
су сачувани заувек, али ће семе злих бити истребљено.
29 Праведници ће наследити земљу и живеће у њој
заувек.
30 Уста праведника говоре мудрост, а језик његов
говори о правди.
31 Закон Бога његовог је у његовом срцу; ниједан
његов корак неће клизити.
32 Зли пази на праведника и тражи да га убије.
33 Господ га неће оставити у његовој руци, нити ће га
осудити када му буде суђено.
34 Чекај на Господа и држи се његовог пута, и он ће те
узвисити да наследиш земљу; кад зли буду истребљени,
видећеш то.
35 Видео сам безбожника у великој сили и како се
шири као зелени ловор.
36 Али он је преминуо, и гле, није га било: да, тражио
сам га, али га не нађох.
37 Означите савршеног човека, и гле праведног, јер је
крај тог човека мир.
38 Али преступници ће бити уништени заједно, крај
злих ће се истребити.
39 Али спасење праведника је од Господа, он је њихова
снага у време невоље.
40 И Господ ће им помоћи и избавиће их, избавиће их
од злих и спасиће их, јер се уздају у њега.

ГЛАВА 38

1 (Давидов псалам, да се сетим.) Господе, не прекори
ме у гневу своме, нити ме кажњавај у својој жаркој
немилости.
2 Јер се твоје стреле чврсто забадају у мене, и твоја
рука ме грдно притиска.
3 Од гнева твог нема здравог тела; ни у костима мојим
нема покоја због греха мога.
4 Јер су безакоња моја прешла преко моје главе, као
тешко бреме претешка су за мене.
5 Моје ране смрде и покваре се због моје лудости.
6 Узнемирен сам; веома сам се поклонио; Ја тугујем по
цео дан.
7 Јер су моја слабина пуна гнусне болести, и нема
здравог тела.
8 Ја сам слаб и сломљен, урлао сам од немира срца мог.
9 Господе, сва моја жеља је пред тобом; и уздисање
моје није сакривено од тебе.
10 Срце моје жуди, снага ми нестаје, што се тиче
светлости очију мојих, и она је нестала од мене.
11 Моји љубавници и моји пријатељи стоје подаље од
моје ране; а моји рођаци стоје далеко.
12 И они који траже мој живот постављају ми замке, а
они који траже моју повреду говоре несташне ствари и
измишљају преваре по цео дан.
13 Али ја као глув нисам чуо; и био сам као нем који не
отвара уста.
14 Тако сам био као човек који не чује и у чијим
устима нема укора.
15 Јер се у тебе, Господе, надам; ти ћеш чути, Господе,
Боже мој.
16 Јер рекох: Чујте ме, да се иначе не обрадују нада
мном;
17 Јер сам спреман да се зауставим, и моја је туга
непрестано преда мном.
18 Јер ћу објавити своје безакоње; Биће ми жао због
свог греха.
19 Али моји непријатељи су живахни и јаки, и они који
ме неправедно мрзе, умножавају се.
20 Они који враћају зло за добро су моји противници;
јер пратим оно што је добро.
21 Не остављај ме, Господе, Боже мој, не буди далеко
од мене.
22 Пожури да ми помогнеш, Господе, спасење моје.

ГЛАВА 39

1 (Главном свирачу, чак и Једутуну, Давидов псалам.) Рекох: Пазићу на путеве своје, да не грешим језиком својим; ја.
2 Био сам нем од ћутања, ћутао сам, чак и од добра; и туга моја се узбуркала.
3 Срце ми је било врело у мени, док сам размишљао како ватра гори, тада сам говорио језиком својим,
4 Господе, дај ми да знам свој крај и меру мојих дана, шта је то; да бих знао колико сам слаб.
5 Гле, учинио си дане моје као шаку; и моје доба је као ништа пред тобом: заиста је сваки човек у свом најбољем стању потпуно таштина. Селах.
6 Заиста сваки човек ходи узалуд, сигурно се узнемирују узалуд, он скупља богатство, а не зна ко ће га сакупити.
7 А сада, Господе, шта чекам? моја нада је у теби.
8 Избави ме од свих преступа мојих, не чини ме срамотом безумних.
9 Био сам нем, нисам отворио уста своја; јер си то учинио.
10 Уклони свој ударац од мене: пропао сам од ударца твоје руке.
11 Када укорима исправљаш човека за безакоње, чиниш да његова лепота нестане као мољац: сигурно је сваки човек таштина. Селах.
12 Услиши молитву моју, Господе, и услиши вапај мој; не ћути са сузама мојим, јер сам дошљак код тебе и дошљак као и сви оци моји.
13 О поштеди ме, да повратим снагу пре него што одем одавде и да ме више не буде.

ГЛАВА 40

1 (Главном свирачу, Псалам Давидов.) Стрпљиво сам чекао ГОСПОДА; и пригну се к мени и чу вапај мој.
2 И мене је извео из ужасне јаме, из блатне глине, и ставио моје ноге на стену, и утврдио моје кретање.
3 И ставио је нову песму у моја уста, славу Богу нашем: многи ће је видети и уплашити се, и уздаће се у Господа.
4 Благо оном човеку који се узда у ГОСПОДА, а не поштује охоле, нити оне који одступају од лажи.
5 Многа су, Господе Боже мој, чудесна дела твоја која си учинио, и мисли твоје које су према нама; не могу ти се урачунати у ред: ако бих рекао и говорио о њима, они су више од може се нумерисати.
6 Жртву и приношење ниси желео; отворио си ми уши: жртву паљеницу и жртву за грех ниси тражио.
7 Тада рекох: Ево, долазим; у свесци књиге пише о мени,
8 Са задовољством вршим твоју вољу, о мој Боже, да, твој је закон у мом срцу.
9 Проповедао сам праведност у великој скупштини, гле, нисам суздржавао усне своје, Господе, ти знаш.
10 Нисам сакрио твоју праведност у свом срцу; Објавио сам верност твоју и спасење твоје, нисам сакрио милост твоју и истину твоју од велике скупштине.
11 Не ускраћуј ми милости своје, Господе, нека ме твоја милост и истина непрестано чувају.
12 Јер безбројна зла опколише ме: безакоња моја обузе ме, тако да не могу погледати горе; више су од власи на глави моје, зато ми срце моје изневере.
13 Задовољи ме, Господе, да ме избавиш, Господе, пожури да ми помогнеш.
14 Нека се постиде и посраме заједно који траже моју душу да је униште; нека буду назадни и посрамљени који ми желе зло.
15 Нека буду опустошени за награду за своју срамоту који ми говоре: Аха, аха.
16 Нека се радују и веселе у теби сви који те траже; нека говоре непрестано: Величанствен је Господ!
17 Али ја сам сиромашан и сиромашан; ипак Господ мисли на мене: ти си моја помоћ и мој спаситељ; не оклевај, Боже мој.

ГЛАВА 41

1 (Главном свирачу, Псалам Давидов.) Благо оном који мисли на сиромаха: Господ ће га избавити у време невоље.
2 Господ ће га сачувати и сачуваће га у животу; и он ће бити благословен на земљи, а ти га нећеш предати вољи његових непријатеља.
3 ГОСПОД ће га учврстити на кревету клонуле, наместићеш сву његову постељу у његовој болести.
4 Рекао сам: Господе, буди милосрдан према мени, исцели душу моју; јер сам ти сагрешио.
5 Непријатељи моји говоре зло о мени, када ће он умријети и име његово нестати?
6 А ако дође да ме види, говори испразност, његово срце сабира безакоње; кад оде у иностранство, он то каже.
7 Сви који ме мрзе шапућу против мене, против мене смишљају моју повреду.
8 Зла болест, кажу они, чврсто се везује за њега, и сада када лаже, више неће устати.
9 Да, мој познати пријатељ, у кога сам се уздао, који је јео мој хлеб, подигао је пету на мене.
10 Али ти, Господе, буди милосрдан према мени и подигни ме да им узвратим.
11 По овоме знам да ми волиш, јер мој непријатељ не побеђује нада мном.
12 А што се мене тиче, ти ме подржаваш у мојој беспрекорности и постављаш ме пред својим лицем заувек.
13 Благословен Господ Бог Израелов од века и до века. Амин и Амин.

ГЛАВА 42

1 (Главном свирачу, Машилу, за синове Корејеве.) Као што јелен чезне за потоцима, тако чезне душа моја за тобом, Боже.
2 Жедна је душа моја Бога, Бога живога: када ћу доћи и појавити се пред Богом?
3 Моје су сузе биле моја храна дан и ноћ, док ми непрестано говоре: где је твој Бог?
4 Кад се сетим ових ствари, изливам душу своју у себи: јер сам отишао са мноштвом, отишао сам с њима у дом Божији, са гласом радости и хвале, са мноштвом које је светковало.

5 Зашто си одбачена, душо моја? и зашто си узнемирен
на мене? надај се у Бога, јер ћу га још хвалити за помоћ
лица његовог.
6 О мој Боже, душа моја пала је у мени, зато ћу те се
сетити из земље Јордана и Ермонаца, са брда Мизар.
7 Дубина дозива у дубину од буке твојих водотока, сви
твоји таласи и таласи твоји су прошли преко мене.
8 Али Господ ће заповедати своју милост дању, а ноћу
ће његова песма бити са мном, и моја молитва Богу мог
живота.
9 Рећи ћу Богу стени својој: Зашто си ме заборавио?
зашто идем тугујући због угњетавања непријатеља?
10 Као са мачем у костима, грде ме непријатељи моји;
док ми свакодневно говоре: где је Бог твој?
11 Зашто си одбачена, душо моја? и зашто си
узнемирен у мени? надај се у Бога, јер ћу још хвалити
њега, који је здравље лица мога и Бога мог.

ГЛАВА 43

1 Суди ми, Боже, и брани своју ствар против безбожног
народа: избави ме од човека лукавог и неправедног.
2 Јер ти си Бог моје снаге: зашто ме одбацујеш? зашто
идем тугујући због угњетавања непријатеља?
3 О пошаљи светлост своју и истину своју: нека ме
воде; нека ме доведу на свету гору твоју и у шаторе
твоје.
4 Тада ћу отићи до олтара Божијег, Богу, радости својој,
да, на харфи ћу те хвалити, Боже, Боже мој.
5 Зашто си одбачена, душо моја? и зашто си узнемирен
у мени? надај се у Бога, јер ћу још хвалити њега, који је
здравље лица мога и Бога мог.

ГЛАВА 44

1 (Главном свирачу синова Корејевих, Машилу.) Чули
смо својим ушима, Боже, говорили су нам оци наши,
шта си радио у дане њихове, у давна времена.
2 Како си руком својом истерао незнабошце и посадио
их; како си напао народ и протерао га.
3 Јер они нису поседовали земљу својим мачем, нити
их је спасла њихова сопствена рука, него твоја десница,
и твоја рука, и светлост лица твога, јер си имао
наклоност према њима.
4 Ти си мој Цар, Боже: заповеди спасење Јакову.
5 Преко тебе ћемо потиснути своје непријатеље,
Твојим именом ћемо их погазити под тим који се диже
против нас.
6 Јер се нећу уздати у свој лук, нити ће ме мој мач
спасити.
7 Али ти си нас спасао од наших непријатеља, и
посрамио си оне који нас мрзе.
8 Богом се хвалимо по цео дан и хвалимо име твоје до
века. Селах.
9 Али ти си одбацио и посрамио нас; и не излази са
нашим војскама.
10 Ти нас враћаш од непријатеља, а они који нас мрзе
плене себи.
11 Дао си нам као овце одређене за храну; и расејао си
нас међу незнабошце.
12 Свој народ продајеш у бесцење и не увећаваш своје
богатство њиховом ценом.
13 Чиниш од нас срамоту нашим ближњима, ругло и
подсмех онима који су око нас.
14 Ти од нас правиш опомену међу незнабошцима,
махање главом међу људима.
15 Збуњеност је моја свагда преда мном, и стид лица
мога покри ме,
16 Јер глас онога који грди и хули; због непријатеља и
осветника.
17 Све ово је дошло на нас; али нисмо те заборавили,
нити смо поступили лажно у завету твоме.
18 Срце наше није се вратило, нити су наши кораци
одступили од твога пута;
19 Премда си нас на месту змајева раном сломио, и
покрио нас сенком смрти.
20 Ако смо заборавили име Бога нашега, или пружили
руке своје према туђем богу;
21 Зар Бог неће ово истражити? јер он зна тајне срца.
22 Да, због тебе нас убијају по цео дан; бројимо се као
овце за клање.
23 Пробуди се, зашто спаваш, Господе? устани, не
одбаци нас заувек.
24 Зашто скриваш лице своје, и заборављаш нашу
невољу и наше угњетавање?
25 Јер је наша душа у прах погнута, стомак се наш
прилепио за земљу.
26 Устани да нам помогнеш, и откупи нас због своје
милости.

ГЛАВА 45

1 (Главном музичару на Шошаниму, за синове
Корахове, Масцхил, Песма љубави.) Моје срце је на
доброј ствари: говорим о стварима које сам направио
додирујући краља: мој језик је перо спреман писац.
2 Ти си лепши од деце човечије, благодат се излила на
твоје усне, зато те је Бог благословио заувек.
3 Опаши свој мач на своје бедро, о најмоћнији, својом
славом и својим величанством.
4 И у своме величанству јаши добро због истине и
кротости и праведности; и десница твоја научиће те
страшним стварима.
5 Стреле су твоје оштре у срцу краљевих непријатеља;
чиме народ пада под тебе.
6 Престо је твој, Боже, у векове векова: жезло царства
твога је право жезло.
7 Ти волиш праведност, а мрзиш зло; зато те је Бог,
твој Бог, помазао уљем радости изнад других твојих.
8 Све твоје хаљине миришу на смирну, алоју и касију,
из палата од слоноваче, којима су те обрадовале.
9 Краљевске кћери биле су међу твојим часним женама:
с твоје десне стране стајала је краљица у злату из
Офира.
10 Слушај, кћери, и размисли, и пригни ухо своје;
заборави и народ свој и дом оца својега;
11 Тако ће краљ силно пожелети твоју лепоту, јер је он
твој Господ; и поклони му се.
12 И кћи Тирска биће тамо са даром; чак ће и богати
међу људима молити за твоју наклоност.
13 Краљева ћерка је сва славна изнутра, њена одећа је
од кованог злата.
14 Она ће бити доведена краљу у шивеној одећи;

15 Са радошћу и весељем биће доведени,ући ће у краљев двор.
16 Уместо твојих очева биће твоја деца, које ћеш учинити кнезовима по целој земљи.
17 Учинићу да се твоје име памти у свим нараштајима; зато ће те народ славити у векове векова.

ГЛАВА 46

1 (Главном музичару за синове Корејеве, Песма о Аламоту.) Бог је наше уточиште и снага, веома присутна помоћ у невољи.
2 Зато се нећемо уплашити ако се земља уклони и ако се планине однесу у сред мора;
3 Премда његове воде буче и узнемирују се, премда се планине тресу од набујања. Селах.
4 Постоји река чији ће потоци веселити град Божји, свето место шатора Свевишњега.
5 Бог је усред ње; неће се померити: Бог ће јој помоћи, и то рано.
6 Побеснели су незнабошци, потресла су се краљевства, изговорио је свој глас, земља се истопила.
7 Господ над војскама је с нама; Бог Јаковљев је наше уточиште. Селах.
8 Дођите, видите дела Господња, какве је пустоши направио на земљи.
9 Он чини да престану ратови до краја земље; лук ломи и копље сече; у огњу спаљује кола.
10 Умири се и знај да сам ја Бог: узвисићу се међу незнабошцима, узвисићу се на земљи.
11 Господ над војскама је с нама; Бог Јаковљев је наше уточиште. Селах.

ГЛАВА 47

1 (Главном свирачу, Псалам за синове Корејеве.) Пљескајте рукама, сви људи; узвикните Богу гласом тријумфа.
2 Јер ГОСПОД Свевишњи је страшан; он је велики Цар над целом земљом.
3 Он ће покорити људе под нама, и народе под нашим ногама.
4 Он ће изабрати наше наследство за нас, узвишеност Јакова кога је волео. Селах.
5 Бог је узашао уз вику, Господ уз звук трубе.
6 Пјевајте хвалу Богу, пјевајте хвалу: пјевајте хвалу нашем Цару, пјевајте хвалу.
7 Јер Бог је Цар целе земље: певајте с разумевањем.
8 Бог царује над незнабошцима: Бог седи на престолу своје светости.
9 Сакупљени су кнезови народа, народ Авраамовог Бога, јер штитови земаљски припадају Богу: он је веома узвишен.

ГЛАВА 48

1 (Песма и псалам за синове Корејеве.) Велик је Господ и хваљен у граду Бога нашега, на гори светости његове.
2 Лепа за ситуацију, радост целе земље, је гора Сион, на северним странама, град великог Цара.
3 Бог је познат у њеним палатама као уточиште.
4 Јер, гле, краљеви су се окупили, прошли су заједно.
5 Видели су то и зачудили се; били су узнемирени и пожурили.
6 Тамо их је обузео страх и бол, као од жене која се породила.
7 Источним ветром разбијаш бродове у Таршису.
8 Као што смо чули, тако смо видели у граду Господа над војскама, у граду нашег Бога: Бог ће га утврдити заувек. Селах.
9 Мислили смо на милост твоју, Боже, усред храма твога.
10 По имену твоме, Боже, тако је слава твоја до краја земље: десница твоја пуна је правде.
11 Нека се радује гора Сион, нека се радују кћери Јудине због твојих пресуда.
12 Ходај по Сиону и обиђи га, кажи куле његове.
13 Опазите добро њене бедеме, размотрите њене палате; да бисте то рекли нараштају који следи.
14 Јер овај Бог је наш Бог у векове векова: он ће бити наш водич до смрти.

ГЛАВА 49

1 (Главном свирачу, Псалам за синове Корејеве.) Чујте ово, сви људи; послушајте сви становници света:
2 И ниско и високо, богато и сиромашно, заједно.
3 Моја ће уста говорити о мудрости; и размишљање срца мога биће разумно.
4 Приклонићу ухо своје к параболи, отворићу своју мрачну реч на харфи.
5 Зашто да се бојим у данима зла, када ће ме опколити безакоње мојих пета?
6 Они који се уздају у своје богатство и хвале се мноштвом свог богатства;
7 Нико од њих не може никако откупити брата свога, нити дати Богу откуп за њега:
8 (Јер је откупљење душе њихове драгоцено, и престаје заувек:)
9 Да живи довека и да не види кварење.
10 Јер види да мудри људи умиру, исто тако будала и безобразна особа гину и остављају своје богатство другима.
11 Њихова унутрашња мисао је да ће њихове куће остати заувек, а њихова пребивалишта за све генерације; они своје земље називају својим именом.
12 Али човек поштован не остаје: он је као звери које гину.
13 Ово је њихов пут њихова лудост, али њихово потомство одобрава њихове речи. Селах.
14 Као овце полажу се у гроб; смрт ће се хранити њима; и праведни ће владати над њима ујутру; и њихова лепота ће прогутати у гробу из њиховог пребивалишта.
15 Али Бог ће душу моју откупити од власти гроба, јер ће ме примити. Селах.
16 Не бој се кад се неко обогати, кад се повећа слава његове куће;
17 Јер кад умре, неће понети ништа: његова слава неће сићи за њим.
18 Мада је за живота благосиљао своју душу, и људи ће те хвалити када будеш чинио добро себи.
19 Отићи ће у нараштај отаца својих; никада неће видети светлост.

20 Човек који је у части, а не разуме, је као звери које гину.

ГЛАВА 50

1 (Асафов псалам.) Моћни Бог, Господ, проговори и позва земљу од изласка сунца до заласка.
2 Из Сиона, савршенство лепоте, Бог је засијао.
3 Доћи ће наш Бог и неће ћутати: ватра ће прождријети пред њим, и око њега ће бити велика олуја.
4 Он ће позвати на небо одозго и на земљу да суди свом народу.
5 Сабери ми свете моје; они који су склопили савез са мном жртвом.
6 И небеса ће објавити његову праведност, јер је Бог сам себи судија. Селах.
7 Чуј, народе мој, и ја ћу говорити; Израиљу, сведочићу против тебе: Ја сам Бог, Бог твој.
8 Нећу те укорити за твоје жртве или твоје паљенице, што су стално преда мном.
9 Нећу узети јунца из твоје куће, нити јараца из твојих тора.
10 Јер свака шумска звер је моја, и стока на хиљаду брда.
11 Познајем све птице планинске, и звери пољске су моје.
12 Да сам гладан, не бих ти рекао, јер је мој свет и сав је његов.
13 Да ли ћу јести месо бикова или пити крв од коза?
14 Принесите Богу захвалност; и испуни завете своје Свевишњем:
15 И призови ме у дан невоље: ја ћу те избавити, а ти ћеш ме прославити.
16 Али злим Бог каже: Шта имаш да објављујеш моје одредбе, или да узмеш мој завет у своја уста?
17 Видећи да мрзиш поуку, и одбациш моје речи иза себе.
18 Кад си видео лопова, онда си пристао с њим, и био си саучесник с прељубницима.
19 Своја уста предајеш злу, а језик твој ствара превару.
20 Ти седиш и говориш против свог брата; ти клеветаш сина своје мајке.
21 Ово си учинио, а ја сам ћутао; мислио си да сам ја сасвим такав као ти; али ја ћу те укорити и поставити их у ред пред твојим очима.
22 Сада размислите о овоме, ви који заборављате Бога, да вас не растргнем, и да нема ко да избави.
23 Ко приноси хвалу, велича ме, и ономе ко прави разговор свој показаћу спасење Божије.

ГЛАВА 51

1 (Главном свирачу, Давидов псалам, када му је дошао пророк Натан, пошто је отишао у Витсавеју.) Помилуј ме, Боже, по милости својој, по мноштву милости своје. избриши моје преступе.
2 Опери ме потпуно од безакоња мога и очисти ме од греха мога.
3 Јер признајем своје преступе, и грех мој је увек преда мном.
4 Теби, јединоме, сагреших и учиних ово зло пред тобом: да будеш оправдан када говориш, и да будеш јасан када судиш.
5 Гле, у безакоњу сам обликован; и у греху ме мајка моја затрудне.
6 Гле, ти желиш истину у унутрашњости, а у скривеном делу учинићеш да спознам мудрост.
7 Очисти ме исопом, и бићу чист; опери ме, и бићу бељи од снега.
8 Учини да чујем радост и весеље; да се радују кости које си разбио.
9 Сакриј лице своје од греха мојих и избриши све моје безакоње.
10 Чисто срце створи у мени, Боже; и обнови дух прави у мени.
11 Не одбаци ме од свог присуства; и не узимај од мене свој свети дух.
12 Врати ми радост свог спасења; и подупри ме својим слободним духом.
13 Тада ћу преступнике научити путевима твојим; и грешници ће се обратити теби.
14 Избави ме од кривње крви, Боже, Боже спасења мога, и језик ће мој певати о твојој праведности.
15 Господе, отвори усне моје; и уста моја објавиће хвалу твоју.
16 Јер ти не желиш жртву; иначе бих дао: не волиш жртве паљенице.
17 Жртве Божје су дух сломљен: срце сломљено и скрушено, Боже, нећеш презрети.
18 Учини добро Сиону по својој вољи, сагради зидине Јерусалима.
19 Тада ћеш бити задовољан жртвама праведности, жртвом паљеницама и жртвом паљеницама; тада ће принети јунце на твој олтар.

ГЛАВА 52

1 (Главном свирачу, Масхилу, Давидов псалам, када је Едомац Доег дошао и рекао Саулу, и рекао му: Давид је дошао у Ахимелехову кућу.) Зашто се хвалиш неваљалством, моћни? доброта Божија траје непрестано.
2 Твој језик смишља зло; као оштар бријач, радећи варљиво.
3 Ти више волиш зло него добро; и лажи радије него да говоре правду. Селах.
4 Ти волиш све речи које прождиру, о лажљиви језике.
5 Бог ће те исто тако уништити заувек, он ће те узети, и ишчупати те из твога пребивалишта, и искоренити те из земље живих. Селах.
6 И праведник ће видети, и уплашиће се, и смејаће му се.
7 Ево, ово је човек који Бога није учинио својом снагом; али се уздао у обиље свог богатства и учврстио се у својој злини.
8 Али ја сам као зелена маслина у дому Божијем: уздам се у милост Божију у векове векова.
9 Хвалићу те заувек, јер си то учинио, и чекаћу на твоје име; јер је добро пред светима твојим.

ГЛАВА 53

1 (Главном свирачу на Махалату, Масцхил, Давидов псалам.) Безумник је рекао у свом срцу: Нема Бога. Покварени су и учинили су безакоње гнусно: нема ко да чини добро.
2 Бог је погледао са неба на децу људску, да види да ли има оних који разумеју, који траже Бога.
3 Сваки од њих се вратио: сви су постали прљави; нема никога ко чини добро, не, ни једног.
4 Зар они који чине безакоње немају знања? који једу мој народ као што једу хлеб: не призваше Бога.
5 Били су у великом страху, где страха није било, јер је Бог разапео кости онога који се улогорио против тебе; ти си их осрамотио, јер их је Бог презрео.
6 О да је спасење Израела дошло са Сиона! Када Бог врати ропство свом народу, Јаков ће се радовати, а Израиљ ће се радовати.

ГЛАВА 54

1 (Главном музичару на Негиноту, Машилу, Давидов псалам, када су Зифими дошли и рекли Саулу: Зар се Давид не крије с нама?) Спаси ме, Боже, именом својим, и суди ми својом снагом. .
2 Услиши молитву моју, Боже; послушај речи уста мојих.
3 Јер странци су се дигли на мене, и тлачитељи траже душу моју, Бога нису поставили пред собом. Селах.
4 Гле, Бог ми је помоћник: Господ је с онима који подупиру душу моју.
5 Он ће наградити зло мојим непријатељима, истреби их у својој истини.
6 Добровољно ћу ти жртвовати, хвалићу име твоје, Господе; јер је добро.
7 Јер он ме је избавио из сваке невоље, и моје је око видело његову жељу на мојим непријатељима.

ГЛАВА 55

1 (Најглавном музичару на Негиноту, Масцхил, Псалам Давидов.) Услиши молитву моју, Боже; и не скривај се од моје молбе.
2 Пази на мене и слушај ме;
3 Због гласа непријатеља, због угњетавања безбожника, јер они бацају на мене безакоње, и у гневу ме мрзе.
4 Срце моје болно је болно у мени, и страхови смрти су пали на мене.
5 Обузе ме страх и трепет, и ужас ме обузе.
6 И рекох: О да сам имао крила као голуб! јер бих тада одлетео и мировао бих.
7 Ето, онда бих залутао далеко и остао у пустињи. Селах.
8 Убрзао бих свој бег од ветровите олује и олује.
9 Уништи, Господе, и раздвоји њихове језике, јер сам видео насиље и свађу у граду.
10 Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим: усред њега су и несташлуци и туга.
11 Злочинство је усред њега: превара и лукавство не излазе са њених улица.
12 Јер није ме непријатељ прекорио; онда сам то могао да поднесем: ни онај који ме је мрзео није се величао против мене; тада бих се сакрио од њега:
13 Али то си био ти, човек који ми је раван, мој водич и мој познаник.
14 Заједно смо се посаветовали и заједно кренули у Божји дом.
15 Нека их смрт ухвати, и нека брзо сиђу у пакао, јер је зло у њиховим становима и међу њима.
16 Што се мене тиче, призваћу Бога; и Господ ће ме спасити.
17 Увече и ујутру и у подне молићу се и викаћу из свег гласа, и он ће чути мој глас.
18 Он је у миру избавио моју душу из битке која је била против мене, јер их је било много са мном.
19 Бог ће их услишити и угрозити их, чак и онога који остаје од давнина. Селах. Зато што немају промене, па се не боје Бога.
20 Он је подигао руке на оне који су у миру с њим, прекршио је савез свој.
21 Речи његових уста биле су глађе од путера, али рат је био у његовом срцу: његове речи су биле мекше од уља, али су биле исукане мачеве.
22 Пребаци своје бреме на ГОСПОДА, и он ће те подржати: никада неће дозволити да се праведник помери.
23 Али ти ћеш их, Боже, срушити у јаму уништења; али ја ћу се уздати у тебе.

ГЛАВА 56

1 (Најглавном музичару на Јонателемрехокиму, Михтаму Давидовом, када су га Филистејци одвели у Гату.) Буди милосрдан према мени, Боже, јер би ме човек прогутао; он ме свакодневно бори.
2 Непријатељи моји би ме сваки дан гутали, јер их је много који се боре против мене, ти Свевишњи.
3 Када се бојим, уздаћу се у тебе.
4 У Бога ћу хвалити реч његову, у Бога сам се уздао; Нећу се плашити шта ми тело може учинити.
5 Сваки дан крше моје речи: све су њихове мисли против мене на зло.
6 Окупљају се, скривају се, обележавају моје кораке, када чекају душу моју.
7 Хоће ли побећи безакоњем? у гневу своме оборите људе, Боже.
8 Ти причаш о мојим лутањима, улиј сузе моје у боцу своју, зар нису у твојој књизи?
9 Када завапим к теби, тада ће се моји непријатељи вратити: то знам; јер Бог је за мене.
10 У Богу ћу хвалити његову реч, у Господу ћу хвалити његову реч.
11 У Бога сам се уздао: нећу се плашити шта ми човек може учинити.
12 Твоји завети су на мени, Боже, хвалићу те.
13 Јер ти си избавио душу моју од смрти, зар нећеш избавити моје ноге од пада, да ходам пред Богом у светлости живих?

ГЛАВА 57

1 (Главном свирачу Алташиту, Михтаму Давидовом, када је побегао од Саула у пећини.) Буди милосрдан према мени, Боже, буди милосрдан према мени, јер се душа моја у тебе узда: да, у сенци твојој крила ћу дати своје уточиште, док ове несреће не прођу.
2 Вапаћу Богу Свевишњем; Богу који све чини за мене.
3 Он ће послати с неба, и спасиће ме од срамоте онога који би ме прогутао. Селах. Бог ће послати своју милост и своју истину.
4 Моја душа је међу лавовима, и ја лежим међу онима који су запаљени, синовима људским, чији су зуби копља и стреле, а језик им оштар мач.
5 Узвиси се, Боже, изнад небеса; нека је слава твоја изнад све земље.
6 Припремили су мрежу за моје кораке; погнула се душа моја: ископаху јаму преда мном, у коју су и сами пали. Селах.
7 Утврдило се срце моје, Боже, чврсто је срце моје: криваћу и хвалити.
8 Пробуди се, славо моја; буди се, псалтир и гусле: и сам ћу се рано пробудити.
9 Хвалићу те, Господе, међу људима, криваћу Теби међу народима.
10 Јер је милост твоја велика до небеса и истина твоја до облака.
11 Узвиси се, Боже, изнад небеса, нека је слава твоја изнад целе земље.

ГЛАВА 58

1 (Главном музичару, Алташиту, Михтаму Давидовом.) Да ли заиста говорите праведно, о сабор? да ли право судите, синови људски?
2 Да, у срцу чините зло; одмеравате насиље руку својих у земљи.
3 Зли су отуђени од материце, залутају чим се роде, говорећи лажи.
4 Њихов отров је као отров змије: они су као глува гуја која зачепи своје ухо;
5 Која неће послушати глас чаролија, очаравајући никад тако мудро.
6 Избиј им зубе, Боже, у устима њиховим, избиј велике зубе младим лавовима, Господе.
7 Нека се топе као воде које непрестано теку; када нагне лук да одапе своје стреле, нека буду као расцепкане.
8 Као пуж који се топи, нека прође сваки од њих: као прерано рођење жене, да не виде сунце.
9 Пре него што ваши лонци осете трње, он ће их однети као вихором, и живи и у свом гневу.
10 Праведник ће се радовати кад види освету, опраће ноге своје у крви безбожника.
11 Тако да ће човек рећи: Заиста је награда за праведника, заиста је Бог који суди на земљи.

ГЛАВА 59

1 (Главном свирачу, Алтасхиту, Михтаму Давидовом; када је Саул послао, а они су чували кућу да га убију.) Избави ме од непријатеља мојих, Боже мој, брани ме од оних који се дижу на мене.
2 Избави ме од оних који чине безакоње, и спаси ме од људи крви.
3 Јер, гле, они вребају душу моју, силни су се окупили против мене; ни за преступ мој, ни за грех мој, Господе.
4 Они трче и припремају се без моје кривице: пробудите се да ми помогнете, и гле.
5 Ти, дакле, Господе Боже над војскама, Боже Израиљев, пробуди се да посетиш све незнабошце: не буди милостив ни према једном злим преступницима. Селах.
6 Враћају се увече: галаме као пас и обилазе град.
7 Гле, подригују устима својим, мачеви су им на уснама, јер ко, кажу, чује?
8 Али ти ћеш се, Господе, смејати њима; имаћеш у подсмеху све незнабошце.
9 Због његове снаге чекаћу на тебе, јер је Бог моја одбрана.
10 Бог моје милости ће ме спречити: Бог ће ми дати да видим своју жељу на својим непријатељима.
11 Не убијај их, да мој народ не заборави; и обори их, Господе, штите наш.
12 Због греха њихових уста и речи усана њихових нека буду чак и ухваћени у својој гордости, и због псовки и лажи које говоре.
13 Истреби их у гневу, истреби их да не буду, и нека знају да Бог влада у Јакову до краја земље. Селах.
14 А увече нека се врате; и нека галаме као пси и обилазе град.
15 Нека лутају горе-доле за месом, и нека се љуте ако нису задовољни.
16 Али ја ћу певати о твојој моћи; да, ујутру ћу певати о милости твојој, јер си ми био одбрана и уточиште у дан невоље моје.
17 Теби ћу, о сила моја, певати, јер је Бог моја одбрана и Бог моје милости.

ГЛАВА 60

1 (Главном музичару у Сусандуту, Михтаму Давидовом, да поучава; када се борио са Арамнахараимом и Арамзобом, када се Јоав вратио, и побио Едома у долини соли дванаест хиљада.) О Боже, ти си нас одбацио. , расејао си нас, био си незадовољан; О окрени се опет нама.
2 Задрхтао си земљу; ти си га сломио: исцели ране његове; јер се тресе.
3 Показао си народу своме тешке ствари, напојио си нас вином запрепашћења.
4 Дао си заставу онима који те се боје, да се истакне због истине. Селах.
5 Да би твој вољени био избављен; спаси десницом својом и услиши ме.
6 Бог је говорио у својој светости; Радоваћу се, поделићу Сихем и измерићу долину Сукот.
7 Гилеад је мој, а Манасија је мој; Јефрем је и снага главе моје; Јуда је мој законодавац;
8 Моав је мој умиваоник; над Едомом бацићу ципелу своју: Филистеје, победи због мене.
9 Ко ће ме увести у јак град? ко ће ме увести у Едом?

10 Нећеш ли, Боже, који си нас одбацио? а ти, Боже, који ниси изашао са нашим војскама?
11 Помози нам од невоље, јер сујетна је помоћ човекова.
12 Преко Бога ћемо чинити храбро, јер он је тај који ће згазити наше непријатеље.

ГЛАВА 61

1 (Најглавном свирачу на Негини, Псалам Давидов.) Чуј вапај мој, Боже; обрати пажњу на моју молитву.
2 С краја земље вапаћу к теби, кад ми срце буде преплављено: води ме до стене која је виша од мене.
3 Јер ти си ми био заклон и јака кула од непријатеља.
4 Остаћу у шатору твоме заувек, уздаћу се у крило крила твојих. Селах.
5 Јер си, Боже, чуо завете моје, дао си ми наследство оних који се боје имена твога.
6 Продужићеш царев живот, и његове године као многим поколењима.
7 Он ће остати пред Богом заувек: О припреми милост и истину, који ће га сачувати.
8 Тако ћу певати твоме имену заувек, да свакодневно извршавам своје завете.

ГЛАВА 62

1 (Најглавном музичару, Једутуну, Давидов псалам.) Заиста, душа моја чека на Бога, од њега долази моје спасење.
2 Он је само моја стена и моје спасење; он је моја одбрана; Нећу бити много дирнут.
3 Докле ћете замишљати зло против човека? сви ћете бити побијени: као повијени зид бићете и као ограда која се колеба.
4 Само се саветују да га одбаце од његове узвишености: уживају у лажима, благосиљају устима, али у себи проклињу. Селах.
5 Душо моја, само на Бога чекај; јер моје очекивање је од њега.
6 Он је само моја стена и моје спасење: он је моја одбрана; Нећу бити дирнут.
7 У Богу је спасење моје и слава моја, у Богу је стена моје снаге и уточиште моје.
8 Уздајте се у њега у свако доба; ви људи, излијте своје срце пред њим: Бог нам је уточиште. Селах.
9 Заиста су људи ниског степена таштина, а људи високог степена су лаж: ако их се стави на вагу, они су сасвим лакши од сујете.
10 Не уздај се у тлачење и не буди ташти у пљачки;
11 Бог је једном рекао; двапут сам ово чуо; та власт припада Богу.
12 И теби, Господе, припада милосрђе, јер ти дајеш свакоме по делу.

ГЛАВА 63

1 (Давидов псалам, када је био у пустињи Јудиној.) Боже, ти си мој Бог; рано ћу те потражити: душа моја жедна је за тобом, тело моје жуди за тобом у земљи сувој и жедној, где нема воде;
2 Да видим твоју моћ и твоју славу, као што сам те видео у светињи.
3 Јер је твоја милост боља од живота, моје ће те усне хвалити.
4 Тако ћу те благосиљати док сам жив: подићи ћу своје руке у твоје име.
5 Душа моја наситиће се као срж и сало; и хвалиће те уста моја радосним уснама.
6 Кад те се сетим на свом кревету и размишљам о теби у ноћним стражама.
7 Зато што си ми био помоћ, зато ћу се у сенци твојих крила радовати.
8 Душа моја тешко иде за тобом, твоја десница ме држи.
9 Али они који траже моју душу да је униште, отићи ће у доње крајеве земље.
10 Пашће од мача, биће део лисицама.
11 Али цар ће се радовати Богу; хвалиће се сваки који се њиме куне, а уста онима који говоре лаж биће запушена.

ГЛАВА 64

1 (Најглавном свирачу, Псалам Давидов.) Чуј, Боже, глас мој у молитви мојој: сачувај живот мој од страха од непријатеља.
2 Сакриј ме од тајних савета злих; од устанка радника безакоња:
3 Који брусе свој језик као мач, и савијају лукове своје да пуцају стреле своје, чак и горке речи:
4 Да би у тајности пуцали у савршеног: изненада пуцају на њега и не бојте се.
5 Они се охрабрују у злим стварима; говоре: Ко ће их видети?
6 Они траже безакоња; они врше марљиво трагање: и унутрашња мисао сваког од њих, и срце, дубоки су.
7 Али Бог ће пуцати на њих стрелом; изненада ће бити рањени.
8 Тако ће они натерати свој језик да падне на себе: сви који их виде побећи ће.
9 И сви ће се људи уплашити и објавиће дело Божје; јер ће мудро размотрити његово дело.
10 Праведник ће се радовати у Господу и уздаће се у њега; и славиће се сви праведни срца.

ГЛАВА 65

1 (Најглавном музичару, Псалам и песма Давидова.) Чека те хвала, Боже, на Сиону, и теби ће се завет извршити.
2 О ти који чујеш молитву, к теби ће доћи свако тело.
3 Безакоња ме надвладају, а наше преступе, ти ћеш их очистити.
4 Благо човеку кога си изабрао и учинио да се приближи к себи, да би живео у твојим дворима; бићемо задовољни добротом дома твога, и светог храма твога.
5 Страшним стварима у правди ћеш нам одговорити, Боже спасења нашега; који си поуздање свих крајева земље и оних који су далеко на мору;
6 Који снагом својом учвршћује планине; опасан снагом:

7 Који утишава шум мора, шум њихових таласа и метеж народа.
8 И они који живе у крајњим крајевима плаше се твојих знакова: ти чиниш да се јутро и вечер весели.
9 Ти посећујеш земљу и заливаш је, много је обогаћујеш реком Божјом, која је пуна воде, припремаш им жито, када си га тако опскрбио.
10 Обилно заливаш његове гребене, полажеш бразде његове, омекшаваш га пљусковима, благосиљаш његов извор.
11 Ти крунишеш годину својом добротом; и путеви твоји спуштају маст.
12 Спуштају се на пашњаке пустиње, и мала брда се радују са свих страна.
13 Пашњаци су обучени у стада; долине су такође прекривене кукурузом; вичу од радости, и певају.

ГЛАВА 66

1 (Главном свирачу, песма или псалам.) Радосно шумите Богу, све земље:
2 Певајте славу имена његовог, учините хвалу његову славном.
3 Реци Богу: Како си ужасан у својим делима! величином твоје моћи покориће ти се непријатељи твоји.
4 Сва земља ће ти се клањати и певаће ти; певаће имену твоме. Селах.
5 Дођите и видите дела Божја: он је страшан у својим поступцима према деци човечјој.
6 Претворио је море у суво, пешке су прошли кроз потоп, тамо смо му се радовали.
7 Он влада својом силом заувек; очи његове гледају народе: нека се не узвисују бунтовници. Селах.
8 Благословите Бога нашега, људи, и учините да се чује глас његове хвале:
9 Који држи нашу душу у животу и не дозвољава да се ноге наше померају.
10 Јер ти си нас, Боже, искушао, искушао си нас, као што се сребро испитује.
11 Ти си нас увео у мрежу; навалио си невољу на бедра наша.
12 Натерао си људе да јашу изнад наших глава; прошли смо кроз огањ и кроз воду, али си нас извео у богато место.
13 Ући ћу у твоју кућу са жртвама паљеницама, испунићу ти завете своје,
14 Које су усне моје изговарале, и уста моја говорила, кад сам био у невољи.
15 Принећу ти жртву паљеницу од товљеника, с тамјаном овновским; принећу јунаце са јарцима. Селах.
16 Дођите и чујте, сви који се бојите Бога, и ја ћу рећи шта је учинио за моју душу.
17 Устима сам завапио к њему, а он је био величан мојим језиком.
18 Ако гледам на безакоње у свом срцу, Господ ме неће чути;
19 Али Бог ме је заиста чуо; он је пазио на глас моје молитве.
20 Благословен Бог који није одбацио моју молитву, ни своју милост од мене.

ГЛАВА 67

1 (Најглавном музичару на Негиноту, Псалам или песма.) Боже, милостив нам буди и благослови нас; и учини да нас лице његово обасја; Селах.
2 Да се на земљи зна пут твој, здравље твоје спасоносно међу свим народима.
3 Нека те народ хвали, Боже; нека те хвали сав народ.
4 О нека се веселе народи и певају од радости, јер ћеш ти судити људима праведно и управљати народима на земљи. Селах.
5 Нека те народ хвали, Боже; нека те хвали сав народ.
6 Тада ће земља дати свој принос; и Бог, чак и наш сопствени Бог, благословиће нас.
7 Бог ће нас благословити; и сви крајеви земље ће га се бојати.

ГЛАВА 68

1 (Најглавном свирачу, Псалам или песма Давидова.) Нека устане Бог, нека се расеју непријатељи његови, нека беже пред њим и они који га мрзе.
2 Као што се одводи дим, тако их отерајте: као што се восак топи пред огњем, тако нека погину безбожници пред лицем Божјим.
3 Али нека се радују праведници; нека се радују пред Богом: да, нека се веома радују.
4 Певајте Богу, певајте хвале његовом имену, величајте онога који јаше на небесима именом ЈАХ, и радујте се пред њим.
5 Отац сирочади и судија удовицама је Бог у свом светом стану.
6 Бог поставља усамљене у породице, извлачи оне које су оковане ланцима, а бунтовници живе у сушној земљи.
7 О Боже, кад си изашао пред народ свој, кад си ишао кроз пустињу; Селах:
8 Земља се затресла, и небеса су се спустила пред лицем Божјим, чак је и сам Синај био потресен пред лицем Бога, Бога Израиљевог.
9 Ти си, Боже, послао обилну кишу, којом си потврдио своје наследство, када је било уморно.
10 Твоја скупштина је у њему боравила, ти си, Боже, припремио своју доброту за сиромахе.
11 Господ је дао реч: велико је било друштво оних који су је објавили.
12 Краљеви над војскама су брзо побегли, а она која је била код куће поделила је плен.
13 Иако сте лежали међу лонцима, ипак ћете бити као крила голубице покривена сребром, а њено перје жутим златом.
14 Када је Свемогући расејао краљеве по њему, у Салмону беше био као снег.
15 Брдо Божије је као брдо Васан; високо брдо као брдо Башан.
16 Зашто скачете, брда висока? ово је брдо на коме Бог жели да пребива; да, Господ ће пребивати у њему заувек.
17 Кочија Божијих има двадесет хиљада, чак и хиљаде анђела: Господ је међу њима, као на Синају, у светом месту.

18 Узнео си се на висину, одвео си ропство у ропство,
примио си дарове за људе; да, и за бунтовнике, да би
Господ Бог настанио међу њима.
19 Благословен Господ, који нас свакодневно
натоварује благодатима, Бог нашег спасења. Селах.
20 Онај који је наш Бог је Бог спасења; а БОГУ
Господу припадају издања из смрти.
21 Али Бог ће ранити главу својих непријатеља, и
длакаво скалп онога ко још остаје у својим преступима.
22 Господ рече: Вратићу из Башана, вратићу свој народ
из дубине морске.
23 Да ти нога буде умочена у крв твојих непријатеља и
језик твојих паса у исту.
24 Видели су како идеш, Боже; чак и одласци Бога мога,
Цара мога, у светињи.
25 Певачи су ишли пре, свирачи на инструментима су
следили; међу њима су биле и девојке које су се играле
бубњевима.
26 Благосиљајте Бога у скупштинама, Господа, са
извора Израелова.
27 Ту је мали Венијамин са њиховим владаром,
кнезови Јуде и њихов савет, кнезови Завулонови и
кнезови Нафталијеви.
28 Твој Бог је заповедио твојој снази: ојачај, Боже, оно
што си учинио за нас.
29 Због твога храма у Јерусалиму краљеви ће ти
доносити дарове.
30 Укори чету копљаника, мноштво бикова, и телад
народа, док се сваки не покори са сребрницима;
31 Принчеви ће изаћи из Египта; Етиопија ће ускоро
испружити руке ка Богу.
32 Певајте Богу, краљевства земаљска; О певајте хвалу
Господу; Селах:
33 Ономе који јаше на небесима који су били од
давнина; гле, он шаље свој глас, и то снажан глас.
34 Предајте снагу Богу: његова је узвишеност над
Израиљем, и снага је његова у облацима.
35 О Боже, ти си страшан из својих светих места: Бог
Израиљев је онај који даје снагу и моћ свом народу.
Благословен Бог.

ГЛАВА 69

1 (Најглавном музичару на Шошаниму, Псалам
Давидов.) Спаси ме, Боже; јер воде уђоше у душу моју.
2 Тонем у дубоком блату, где нема стајања, дошао сам
у дубоке воде, где ме поплаве преплављују.
3 Уморио сам се од свог плача, грло ми се осушило,
очи моје клонуле док чекам Бога свог.
4 Они који ме без разлога мрзе више су од власи на
глави моје; они који су хтели да ме униште, будући да
су ми неоправдани непријатељи, моћни су; тада сам
вратио оно што нисам одузео.
5 О Боже, ти знаш моју лудост; и греси моји нису
сакривени од тебе.
6 Нека се не постиде они који се на тебе уздају,
Господе Боже над војскама, ради мене, нека се не
постиде они који те траже ради мене, Боже Израиљев.
7 Јер због тебе сам поднео срамоту; стид ми покри
лице.
8 Постао сам странац својој браћи и туђин деци своје
мајке.
9 Јер ревност за твој дом ме изједа; и руге оних који су
те ругали пали су на мене.
10 Када сам плакао и кажњавао своју душу постом, то
ми је било на срамоту.
11 Направио сам костријет и своју одећу; и постадох
им пословица.
12 Они који седе на капији говоре против мене; а ја сам
био песма пијаница.
13 А ја се молим Теби, Господе, у време угодно: Боже,
у мноштву своје милости услиши ме, у истини спасења
свога.
14 Избави ме из блата и не дај да потонем, да се
избавим од оних који ме мрзе и од дубоких вода.
15 Нека ме река не преплави, нити нека ме бездани
прогута, и нека јама не затвори своја уста на мени.
16 Чуј ме, Господе; јер је добра милост твоја: обрати
ми се по мноштву милости своје.
17 И не скривај лица свога од слуге свога; јер сам у
невољи: услиши ме брзо.
18 Приближи се души мојој и откупи је, избави ме због
мојих непријатеља.
19 Ти си познао срамоту моју и срамоту моју и срамоту
моју: сви су моји противници пред тобом.
20 Руга ми је сломила срце; и ја сам пун тежине, и
тражио сам да се смилујем, али није било; и за
утешитеље, али их нисам нашао.
21 Дали су ми и жучи за јело; и у жеђи мојој дадоше ми
да пијем сирће.
22 Нека њихова трпеза постане замка пред њима, а оно
што је требало да буде за њихово добро, нека постане
замка.
23 Нека им очи потамне да не виде; и нека им се бедра
непрестано тресу.
24 Излиј на њих гнев свој, и нека их обузме гнев твој.
25 Нека им стан буде пусто; и нека нико не стануje у
својим шаторима.
26 Јер они прогоне онога кога си ти ударио; и говоре на
тугу оних које си ранио.
27 Додајте безакоње на њихово безакоње, и нека не уђу
у твоју правду.
28 Нека буду избрисани из књиге живих, а не записани
са праведнима.
29 Али ја сам сиромашан и тужан: нека ме, Боже, спасе
твоје спасење.
30 Хвалићу име Божје песмом, и величаћу га са
захвалношћу.
31 И ово ће више угодити Господу него вол или јунац
који има рогове и копита.
32 Понизни ће то видети и обрадоваће се, и оживеће
срце ваше које тражите Бога.
33 Јер Господ чује сиромахе и не презире своје
заробљенике.
34 Нека га хвале небо и земља, мора и све што се у
њима креће.
35 Јер ће Бог спасити Сион, и сазидаће градове Јуде, да
тамо живе и да га имају у поседу.
36 И семе његових слугу ће га наследити, и они који
љубе његово име живеће у њему.

ГЛАВА 70

1 (Најглавном свирачу, Псалам Давидов, да се сетим.) Пожури, Боже, да ме избавиш; пожури да ми помогнеш, Господе.
2 Нека се посраме и посраме они који траже душу моју, нека се врате уназад и помете, који желе моју повреду.
3 Нека се врате за награду за своју срамоту који говоре: Аха, аха.
4 Нека се радују и веселе у теби сви који те траже, и нека непрестано говоре: Нека се велича Бог!
5 Али ја сам сиромашан и убог: пожури к мени, Боже, ти си моја помоћ и мој избавитељ; О ГОСПОДЕ, не оклевај.

ГЛАВА 71

1 У тебе се, Господе, уздам: да се никад не помутим.
2 Избави ме у праведности својој и избави ме, пригни ухо своје к мени и спаси ме.
3 Буди моје чврсто пребивалиште, коме могу непрестано прибегавати: дао си заповест да ме спасеш; јер ти си моја стена и моја тврђава.
4 Избави ме, Боже мој, из руку злих, из руку неправедног и окрутног човека.
5 Јер ти си моја нада, Господе Боже, ти си моје поуздање од младости моје.
6 Тобом сам био подигнут из утробе, ти си онај који ме извади из утробе мајке моје: моја ће похвала бити свагда од тебе.
7 Ја сам као чудо за многе; али ти си моје снажно уточиште.
8 Нека моја уста буду пуна твоје хвале и твоје части по цео дан.
9 Не одбаци ме у доба старости; не остављај ме кад ми нестане снаге.
10 Јер моји непријатељи говоре против мене; и они који чекају душу моју саветују се заједно,
11 Говорећи: Бог га је оставио, прогоните га и ухватите га; јер нема ко да га избави.
12 О Боже, не буди далеко од мене: Боже мој, пожури ми у помоћ.
13 Нека се посраме и пропадну они који су противници мојој души; нека буду покривени срамотом и срамотом који траже моју повреду.
14 Али ја ћу се непрестано надати, и још ћу те све више хвалити.
15 Уста ће моја објављивати твоју правду и твоје спасење по цео дан; јер не знам њихове бројеве.
16 Ићи ћу у снази Господа Бога, споменућу твоју праведност, само твоју.
17 О Боже, учио си ме од младости моје, и до сада сам објављивао твоја чудесна дела.
18 И сада када будем стар и седокос, Боже, не остављај ме; док не покажем снагу твоју овоме нараштају и моћ твоју сваком будућем.
19 Висока је и правда твоја, Боже, који си учинио велика дела: Боже, који си сличан теби!
20 Ти, који си ми показао велике и тешке невоље, поново ћеш ме оживети, и поново ћеш ме извући из дубине земље.
21 Ти ћеш повећати моју величину и утешити ме са свих страна.
22 Псалтиром ћу те хвалити, истину твоју, Боже мој, Теби ћу певати на харфи, Свети Израиљев.
23 Моје ће се усне јако радовати кад ти певам; и душу моју коју си откупио.
24 И мој ће језик говорити о твојој праведности по цео дан, јер су посрамљени, јер су посрамљени, који траже моју повреду.

ГЛАВА 72

1 (Псалам за Соломона.) Дај цару своје пресуде, Боже, и своју правду сину царевом.
2 Он ће судити твом народу по правди, а твојим сиромасима по правди.
3 Планине ће донети мир људима, а мала брда праведношћу.
4 Он ће судити сиромашнима у народу, спасаће децу убогих и разбити насилника.
5 Бојаће те се све док трају сунце и месец, кроз све генерације.
6 Сићи ће као киша на покошену траву, као пљускови који наводњавају земљу.
7 У његове дане процветаће праведник; и обиље мира све док месец траје.
8 Он ће такође имати власт од мора до мора и од реке до крајева земље.
9 Они који живе у пустињи поклониће се пред њим; а душмани његови ће лизати прах.
10 Цареви Тарсиша и острва донеће дарове, краљеви Сабе и Себе принеће дарове.
11 Да, сви ће краљеви пасти пред њим, сви народи ће му служити.
12 Јер ће избавити убоге кад вапи; и сиромаха, и онога који нема помоћника.
13 Он ће поштедети сиромахе и убоге, и спасаће душе убогих.
14 Он ће откупити њихову душу од преваре и насиља, и крв њихова биће драгоцена у његовим очима.
15 И он ће живети, и биће му дато од злата из Сабе; и молиће се за њега непрестано; и сваки дан ће бити хваљен.
16 Биће шака жита у земљи на врховима планина; плод ће се његов затрести као Либан, и они у граду ће процветати као трава на земљи.
17 Његово име ће остати заувек, његово име ће остати све док сунце, и људи ће бити благословени у њему, сви народи ће га звати благословеним.
18 Благословен Господ Бог, Бог Израелов, који само чини чудеса.
19 Нека је благословено славно име његово довека, и нека се сва земља испуни славом његовом; Амин и Амин.
20 Завршене су молитве Давида, сина Јесејевог.

ГЛАВА 73

1 (Псалам Асафов.) Заиста је Бог добар према Израиљу, чак и према онима који су чиста срца.
2 Али што се мене тиче, моје ноге су скоро нестале; моји кораци су скоро оклизнули.

3 Јер сам завидео безумнима када сам видео
просперитет злих.
4 Јер нема окова у њиховој смрти, али је њихова снага
чврста.
5 Нису у невољи као други људи; нити су мучени као
други људи.
6 Зато их гордост окружује као ланац; насиље их
покрива као одећу.
7 Очи им се истичу дебљином: имају више него што би
срце могло пожелети.
8 Они су покварени и говоре рђаво о угњетавању:
говоре узвишено.
9 Усмеравали су своја уста према небесима, а језик им
хода по земљи.
10 Зато се његов народ враћа овамо, и исцеди им се
вода пуне чаше.
11 А они говоре: Откуд Бог зна? и има ли знања у
Свевишњем?
12 Гле, ово су безбожници, који напредују у свету;
увећавају се у богатству.
13 Заиста сам узалуд очистио своје срце и опрао руке
своје у невиности.
14 Цео дан сам био мучен и кажњаван сваког јутра.
15 Ако кажем, говорићу овако; гле, саблазнио бих се
роду деце твоје.
16 Када сам помислио да то сазнам, било ми је
превише болно;
17 Док не уђох у светилиште Божије; тада сам схватио
њихов крај.
18 Заиста си их поставио на клизава места, бацио си их
у пропаст.
19 Како су доведени у пустош, као у тренутку! потпуно
су обузети ужасом.
20 Као сан кад се пробуди; тако, Господе, кад се
пробудиш, презрећеш лик њихов.
21 Тако је моје срце било ожалошћено, и убоде ме у
узде.
22 Тако сам био глуп и неук: био сам као звер пред
тобом.
23 Али ја сам увек с тобом: ти си ме држао за моју
десницу.
24 Ти ћеш ме водити својим саветом, а после ћеш ме
примити на славу.
25 Кога ја имам на небу осим тебе? и нема никога на
земљи кога желим поред тебе.
26 Моје тело и моје срце нестаје, али Бог је снага срца
мога и удео мој заувек.
27 Јер, гле, они који су далеко од тебе ће погинути; ти
си уништио све оне који од тебе блудниче.
28 Али добро ми је да се приближим Богу: уздао сам се
у Господа Бога, да могу објавити сва дела твоја.

ГЛАВА 74

1 (Масцхил Асафов.) О Боже, зашто си нас одбацио
заувек? зашто се гнев твој дими на овце паше твоје?
2 Сети се скупштине своје, коју си од давнина купио;
штап наследства твога, који си откупио; ову гору Сион,
на којој си становао.
3 Подигни ноге своје до вјечне пустоши; чак и све што
је непријатељ учинио зло у светињи.
4 Непријатељи твоји урлају усред заједница твојих;
поставили су своје заставе за знакове.
5 Човек је био познат по томе што је подигао секире на
дебело дрвеће.
6 Али сада секирама и чекићима одмах разбијају
резбарено дело.
7 Бацили су огањ у твоју светињу, оскврнили су
срушивши на земљу пребивалиште твога имена.
8 Рекоше у свом срцу: Уништимо их заједно, спалили
су све Божје синагоге у земљи.
9 Не видимо своје знаке: нема више пророка, нити
међу нама нема ко би знао докле.
10 О Боже, докле ће се противник грдити? да ли ће
непријатељ довека хулити на име твоје?
11 Зашто повлачиш своју руку, своју десницу? ишчупај
га из недра својих.
12 Јер Бог је мој Цар од давнина, који чини спасење
усред земље.
13 Ти си раздвојио море својом снагом, разбио си главе
змајева у водама.
14 Разбио си Левијатанове главе и дао га на храну
људима који живе у пустињи.
15 Ти си расцепао извор и потоп, пресушио си моћне
реке.
16 Твој је дан, твоја је и ноћ: ти си припремио светлост
и сунце.
17 Ти си поставио све границе земље, направио си лето
и зиму.
18 Упамти ово, да је непријатељ ругао, Господе, и да је
безумни народ хулио на твоје име.
19 Не предај душе своје грлице мноштву злих, не
заборави заједницу својих сиромаха заувек.
20 Поштуј завет, јер су мрачна места на земљи пуна
настамби суровости.
21 Нека се потлачени не враћају посрамљени, нека
сиромашни и убоги хвале име твоје.
22 Устани, Боже, брани своју ствар; сети се како те
безумник свакодневно грди.
23 Не заборави глас својих непријатеља: бука оних који
се дижу на тебе непрестано се повећава.

ГЛАВА 75

1 (Најглавном музичару, Алташит, Псалам или Песма
Асафова.) Теби, Боже, захваљујемо, Теби захваљујемо,
јер је име твоје близу чудесних дела Твојих објављују.
2 Кад примим скупштину, судићу праведно.
3 Земља и сви њени становници се расплину, ја носим
стубове њене. Селах.
4 Безумнима сам рекао: Не поступајте безумно, а
безбожницима: Не дижите рог.
5 Не дижи свој рог високо: не говори укоченог врата.
6 Јер напредовање не долази ни са истока, ни са запада,
ни са југа.
7 Али Бог је судија: једног руши, а другог поставља.
8 Јер је у руци Господњој чаша и вино је црвено; пуна
је мешавине; и он из њега излива, али ће га талог, сви
зли земље, исцедити и попити.
9 Али ја ћу објавити заувек; Певаћу хвалу Богу
Јаковљевом.
10 И све рогове безбожника ћу одсећи; али ће се рогови
праведника узвисити.

ГЛАВА 76

1 (Главном музичару на Негиноту, Псалам или
Асафова песма.) У Јуди је Бог познат: велико је име
његово у Израиљу.
2 У Салему је и његов шатор и његово пребивалиште
на Сиону.
3 Ту је сломио стреле лука, штит и мач и битку. Селах.
4 Ти си славнији и сјајнији од планина грабљивица.
5 Снажни су размажени, спавали су својим сном, и
нико од моћних људи није нашао своје руке.
6 На твој прекор, Боже Јаковљев, и кола и коњ су
бачени у мртав сан.
7 Тебе се треба бојати, и ко ће стајати пред тобом кад
се једном наљутиш?
8 Ти си учинио да се суд чује с неба; земља се плашила
и била је мирна,
9 Кад је Бог устао на суд, да спасе све кротке на земљи.
Селах.
10 Заиста ће те хвалити гнев људски, обуздаћеш
остатак гнева.
11 Заветујте се и платите Господу Богу своме: нека сви
који су око њега донесу дарове ономе кога се треба
бојати.
12 Он ће истребити дух кнезова, он је страшан за
краљеве земље.

ГЛАВА 77

1 (Главном музичару, Једутуну, Псалам Асафов.)
Гласом својим вапих Богу, гласом својим Богу; и
послушаше ме.
2 У дан невоље своје тражио сам Господа, ране су моје
трчале ноћу и не престајале, душа моја одбијала је да
се утеши.
3 Сетих се Бога, и узнемирих се, жалих се, и дух ми се
обузе. Селах.
4 Држиш моје очи будне: Толико сам узнемирен да не
могу да говорим.
5 Размотрио сам старе дане, године древних времена.
6 Сјећам се своје пјесме у ноћи: разговарам са својим
срцем, и мој дух је марљиво трагао.
7 Хоће ли Господ одбацити заувек? и неће ли више
бити повољан?
8 Да ли је његова милост заувек нестала? да ли ће
његово обећање заувек пропасти?
9 Зар је Бог заборавио да буде милостив? да ли је у
гневу затворио своје милосрђе? Селах.
10 И рекох: Ово је моја немоћ, али ћу се сећати година
деснице Свевишњега.
11 Сећаћу се дела Господњих, заиста ћу се сећати
чудеса твојих од давнина.
12 Размишљаћу о свим твојим делима и говорити о
твојим делима.
13 Твој је пут, Боже, у светињи: ко је толики Бог као
наш Бог?
14 Ти си Бог који чини чуда, ти си објавио своју снагу
међу људима.
15 Својом руком си откупио свој народ, синове
Јаковљеве и Јосифове. Селах.
16 Виделе су те воде, Боже, виделе те воде; уплашили
су се: узнемириле су се и дубине.
17 Облаци су излили воду, небо је одаслало звук, и
стреле твоје одлетеше.
18 Глас грома твога беше на небу, муње осветлише
свет, земља задрхта и затресе се.
19 Твој пут је у мору, и твој пут у великим водама, и
твоји кораци нису познати.
20 Предводио си свој народ као стадо руком Мојсија и
Арона.

ГЛАВА 78

1 (Масцхил Асафов.) Послушајте, народе мој, закон мој,
пригни уши своје речи уста мојих.
2 Отворићу уста своја у параболи, изговорићу мрачне
речи старе:
3 Које смо чули и знали, и наши су нам очеви рекли.
4 Нећемо их сакрити од њихове деце, објављујући
будућем нараштају хвалу Господу, његову снагу и
његова дивна дела која је учинио.
5 Јер је утврдио сведочанство у Јакову, и поставио
закон у Израиљу, који је заповедио оцима нашим, да их
обзнане својој деци.
6 Да би их познао будући нараштај, и деца која ће се
родити; који треба да устане и објави их својој деци:
7 Да у Бога полажу своју наду, и да не забораве дела
Божија, него да држе заповести његове:
8 И не би могли бити као њихови очеви, тврдоглави и
бунтовни нараштај; нараштај који није исправио своје
срце, и чији дух није био чврст с Богом.
9 Синови Јефремови, наоружани и носећи лукове,
вратише се у дан битке.
10 Нису одржали Божји савез и одбили су да ходе по
његовом закону;
11 И заборавио је своја дела и своја чуда која им је
показао.
12 Он је учинио чудесне ствари у очима њихових отаца,
у египатској земљи, на пољу Соан.
13 Он је раздвојио море и пустио их да прођу; и учини
да воде стане као гомила.
14 И дању их је водио облаком, а целу ноћ светлошћу
ватре.
15 Он је расцепао стене у пустињи и напојио их као из
великих дубина.
16 Извео је и потоке из стене, и учинио да воде теку
као реке.
17 И још више су сагрешили против њега раздражујући
Свевишњег у пустињи.
18 И искушавали су Бога у свом срцу тражећи храну за
своју пожуду.
19 Да, говорили су против Бога; рекоше: Може ли Бог
да припреми трпезу у пустињи?
20 Гле, он је ударио у стену, да су воде шикнуле, и
потоци се излили; може ли дати и хлеба? може ли да
обезбеди месо за свој народ?
21 Зато је Господ чуо ово и разгневио се;
22 Зато што нису веровали у Бога, и нису се уздали у
његово спасење.
23 Иако је заповедио облацима одозго и отворио врата
неба,
24 И обасуо је ману на њих да једу, и дао им од жита
небеског.

25 Човек је јео храну анђела: послао им је месо до ситости.
26 На небу је дунуо источни ветар, и својом снагом донео јужни ветар.
27 И на њих је као прах обасуо месо, и пернате птице као песак морски.
28 И пустио је да падне усред њиховог логора, око њихових станова.
29 Тако су јели и наситили се, јер им је дао њихову жељу;
30 Нису се удаљили од своје пожуде. Али док им је месо још било у устима,
31 Гнев Божји дође на њих, и поби најдебље од њих, и поби изабране Израелове.
32 Због свега тога они су и даље грешили и нису веровали за његова чудесна дела.
33 Зато је њихове дане прогутао у таштини, а године њихове у невољи.
34 Када их је убио, онда су га тражили, а они су се вратили и рано питали за Бога.
35 И сетише се да је Бог њихова стена, а високи Бог њихов откупитељ.
36 Ипак су му ласкали својим устима, и лагали су га језиком својим.
37 Јер њихово срце није било право према њему, нити су били чврсти у његовом завету.
38 Али он, пун сажаљења, опрости њихову безакоње и не уништи их;
39 Јер се сетио да су они само месо; ветар који пролази и више се не враћа.
40 Колико пута су га раздражили у пустињи и ожалостили га у пустињи!
41 Да, они су се вратили и искушали Бога, и ограничили Свеца Израиљевог.
42 Нису се сећали његове руке, ни дана када их је избавио од непријатеља.
43 Како је учинио своја знамења у Египту, и своја чуда на пољу Соан.
44 И претворише њихове реке у крв; и њихове поплаве, да нису могли пити.
45 Послао је међу њих разне врсте мува, које су их прождирале; и жабе, које су их уништиле.
46 Такође је дао њихов прираст гусеници, а њихов труд скакавцима.
47 Порушио је њихову лозу градом, а стабла њихова мразом.
48 И стоку њихову предаде тучи, и стада њихова врелим громовима.
49 Он је бацио на њих жестину свог гнева, гнева, гнева и невоље, пославши међу њих зле анђеле.
50 Он је направио пут свом гневу; није поштедео њихову душу од смрти, него је живот њихов предао пошасти;
51 И поби све прворенце у Египту; поглавар њихове снаге у шаторима Хамовим:
52 Али натерао је свој народ да иде као овце, и водио га у пустињи као стадо.
53 И повео их је безбедно, тако да се нису уплашили, али је море савладало њихове непријатеље.
54 И доведе их до границе своје светиње, до ове горе, коју је купила његова десница.
55 Истерао је и незнабошце испред њих, и поделио им наследство по линији, и дао је Израелова племена да настањују у њиховим шаторима.
56 Али они су искушавали и раздражили Бога Свевишњега, и не очували његова сведочанства.
57 Али су се вратили и поступили су неверно као оци њихови;
58 Јер су га разгњевили својим узвишицама, и натјерали га на љубомору својим исклесаним ликовима.
59 Кад је Бог то чуо, разгневио се и веома се гнушао на Израел.
60 Тако да је напустио шатор у Шилу, шатор који је поставио међу људима;
61 И предаде своју снагу у ропство, а своју славу у руке непријатељу.
62 Он је такође предао свој народ мачу; и разгневи се на наследство своје.
63 Ватра је прогутала њихове младиће; а њихове девојке нису даване у брак.
64 Њихови свештеници падоше од мача; а удовице њихове не нарицаху.
65 Тада се Господ пробуди као из сна, и као моћни човек који виче од вина.
66 И ударио је своје непријатеље у задње крајеве, ставио их је на вечну срамоту.
67 Штавише, он је одбио Јосифов шатор, и није изабрао племе Јефремово.
68 Али је изабрао племе Јудино, гору Сион коју је волео.
69 И саградио је своје светилиште као високе палате, као земљу коју је утврдио заувек.
70 Одабра и Давида свог слугу и узе га из торова.
71 Пратећи велике овце са младима, довео га је да нахрани Јакова свој народ и Израела његово наследство.
72 Тако их је хранио у складу са интегритетом свог срца; и руководио их је вештином својих руку.

ГЛАВА 79

1 (Псалам Асафов.) Боже, незнабошци су дошли у твоје наследство; оскврнили су свети храм твој; поставили су Јерусалим на гомиле.
2 Мртва тела твојих слугу дали су за храну птицама небеским, месо твојих светих зверима на земљи.
3 Своју крв су као воду пролили око Јерусалима; и није било ко да их сахрани.
4 Постали смо руга својим ближњима, ругло и подсмех онима који су око нас.
5 Докле, ГОСПОДЕ? хоћеш ли се вечно љутити? да ли ће твоја љубомора изгорети као огањ?
6 Излиј свој гнев на незнабошце који те не познају и на краљевства која нису призивала твоје име.
7 Јер су прождирали Јакова, и опустошили пребивалиште његово.
8 О не сећај се на нас ранијих безакоња: нека нас твоја нежна милост брзо спречи, јер смо веома понижени.
9 Помози нам, Боже нашег спасења, у славу имена Твога, и избави нас, и очисти грехе наше, имена Твога ради.

10 Зашто би незнабошци рекли: где је њихов Бог? нека буде познат међу незнабошцима у нашим очима осветом за проливену крв слугу твојих.
11 Нека уздах заробљеника дође пред тобом; према величини своје моћи сачувај оне који су одређен да умру;
12 И врати нашим ближњима седмоструко у недра њихова срамота, којом су те ругали, Господе.
13 Тако ћемо ти ми твој народ и овце твоје паше хвалити довека, јављаћемо твоју хвалу свим нараштајима.

ГЛАВА 80

1 (Главном музичару на Шошанимедуту, Псалам Асафов.) Послушај, о пастиру Израиљев, ти који водиш Јосифа као стадо; ти који живиш између херувима, засјај.
2 Пред Јефремом и Венијамином и Манасијом покрени своју снагу и дођи и спаси нас.
3 Окрени нас поново, Боже, и обасјај лице своје; и бићемо спасени.
4 Господе Боже над војскама, докле ћеш се љутити на молитву свог народа?
5 Ти их храниш хлебом суза; и даде им да пију сузе у великој мери.
6 Ти од нас правиш свађу са суседима, а непријатељи се смеју међу собом.
7 Окрени нас поново, Боже над војскама, и обасјај лице своје; и бићемо спасени.
8 Изнео си лозу из Египта, протерао си незнабошце и засадио је.
9 Припремио си простор пред њом и учинио да се дубоко укоријени, и испунио је земљу.
10 Брда су била прекривена његовом сенком, а гране су биле као лепи кедрови.
11 Своје гране је послала у море, а своје гране у реку.
12 Зашто си онда срушио њене ограде, да је чупају сви који пролазе путем?
13 Вепар из дрвета га уништава, а пољска звер га прождире.
14 Врати се, молимо, Боже над војскама: погледај с неба, и гле, и посети ову лозу;
15 И виноград који је засадила десница твоја и грану коју си себи ојачао.
16 Огњем је спаљено, посечено је, гину од прекора лица твога.
17 Нека рука твоја буде на човеку са твоје десне стране, на сину човечјем кога си ојачао за себе.
18 Зато се нећемо вратити од тебе: оживи нас и призваћемо твоје име.
19 Окрени нас поново, Господе Боже над војскама, заблистај лицем својим; и бићемо спасени.

ГЛАВА 81

1 (Најглавном музичару на Гититу, Асафов псалам.) Певајте наглас Богу, снази нашој, будите радосни Богу Јаковљевом.
2 Узми псалам и донеси бубањ, пријатну гуслу са псалтиром.
3 Дуните у трубу на младом месецу, у одређено време, на наш свечани празник.
4 Јер ово је био закон за Израел и закон Бога Јаковљевог.
5 Ово је одредио у Јосифу за сведочанство, када је изашао кроз египатску земљу: где сам чуо језик који нисам разумео.
6 Скинуо сам му раме с терета, руке су му биле избачене из лонаца.
7 Позвао си у невољи, и ја сам те избавио; Одговорих ти у тајном месту грома: искушах те на водама Мерибе. Селах.
8 Чуј, народе мој, и сведочићу ти: Израеле, ако ме послушаш;
9 У теби неће бити страног бога; нити ћеш се клањати неком страном богу.
10 Ја сам ГОСПОД, Бог твој, који сам те извео из земље египатске: отвори широм своја уста и напунићу их.
11 Али мој народ није хтео да послуша мој глас; а Израел нико од мене не би.
12 Тако сам их препустио пожуди њихових срца, и они су ходили по својим сопственим саветима.
13 О да ме је мој народ послушао и да је Израел ишао мојим путевима!
14 Ускоро сам требао покорити њихове непријатеље и окренути своју руку против њихових противника.
15 Они који мрзе Господа требали су му се покорити, али је њихово време требало да траје заувек.
16 Требао је и њих нахранити најфинијим житом, и медом из стене да те наситим.

ГЛАВА 82

1 (Псалам Асафов.) Бог стоји у скупштини моћних; он суди међу боговима.
2 Докле ћете неправедно судити и прихватати личности злих? Селах.
3 Браните сиромахе и сироте: чините правду унесрећенима и убогима.
4 Избави сиромахе и убоге, избави их из руку злих.
5 Не знају, нити ће разумети; ходају даље у тами: сви темељи земље су несређени.
6 Рекао сам: ви сте богови; и сви сте деца Вишњега.
7 Али ви ћете умрети као људи и пасти као један од кнезова.
8 Устани, Боже, суди земљи, јер ћеш наследити све народе.

ГЛАВА 83

1 (Песма или псалам Асафова.) Не ћути, Боже, не ћути и не мируј, Боже.
2 Јер, гле, непријатељи твоји дижу метеж, и они који те мрзе дижу главу.
3 Они су се лукаво саветовали против твога народа и саветовали се против твојих скривених.
4 Рекоше: Дођите да их одвојимо од народа; да се више не спомиње име Израиљево.
5 Јер су се саветовали са једним пристанком: они су савезници против тебе:
6 Шатори Едомски и Исмаилци; од Моава и Хагарена;

7 Гевал, Амон и Амалек; Филистејци са становницима Тира;
8 Са њима се придружио и Асур: они су држали Лотове синове. Селах.
9 Поступите с њима као с Мадијанцима; као Сисера, као Јавин, на потоку Кисону:
10 Које су изгинуле у Ендору, постале су као балега за земљу.
11 Учини њихове племиће попут Орива и као Зеива, да, све њихове кнезове као Зебаха и Салмуна.
12 Који је рекао: Узмимо себи куће Божје у посед.
13 О мој Боже, учини их као точак; као стрњика пред ветром.
14 Као што огањ сагорева дрва и као што пламен пали планине;
15 Зато их прогони олујом својом, и уплаши их својом олујом.
16 Испуни њихова лица срамотом; да траже име твоје, Господе.
17 Нека буду посрамљени и узнемирени заувек; да, нека се посраме и погину;
18 Да људи знају да си ти, чије је само име ЈЕХОВА, највиши над целом земљом.

ГЛАВА 84

1 (Главном свирачу на Гититу, Псалам за синове Корејеве.) Како су љубазне шаторе твоје, Господе над војскама!
2 Душа моја чезне, да, чак и малаксава за дворима Господњим, срце моје и тело моје вапе за Богом живим.
3 Да, врабац је нашао кућу, а ластавица гнездо за себе, где може да положи своје младе, чак и жртвенике твоје, Господе над војскама, Краљу мој и Боже мој.
4 Благо онима који живе у дому твом: они ће те још хвалити. Селах.
5 Благо човеку чија је снага у теби; у чијем су срцу путеви њихови.
6 Који пролазећи долином Баче чине је бунар; киша пуни и базене.
7 Они иду из снаге у снагу, сваки од њих на Сиону се појављује пред Богом.
8 Господе Боже над војскама, услиши молитву моју, послушај, Боже Јаковљев. Селах.
9 Гле, Боже, штита нашег, и погледај лице свога помазаника.
10 Јер један дан у твојим дворима бољи је од хиљаду. Радије бих био вратар у дому Бога свога, него да живим у шаторима зле.
11 Јер Господ Бог је сунце и штит: Господ ће дати милост и славу; ништа добро неће ускратити онима који ходе право.
12 Господе над војскама, благословен је човек који се у тебе узда.

ГЛАВА 85

1 (Главном свирачу, Псалам за синове Корејеве.) Господе, био си милостив према земљи својој, вратио си ропство Јаковљево.
2 Опростио си безакоње свом народу, покрио си сав њихов грех. Селах.
3 Уклонио си сав гнев свој, одвратио си се од жара гнева свог.
4 Обрати нас, Боже спасења нашег, и престани гнев свој на нас.
5 Хоћеш ли се заувек љутити на нас? хоћеш ли извући гнев свој на све нараштаје?
6 Зар нас нећеш поново оживети, да би се твој народ радовао теби?
7 Покажи нам своју милост, Господе, и дај нам своје спасење.
8 Чућу шта ће Бог Господ говорити, јер ће говорити мир свом народу и својим светима, али нека се не враћају у лудост.
9 Сигурно је његово спасење близу онима који га се боје; да се у нашој земљи настани слава.
10 Милосрђе и истина сусрећу се заједно; правда и мир су се изљубили.
11 Истина ће изникнути из земље; и правда ће гледати с неба.
12 Да, Господ ће дати оно што је добро; и наша земља ће дати свој принос.
13 Правда ће ићи пред њим; и поставиће нас на пут његовим корацима.

ГЛАВА 86

1 (Молитва Давидова.) Пригни ухо своје, Господе, услиши ме, јер сам сиромашан и убог.
2 Сачувај душу моју; јер сам свет: Боже мој, спаси слугу својега који се у тебе узда.
3 Буди милосрдан према мени, Господе, јер свакодневно вапијем к теби.
4 Радуј душу слуге свога, јер к теби, Господе, уздижем душу своју.
5 Јер ти си, Господе, добар и спреман да опростиш; и обилан у милости према свима онима који те призивају.
6 Услиши, Господе, молитву моју; и пази на глас мољења мојих.
7 У дан невоље своје призваћу те, јер ћеш ми одговорити.
8 Међу боговима нема сличног теби, Господе; нити има дела као што су твоја дела.
9 Сви народи које си створио доћи ће и поклонити се пред тобом, Господе; и прославиће име твоје.
10 Јер ти си велик и чиниш чудесне ствари: ти си једини Бог.
11 Научи ме свом путу, Господе; Ходаћу у истини твојој: сједини срце моје да се боји имена твога.
12 Хвалићу те, Господе, Боже мој, свим срцем својим, и славићу име твоје заувек.
13 Јер је велика милост твоја према мени, и избавио си душу моју из најнижег пакла.
14 О Боже, поносни су устали против мене, и скупови насилних људи тражили су моју душу; и нисам те поставио пред њима.
15 Али ти си, Господе, Бог пун сажаљења, милостив, дуготрпљив и обилан у милости и истини.
16 О, обрати ми се и смилуј ми се; дај снагу своју слузи своме и спаси сина слушкиње своје.
17 Покажи ми знак за добро; да то виде они који ме мрзе и да се постиде, јер си ме ти, Господе, помогао и утешио.

ГЛАВА 87

1 (Псалам или песма за синове Корејеве.) Његов темељ је на светим планинама.
2 Господ воли врата Сиона више од свих станова Јаковљевих.
3 Величанствено се говори о теби, граде Божји. Селах.
4 Споменућу Раву и Вавилон онима који ме познају: гле Филистеје и Тира са Етиопијом; овај човек је тамо рођен.
5 А за Сион ће се рећи: Тај и тај човек се родио у њој, и сам Свевишњи ће је утврдити.
6 ГОСПОД ће рачунати, када напише народ, да се овај човек родио тамо. Селах.
7 Ту ће бити и певачи као и свирачи на инструментима: сви моји извори су у теби.

ГЛАВА 88

1 (Песма или псалам за синове Корејеве, главном музичару на Махалат Леанноту, Машилу из Хемана Езрахита.) Господе Боже спасења мога, вапио сам дан и ноћ пред тобом:
2 Нека молитва моја дође пред тобом, пригни ухо своје к вапају мом;
3 Јер је душа моја пуна невоља, и живот мој се приближава гробу.
4 Убраја се са онима који силазе у јаму, ја сам као човек који нема снаге.
5 Слободни међу мртвима, као побијени који леже у гробу, којих се више не сећаш, и они су истребљени из твоје руке.
6 Положио си ме у најдоњу јаму, у таму, у дубине.
7 Твој гнев тешко лежи на мени, и ти си ме напао свим својим таласима. Селах.
8 Удаљио си од мене познаника мог; учинио си ме одвратном за њих: затворен сам и не могу изаћи.
9 Око моје тугује због невоље: Господе, свакодневно сам те призивао, пружао сам руке своје к теби.
10 Хоћеш ли мртвима показати чудеса? хоће ли мртви устати и хвалити Те? Селах.
11 Хоће ли се у гробу објавити милост твоја? или твоја верност у уништењу?
12 Хоће ли се чудеса твоја сазнати у мраку? и правда твоја у земљи заборава?
13 Али к теби сам завапио, Господе; а ујутру ће те молитва моја спречити.
14 Господе, зашто одбацујеш моју душу? зашто скриваш лице своје од мене?
15 Ја сам у невољи и спреман сам да умрем од младости своје; док трпим твоје страхоте, расејан сам.
16 Твој жестоки гнев ме обузима; твоји страхови су ме одсекли.
17 Свакодневно су ме обилазили као вода; заједно су ме опколили.
18 Љубавника и пријатеља удаљио си од мене и мог познаника у таму.

ГЛАВА 89

1 (Масцхил од Етана Езраха.) Певаћу о милосрђу Господњем довека, устима својим јављаћу твоју верност у све нараштаје.
2 Јер рекох: Милост ће бити изграђена заувек; верност своју утврдићеш на самим небесима.
3 Склопио сам савез са својим изабраницима, заклео сам се Давиду, свом слузи,
4 Твоје потомство ћу утврдити заувек, и сазидаћу твој престо за све нараштаје. Селах.
5 И небеса ће хвалити чудеса твоја, Господе, и верност твоју у скупштини светих.
6 Јер ко се на небу може упоредити са Господом? ко се од синова моћних може упоредити са Господом?
7 Бога се треба много бојати у скупштини светих и поштовати га сви који су око њега.
8 Господе Боже над војскама, ко је јак Господ као ти? или својој верности око тебе?
9 Ти владаш бијесом мора, кад се подигну таласи његови, ти их умириш.
10 Рахаб си разбио као убијену; распршио си непријатеље своје снажном руком.
11 Твоја су небеса, твоја је и земља; ти си их основао свет и све што је у њему.
12 Север и југ си их створио, Тавор и Ермон ће се радовати имену твоме.
13 Ти имаш моћну руку, јака је твоја рука и висока је твоја десница.
14 Правда и право су пребивалиште твога престола: милост и истина ће ићи пред твојим лицем.
15 Благо народу који познаје радосни звук: ходаће, Господе, у светлости лица твога.
16 У име твоје цео дан ће се радовати, и правдом твојом узвисиће се.
17 Јер си ти слава њихове снаге, и у твојој наклоности наш ће се рог узвисити.
18 Јер Господ је наша одбрана; а Свети Израиљев је наш цар.
19 Тада си у визији говорио своме свецу и рекао: Положио сам помоћ моћном; Ја сам узвисио једног изабраног из народа.
20 Нашао сам Давида свог слугу; светим уљем својим помазах га:
21 Са којим ће се моја рука учврстити, и моја ће га рука ојачати.
22 Непријатељ га неће тражити; нити га син зле мучи.
23 И поразићу његове непријатеље пред његовим лицем, и похараћу оне који га мрзе.
24 Али моја верност и моја милост биће с њим, и у моје име ће се узвисити његов рог.
25 И ставићу његову руку у море и десницу његову у реке.
26 Он ће ми викати: Ти си мој отац, мој Бог, и стена мог спасења.
27 И учинићу га својим првенцем, вишим од краљева земље.
28 Своју милост чуваћу за њега заувек, и мој завет ће постојати с њим.
29 И семе његово учинићу да опстане довека, а престо његов као дане на небу.

30 Ако његова деца оставе мој закон и не ходе по мојим судовима;
31 Ако прекрше моје уредбе и не држе моје заповести;
32 Тада ћу штапом посетити њихов преступ, и ранама њихову безакоње.
33 Ипак, нећу му потпуно одузети своју милост, нити ћу дозволити да моја верност пропадне.
34 Завет свој нећу прекршити, нити ћу променити оно што је изашло са мојих усана.
35 Једном сам се заклео својом светошћу да нећу лагати Давида.
36 Његово семе ће постојати довека, и његов престо као сунце преда мном.
37 Утврдиће се заувек као месец и као верни сведок на небу. Селах.
38 Али ти си одбацио и гнушао се, разгневио си се на свог помазаника.
39 Поништио си завет слуге свога, оскрнавио си његову круну бацивши је на земљу.
40 Ти си срушио све његове ограде; довео си у пропаст његове упоришта.
41 Сви који пролазе путем га плене, он је срамота својим ближњима.
42 Подигао си десницу његових противника; развеселио си све његове непријатеље.
43 Окренуо си и оштрицу његовог мача, и ниси га учинио да стоји у борби.
44 Ти си учинио да престане његова слава, и бацио си престо његов на земљу.
45 Скратио си дане младости његове, покрио си га срамотом. Селах.
46 Докле, ГОСПОДЕ? хоћеш ли се заувек скривати? хоће ли гнев твој горети као огањ?
47 Сети се како је моје време кратко: зашто си све људе учинио узалуд?
48 Који је човек који живи, а смрти неће видети? хоће ли избавити душу своју из руке гроба? Селах.
49 Господе, где су ти пређашње доброте којима си се заклео Давиду у истини својој?
50 Опомени се, Господе, срамоту слугу својих; како у недрима својим носим срамоту свих моћних људи;
51 Чиме су твоји непријатељи ругали, Господе; чиме су погрдили кораке помазаника твога.
52 Благословен Господ до века. Амин и Амин.

ГЛАВА 90

1 (Молитва Мојсија, човека Божијег.) Господе, ти си био наше пребивалиште у свим нараштајима.
2 Пре него што су планине настале, или пре него што си створио земљу и свет, чак од века до века, ти си Бог.
3 Ти окрећеш човека у пропаст; и каже: Вратите се синови човечји.
4 Јер ти је хиљаду година само као јуче када је прошло, и као стража у ноћи.
5 Ти их носиш као потопом; они су као сан: ујутру су као трава која расте.
6 Ујутру цвета и расте; увече се посече и осуши.
7 Јер нас је твој гнев пропао, и твој гнев нас узнемирава.
8 Наша безакоња си ставио пред себе, наше тајне грехе у светлости лица свога.
9 Јер сви наши дани прођоше у твом гневу: своје године проводимо као прича која се прича.
10 Дани наших година су шездесет година и десет; и ако су због снаге осамдесет година, ипак је њихова снага труд и туга; јер се убрзо одсече и ми одлетимо.
11 Ко познаје силу гнева твог? према страху твоме такав је и гнев твој.
12 Зато нас научи да бројимо дане да бисмо своје срце усмерили на мудрост.
13 Врати се, Господе, докле? и нека се покаје за слуге своје.
14 О насити нас рано својом милошћу; да се радујемо и веселимо у све дане своје.
15 Развесели нас данима у које си нас мучио и годинама у којима смо видели зло.
16 Нека се твоје дело покаже слугама твојим, а слава твоја деци њиховој.
17 И нека је лепота Господа, Бога нашега, на нама, и учврсти на нама дело руку наших; да, дело руку наших утврди га.

ГЛАВА 91

1 Ко пребива у тајном месту Свевишњега, остаће под сенком Свемогућег.
2 Рећи ћу о Господу: Он је моје уточиште и моја тврђава, Бог мој; у њега ћу се уздати.
3 Заиста ће те избавити из замке птичара и од злобне пошасти.
4 Он ће те покрити својим перјем, и под његовим крилима ћеш се уздати: његова истина биће твој штит и штитник.
5 Нећеш се бојати ноћног ужаса; ни за стрелу која лети дању;
6 Ни за кугу која хода у тами; ни за уништење које у подне губи.
7 Хиљада ће пасти крај тебе и десет хиљада с твоје десне стране; али ти се неће приближити.
8 Само ћеш очима својим гледати и видети награду злих.
9 Јер си Господа, који је моје уточиште, учинио својим пребивалиштем, Свевишњег;
10 Неће те задесити никакво зло, нити се нека пошаст неће приближити твом дому.
11 Јер он ће заповедати својим анђелима о теби да те чувају на свим путевима твојим.
12 Они ће те носити на рукама да не удариш ногом својом о камен.
13 Газићеш лава и гују, згазићеш младог лава и змаја.
14 Зато што је своју љубав ставио на мене, зато ћу га избавити, узвисићу га, јер је познао моје име.
15 Он ће ме позвати, а ја ћу му одговорити: бићу с њим у невољи; Избавићу га и почастићу га.
16 Дугим животом ћу га задовољити и показати му спасење своје.

ГЛАВА 92

1 (Псалам или песма за суботњи дан.) Добро је хвалити Господа и певати имену твоме, Свевишњи!
2 Да покажеш милост твоју ујутру и верност своју сваке ноћи,

3 На инструменту од десет жица и на псалтиру; на харфи уз свечан звук.
4 Јер ти си ме, Господе, обрадовао својим делом, победићу у делима руку твојих.
5 Господе, како су велика дела твоја! а мисли су твоје веома дубоке.
6 Човек безобразан не зна; ни будала ово не разуме.
7 Када зли извиру као трава, и када сви који чине безакоње процветају; то је да ће бити уништени заувек:
8 Али ти си, ГОСПОДЕ, најузвишенији заувек.
9 Јер, гле, твоји непријатељи, Господе, јер ће, гле, твоји непријатељи нестати; сви који чине безакоње биће расејани.
10 Али мој рог ћеш узвисити као рог једнорога: ја ћу бити помазан свежим уљем.
11 И моје око ће видети моју жељу на мојим непријатељима, и моје уши ће чути моју жељу злих који се дижу против мене.
12 Праведник ће цветати као палма, он ће расти као кедар на Либану.
13 Они који су засађени у дому Господњем цветаће у дворовима нашег Бога.
14 Они ће и даље доносити плод у старости; они ће бити дебели и цветати;
15 Да покажем да је Господ праведан, он је моја стена, и нема неправде у њему.

ГЛАВА 93

1 Господ царује, обучен је у величанство; обуче се Господ у силу којом се опаса: и свет је утврђен, да се не може померити.
2 Твој престо је утврђен од давнина: ти си од века.
3 Поплаве су подигле, Господе, поплаве су подигле свој глас; поплаве подижу своје таласе.
4 Господ на висини је моћнији од буке многих вода, да, од силних таласа морских.
5 Твоја сведочанства су врло сигурна: светост је твој дом, Господе, заувек.

ГЛАВА 94

1 Господе Боже, коме припада освета; Боже, коме припада освета, покажи се.
2 Подигни се, ти судијо земље, дај награду охолима.
3 Господе, докле ће зли, докле ће зли тријумфовати?
4 Докле ће говорити и говорити тешке ствари? и сви који чине безакоње се хвале?
5 Разбијају народ твој, ГОСПОДЕ, и уништавају наслеђе твоје.
6 Убију удовицу и странца и убију сирочад.
7 Али они кажу: Господ неће видети, нити ће Бог Јаковљев гледати на то.
8 Разумите ви, безобразници међу народом, а ви, будале, када ћете бити мудри?
9 Ко је засадио ухо, зар неће чути? онај који је створио око, зар неће видети?
10 Ко кажњава незнабошце, зар неће исправити? ко учи човека знању, зар неће знати?
11 Господ зна мисли људске да су таштина.
12 Благо човеку кога ти кажњаваш, Господе, и учиш га Законом Својим;
13 Да му даш одмор од дана невоље, док се не ископа јама за зле.
14 Јер Господ неће одбацити свој народ, нити ће оставити своје наследство.
15 Али суд ће се вратити у правду, и сви праведни у срцу ће га следити.
16 Ко ће устати за мене против зликоваца? или ко ће устати за мене против оних који чине безакоње?
17 Да ми ГОСПОД није био у помоћи, моја душа би скоро живела у тишини.
18 Кад рекох: Моја нога оклизне; Твоја милост, Господе, подиже ме.
19 У мноштву мојих мисли у мени твоја утеха радује моју душу.
20 Зар ће престо безакоња имати заједницу с тобом, који по закону прави зло?
21 Они се окупљају против душе праведника и осуђују крв недужну.
22 Али Господ је моја одбрана; и мој Бог је стена мога уточишта.
23 И навући ће на њих њихову сопствену неправду, и истребиће их у њиховој сопственој злоћи; да, Господ Бог наш ће их истребити.

ГЛАВА 95

1 Дођи, запевајмо Господу, узвикнимо радосно на стени спасења нашег.
2 Изађимо пред лице Његово са захвалношћу и узвикнимо му псалмима.
3 Јер Господ је велики Бог и велики Цар над свим боговима.
4 У његовој су руци дубине земље, његова је и снага брда.
5 Његово је море, и он га је створио, и његове су руке створиле суво.
6 О дођи, поклонимо се и поклонимо се, клекнимо пред Господом, својим створитељем.
7 Јер он је наш Бог; а ми смо народ паше његове и овце руке његове. Данас ако чујете његов глас,
8 Не отврдњавај срце своје, као у прозивци и као у дан искушења у пустињи;
9 Када су ме ваши очеви искушавали, искушавали и видели моје дело.
10 Четрдесет година био сам тужан за овим нараштајем и рекао сам: То је народ који греши у свом срцу, и не познаје моје путеве.
11 којима сам се заклео у свом гневу да неће ући у мој починак.

ГЛАВА 96

1 Певајте Господу песму нову, певајте Господу, сва земљо.
2 Певајте Господу, благословите име његово; јављај спасење његово из дана у дан.
3 Објављујте славу његову међу незнабошцима, његова чуда међу свим људима.
4 Јер је Господ велик и хваљен је; њега се треба бојати више од свих богова.
5 Јер су сви богови народа идоли, а Господ је створио небеса.

6 Част и величанство су пред њим, снага и лепота су у
његовој светињи.
7 Дајте Господу, о племена народа, дајте Господу славу
и снагу.
8 Дајте Господу славу која припада његовом имену,
принесите жртву и уђите у његове дворе.
9 Поклоните се Господу у лепоти светости, бој се пред
њим, сва земљо.
10 Реци међу незнабошцима да Господ царује: и свет
ће се утврдити да се неће померити: он ће судити
народу праведно.
11 Нека се радују небеса и нека се весели земља; нека
бучи море и пуноћа његова.
12 Нека се радује поље и све што је у њему; тада ће се
радовати сва дрвећа у дрвету
13 Пред Господом, јер он долази, јер долази да суди
земљи; он ће судити свету по правди, и људима по
истини својој.

ГЛАВА 97

1 Господ царује; нека се радује земља; нека се радује
мноштво острва.
2 Облаци и тама су око њега: праведност и суд су
пребивалиште престола његовог.
3 Ватра иде испред њега и сагорева његове
непријатеље унаоколо.
4 Његове муње су просветлиле свет: земља је видела и
задрхтала.
5 Брда су се топила као восак пред Господом, у
присуству Господа целе земље.
6 Небеса објављују његову праведност, и сви људи
виде његову славу.
7 Постиђени су сви који служе идолима, који се хвале
идолима: поклоните му се, сви богови.
8 Сион је чуо и обрадовао се; и кћери Јудине радовале
су се судовима твојим, Господе.
9 Јер ти си, Господе, високо изнад целе земље, узвишен
си далеко од свих богова.
10 Ви који волите Господа, мрзите зло, он чува душе
својих светих; избавља их из руку злих.
11 Светлост се сеје за праведнике и весеље за праведне
у срцу.
12 Радујте се у Господу, праведни; и захвалите се на
спомен светости његове.

ГЛАВА 98

1 (Псалам.) Певајте Господу песму нову; јер је учинио
чудесне ствари: његова десна рука и његова света
мишица донеле су му победу.
2 Господ је објавио своје спасење, он је показао своју
праведност пред незнабошцима.
3 Он се сети своје милости и своје истине према дому
Израиљевом: сви крајеви земље виде спасење Бога
нашег.
4 Радујте се Господу, сва земљо, дижите гласно,
радујте се и певајте.
5 Певајте Господу на харфи; са харфом и гласом
псалма.
6 Уз трубе и звук корнета радосно шумите пред
Господом, краљем.
7 Нек бучи море и пуноћа његова; свет и они који у
њему живе.
8 Нека поплаве пљешћу рукама, нека се брда заједно
веселе
9 Пред Господом; јер долази да суди земљи; по правди
ће судити свету и људима по правди.

ГЛАВА 99

1 Господ царује; нека дрхти народ: он седи између
херувима; нека се помери земља.
2 Велик је Господ на Сиону; а он је високо изнад свих
људи.
3 Нека хвале твоје велико и страшно име; јер је свето.
4 И сила краљева воли суд; ти успостављаш
праведност, ти вршиш суд и правду у Јакову.
5 Узвисујте Господа Бога нашег и клањајте се
подножју његовим ногама; јер је свет.
6 Мојсије и Арон међу својим свештеницима, и
Самуило међу онима који призивају његово име;
призваше Господа и он им услиши.
7 Говорио им је у стубу од облака: одржали су
сведочанства његова и уредбу коју им је дао.
8 Одговорио си им, Господе Боже наш: ти си био Бог
који им је опростио, иако си се осветио за њихове
изуме.
9 Узвисујте Господа Бога нашега и клањајте се на
светој гори Његовој; јер је свет Господ Бог наш.

ГЛАВА 100

1 (Псалам хвале.) Радосно кличите Господу, све земље.
2 Служите Господу с радошћу, идите пред лице
Његово са певањем.
3 Знајте да је Господ он Бог: он је тај који нас је
створио, а не ми сами; ми смо народ његов и овце паше
његове.
4 Уђите на врата његова са захвалношћу, и у дворове
његове са хвалом, будите му захвални и благосиљајте
име његово.
5 Јер је добар Господ; вечна је милост његова; и истина
његова траје у све нараштаје.

ГЛАВА 101

1 (Давидов псалам.) Певаћу о милости и суду, Теби,
Господе, певаћу.
2 Понашаћу се мудро на савршен начин. О кад ћеш
доћи к мени? Ходаћу у својој кући са савршеним срцем.
3 Нећу ставити зло пред очи своје: мрзим дело оних
који одступају; неће се прилепити за мене.
4 Срце лукаво ће отићи од мене, нећу познавати злога.
5 Ко потајно клевета ближњега свога, њега ћу
истребити; онога ко има висок поглед и охоло срце
нећу трпети.
6 Очи моје биће упрте у верне у земљи, да живе са
мном: ко иде савршеним путем, служиће ми.
7 Ко чини превару, неће становати у мојој кући, ко
говори лажи неће остати пред мојим очима.
8 Рано ћу уништити све зле земље; да истребим све зле
из града Господњег.

ГЛАВА 102

1 (Молитва унесрећеног, када је савладан, и излива своју жалбу пред ГОСПОДОМ.) Услиши молитву моју, Господе, и нека вапај мој дође до тебе.
2 Не скривај лице своје од мене у дан када сам у невољи; пригни ухо своје к мени: у дан кад зовем брзо ми одговори.
3 Јер су моји дани изгорели као дим, а кости моје спаљене као огњиште.
4 Срце ми је поражено и осушило се као трава; тако да заборавим да једем свој хлеб.
5 Од гласа мог стењања моје кости се прилепљују за кожу моју.
6 Ја сам као пеликан у пустињи, ја сам као сова у пустињи.
7 Гледам и сам као врабац на врху куће.
8 Непријатељи моји прекоравају ме по цео дан; а они који су луди на мене заклињу се против мене.
9 Јер сам јео пепео као хлеб, и пиће своје помешао са плачем,
10 Због гнева твог и гнева свога, јер си ме подигао и оборио.
11 Дани су моји као сенка која пада; и усахнуо сам као трава.
12 Али ти ћеш, Господе, остати довека; и спомен твој у све нараштаје.
13 Устани и смилуј се Сиону, јер је дошло време да му даш наклоност, да, време одређено.
14 Јер твоје слуге уживају у камењу њеном и уживају у праху његовом.
15 Тако ће се незнабошци бојати имена Господњег и сви краљеви земље твоје славе.
16 Када Господ изгради Сион, појавиће се у својој слави.
17 Он ће гледати на молитву сиромашних, и неће презрети њихову молитву.
18 Ово ће бити написано за нараштај који долази, и народ који ће бити створен хвалиће Господа.
19 Јер је погледао са висине своје светиње; са неба је Господ видео земљу;
20 Чути стењање затвореника; изгубити оне који су одређени на смрт;
21 Да објављујемо име Господње на Сиону и хвалу његову у Јерусалиму;
22 Када се окупи народ и краљевства да служе Господу.
23 Он је ослабио моју снагу на путу; скратио ми је дане.
24 Рекох: Боже мој, не одведи ме усред дана мојих: твоје године пролазе кроз све нараштаје.
25 Од давнина си поставио земљу, и небеса су дело твојих руку.
26 Они ће пропасти, а ти ћеш издржати: да, сви ће остарјети као хаљина; као одећу променићеш их, и они ће се променити:
27 Али ти си исти, и твојим годинама неће бити краја.
28 Синови твојих слугу остаће, и њихово ће семе бити утврђено пред тобом.

ГЛАВА 103

1 (Давидов псалам.) Благослови Господа, душо моја, и све што је у мени, благослови свето име његово.
2 Благосиљај Господа, душо моја, и не заборави све доброте његове.
3 Који опрашта сва безакоња твоја; који лечи све болести твоје;
4 Који откупљује живот твој од уништења; који те крунише добротом и нежним милосрђем;
5 Који насићује твоја уста добрима; тако да се младост твоја обнови као орлова.
6 Господ врши правду и суд за све потлачене.
7 Објавио је своје путеве Мојсију, своја дела синовима Израиљевим.
8 Господ је милостив и милостив, спор на гнев и обилан у милости.
9 Неће увек прекорити, нити ће заувек задржати свој гнев.
10 Он није поступио с нама после наших греха; нити нас наградио по нашим безакоњима.
11 Јер као што је небо високо над земљом, тако је велика милост Његова према онима који га се боје.
12 Колико је исток далеко од запада, толико је удаљио од нас преступе наше.
13 Као што отац жали своју децу, тако се ГОСПОД смилује онима који га се боје.
14 Јер он познаје наш оквир; сети се да смо прах.
15 Што се тиче човека, његови су дани као трава, као цвет пољски, тако он цвета.
16 Јер ветар прелази преко њега и нестаје; и место његово више неће знати.
17 Али милост Господња је од века до века на онима који га се боје, и праведност његова на децу деце;
18 Онима који држе његов завет, и онима који се сећају његових заповести да их врше.
19 Господ је припремио свој престо на небесима; и царство његово влада над свима.
20 Благосиљајте Господа, ви анђели његови, који се истичете снагом, који вршите заповести његове, слушајући глас његове речи.
21 Благосиљајте Господа, све војске његове; ви службеници његови, који чините његово задовољство.
22 Благосиљајте Господа, сва дела његова на свим местима његове владавине, благосиљајте Господа, душо моја.

ГЛАВА 104

1 Благослови Господа, душо моја. Господе Боже мој, ти си веома велик; обучен си у част и величанство.
2 Који се покријеш светлошћу као хаљином, који небеса протежеш као завесу,
3 Који полаже греде одаја својих у воду, који облаке чини својим кочијама, који хода на крилима ветра.
4 Који своје анђеле чини духовима; његови министри пламени огањ:
5 Који је поставио темеље земљи, да се не уклони заувек.
6 Покрио си га безданом као хаљином: воде су стајале изнад гора.
7 На твој прекор су побегли; на глас грома твога похиташе.
8 Пењу се уз планине; силазе долинама на место које си им основао.

9 Ти си поставио границу преко које не смеју да пређу;
да се више не окрећу да покрију земљу.
10 Он шаље изворе у долине, које теку међу брдима.
11 Они напоју сваку звер у пољу, дивљи магарци
утажују жеђ.
12 Код њих ће се настанити птице небеске које певају
међу гранама.
13 Он напоји брда из својих одаја, земља је сита
плодом дела твојих.
14 Он даје траву за стоку и траву за служење људима,
да из земље доноси храну;
15 И вино које весели срце човеково, и уље да заблиста
његово лице, и хлеб који јача срце човеково.
16 Дрвеће Господње је пуно сока; кедрови либански
које је засадио;
17 Где птице свију своја гнезда, а роде су јеле њена
кућа.
18 Висока брда су уточиште за дивље козе; а стене за
чуњеве.
19 Он је одредио месец за годишња доба: сунце зна
свој залазак.
20 Ти ствараш таму, и ноћ је, у којој пузе све шумске
звери.
21 Млади лавови ричу за својим пленом и траже храну
од Бога.
22 Сунце излази, они се сабирају и полажу их у јазбине
своје.
23 Човек иде на свој посао и на свој труд до вечери.
24 Господе, како су многа дела твоја! у мудрости си их
све створио: пуна је земља богатства твога.
25 Тако је и ово велико и широко море, у коме се
гмижу безбројне ствари, мале и велике звери.
26 Ено одлазе бродови: ту је онај левијатан кога си
направио да се игра у њему.
27 Ови сви чекају на тебе; да им даш своје месо на
време.
28 То што им дајеш они сабирају: ако отвориш руку
своју, пуни се добра.
29 Скриваш лице своје, они су узнемирени, одузимаш
им дах, умиру и враћају се у прах свој.
30 Ти шаљеш дух свој, они су створени, и обнављаш
лице земље.
31 Слава Господња ће трајати довека, Господ ће се
радовати својим делима.
32 Погледа на земљу, и она дрхти, дотиче се брда и
диме се.
33 Певаћу Господу док сам жив, певаћу Богу своме док
постојим.
34 Моје размишљање о њему биће слатко, ја ћу се
радовати у Господу.
35 Нека грешници нестану са земље, и нека више не
буде злих. Благосиљај Господа, душо моја. Хвалите
ГОСПОДА.

ГЛАВА 105

1 О захвалите Господу; призови име његово: обзнани
међу људима дела његова.
2 Певајте му, певајте му псалме, говорите о свим
чудесним делима његовим.
3 Хвалите се светим именом његовим, нека се радује
срце оних који траже Господа.
4 Тражите Господа и његову снагу, тражите лице
његово заувек.
5 Сети се његових чудесних дела која је учинио; чудеса
његова и судови уста његових;
6 О ви семе Аврамовог слуге, ви синови Јаковљевог
изабраника.
7 Он је Господ Бог наш, његови судови су по свој
земљи.
8 Заувек се сећао свог завета, речи коју је заповедио
хиљаду нараштаја.
9 Који је савез склопио са Аврахамом и заклетву своју
Исаку;
10 И потврди то Јакову за закон, а Израиљу за вечни
завет.
11 Говорећи: Теби ћу дати земљу хананску, део твог
наследства.
12 Када их је било само неколико људи на броју; да,
врло мало, и странци у њему.
13 Када су ишли из једног народа у други, из једног
царства у други народ;
14 Никоме није дозволио да им учини зло: да, прекорио
је краљеве ради њих;
15 Говорећи: Не дирај помазаника мога и не чини зло
мојим пророцима.
16 Штавише, позвао је на глад у земљи: поломио је цео
штап хлеба.
17 Пред њима је послао човека, Јосифа, који је био
продат за слугу.
18 Које ноге озледе оковима: положен је у гвожђе.
19 Све док није дошла његова реч: Господња реч га је
искушавала.
20 Цар је послао и ослободио га; чак и владара народа
и пусти га на слободу.
21 Поставио га је за господара своје куће и владара над
свим својим имањем.
22 Да веже своје кнезове по својој вољи; и научи своје
сенаторе мудрости.
23 Израел је такође дошао у Египат; а Јаков је боравио
у земљи Хамовој.
24 И он је много повећао свој народ; и учинио их јачим
од својих непријатеља.
25 Окренуо је њихово срце да мрзе свој народ, да се
лукаво понашају према његовим слугама.
26 Послао је Мојсија свог слугу; и Арона кога је
изабрао.
27 Показали су међу њима његове знаке и чудеса у
земљи Хамовој.
28 Он посла таму и учини је тамном; и нису се
побунили против његове речи.
29 Он је претворио њихове воде у крв и побио њихове
рибе.
30 Њихова је земља родила жабе у изобиљу, у одајама
њихових краљева.
31 Он проговори, и дођоше разне врсте мува и ваши у
свим њиховим крајевима.
32 Дао им је град за кишу и пламени огањ у њиховој
земљи.
33 Побио је и њихове лозе и смокве њихове; и ломе
дрвеће на њиховим обалама.
34 Он рече, и дођоше скакавци и гусенице, и то без
броја,

35 И поједоше све биље у њиховој земљи, и прождероше плодове земље њихове.
36 Побио је и све првенце у њиховој земљи, поглавара све снаге њихове.
37 Извео их је и са сребром и златом, и међу њиховим племенима није било ни једног немоћног.
38 Египат се обрадовао када су отишли, јер их је обузео страх од њих.
39 Рашири облак за покривање; и огањ да осветли ноћу.
40 Народ је тражио, и он је донео препелице и наситио их хлебом небеским.
41 Отворио је стену, и потекла је вода; трчали су по сувим местима као река.
42 Јер се сећао свог светог обећања и Авраама свог слуге.
43 И извео је народ свој с радошћу, а своје изабранике с радошћу.
44 И дао им је земље незнабожаца, и они су наследили труд народа;
45 Да држе његове одредбе и држе његове законе. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 106

1 Хвалите ГОСПОДА. О захвалите Господу; јер је добар, јер је довека милост његова.
2 Ко може изговорити моћна дела Господња? ко може извести сву хвалу његову?
3 Благо онима који се држе правде и који чине правду у свако доба.
4 Опомени ме, Господе, милошћу коју чиниш свом народу, посети ме спасењем својим;
5 Да видим добро изабраних твојих, да се радујем весељу твога народа, да се похвалим твојим наследством.
6 Сагрешили смо са својим очевима, учинили смо безакоње, учинили смо зло.
7 Оци наши не разумеше чудеса твоја у Египту; не сећаше се мноштва милости Твојих; али га раздражи на мору, чак и на Црвеном мору.
8 Ипак их је спасао ради свог имена, да би показао своју моћну моћ.
9 Укори и Црвено море, и оно пресуши, па их води кроз дубине као кроз пустињу.
10 И спасао их је из руке онога који их је мрзео, и откупио их из руке непријатеља.
11 И воде су прекриле њихове непријатеље: није остао ниједан од њих.
12 Тада су поверовали његовим речима; певали су му хвалу.
13 Убрзо су заборавили његова дела; нису чекали његов савет:
14 Али силно пожелеше у пустињи и искушаваше Бога у пустињи.
15 И дао им је њихову молбу; али послао виткост у њихову душу.
16 Завидели су и Мојсију у логору и Арону, светом Господњем.
17 Земља се отворила и прогутала Датана, и покрила Авиронову чету.
18 И ватра се запалила у њиховом друштву; пламен је спалио зле.
19 На Хориву су направили теле и поклонили се топљеном кипу.
20 Тако су променили своју славу у личност вола који једе траву.
21 Они су заборавили Бога, свог спаситеља, који је учинио велике ствари у Египту;
22 Чудесна дела у земљи Хамовој, и страшне ствари крај Црвеног мора.
23 Зато је рекао да ће их уништити да Мојсије његов изабраник није стајао пред њим у провалији, да одврати његов гнев, да их не уништи.
24 Да, они су презирали угодну земљу, нису веровали његовој речи.
25 Али су гунђали у својим шаторима и нису слушали глас Господњи.
26 Зато је подигао руку на њих да их збаци у пустињи.
27 Да збаци и семе њихово међу народе и да их расеја по земљама.
28 Придружили су се и Валпеору и јели жртве мртвих.
29 Тако су га изазвали на гнев својим изумима, и куга их је обузела.
30 Тада је устао Финес и извршио пресуду, и тако је куга заустављена.
31 И то му се урачунало у праведност за све нараштаје заувек.
32 И они су га разгневили на водама свађе, тако да је Мојсије због њих оборио.
33 Зато што су раздражили дух његов, тако да је несавесно говорио својим уснама.
34 Нису уништили народе за које им је Господ заповедио:
35 Али се помешаху међу незнабошцима и научише дела њихова.
36 И служили су својим идолима, који су им били замка.
37 Да, жртвовали су своје синове и своје кћери ђаволима,
38. И проливали су невину крв, крв својих синова и кћери својих, које су жртвовали идолима Хананским, и земља се оскврнила крвљу.
39 Тако су се оскврнили сопственим делима, и блудничили су својим сопственим изумима.
40 Зато се гнев Господњи распали на његов народ, тако да се гнушао на своје наследство.
41 И даде их у руке незнабошцима; и они који су их мрзели владали су над њима.
42 Њихови непријатељи су их такође угњетавали, и они су били потчињени њиховим рукама.
43 Много пута их је избављао; али су га раздражили својим саветом, и били су понижени због свог безакоња.
44 Али он је погледао њихову невољу кад је чуо њихов вапај:
45 И сетио се завета свога за њих, и покајао се према мноштву своје милости.
46 Учинио је и да их сажаљевају сви они који су их заробили.
47 Спаси нас, Господе Боже наш, и сабери нас међу незнабошцима, да захвалимо светом имену Твоме и да победимо у твојој хвали.

48 Нека је благословен Господ Бог Израиљев од века
до века, и нека сав народ каже: Амин. Хвалите
ГОСПОДА.

ГЛАВА 107

1 Хвалите Господа, јер је добар, јер је довека милост
његова.
2 Нека тако кажу откупљени од Господа које је
откупио из руке непријатеља;
3 И сакупио их из земаља, са истока и запада, са севера
и с југа.
4 Они су лутали пустињом на усамљени начин; нису
нашли ниједан град у коме би живели.
5 Гладни и жедни, њихова душа се онесвестила у њима.
6 Тада су завапили Господу у својој невољи, и он их је
избавио из њихових невоља.
7 И извео их је правим путем да оду у град на којем
живе.
8 О кад би људи хвалили ГОСПОДА за његову доброту
и за његова дивна дела над синовима људским!
9 Јер он задовољава душу чежњу, а гладну душу
испуњава добротом.
10 Они који седе у тами и у сенци смрти, везани
невољом и гвожђем;
11 Зато што су се побунили против речи Божијих, и
презрели савет Свевишњега:
12 Због тога је срушио њихово срце трудом; падоше, а
помоћи није било.
13 Тада су завапили Господу у својој невољи, и он их је
избавио из њихових невоља.
14 Извео их је из таме и сенке смрти, и распарчао
њихове окове.
15 О кад би људи хвалили ГОСПОДА за његову
доброту и за његова дивна дела синовима људским!
16 Јер је разбио врата од месинга, и пресекао пречке
гвоздене на комаде.
17 Безумници су због својих преступа и због безакоња
својих.
18 Њихова душа се гнуша сваког меса; и приближавају
се вратима смрти.
19 Тада су завапили Господу у својој невољи, и он их је
избавио из њихових невоља.
20 Послао је своју реч и исцелио их и избавио их од
уништења.
21 О кад би људи хвалили ГОСПОДА за његову
доброту и за његова дивна дела синовима људским!
22 И нека принесу жртве захвалности, и нека са
радошћу објављују дела његова.
23 Они који силазе на море у лађама, који послују у
великим водама;
24 Ови виде дела Господња и чудеса његова у бездани.
25 Јер он заповеда и подиже олујни ветар, који подиже
таласе његове.
26 Уздижу се до неба, опет силазе у дубину: душа им
се топи од невоље.
27 Они се колебају тамо-амо, тетурају као пијани човек,
и на крај памети су.
28 Тада су завапили Господу у невољи својој, и Он их
је извео из њихове невоље.
29 Он чини олују затишом, тако да су њени таласи
мирни.
30 Онда се радују јер ћуте; па их доводи у жељено
уточиште.
31 О кад би људи хвалили ГОСПОДА за његову
доброту и за његова дивна дела синовима људским!
32 Нека га величају и у скупштини народа и нека га
хвале у скупштини старешина.
33 Он претвара реке у пустињу, а изворе у суву земљу;
34 Плодна земља у неплодност, за злоћу оних који у
њој живе.
35 Он претвара пустињу у стајаћу воду и суво тло у
изворе.
36 И онде настани гладне да би припремили град за
становање;
37 И посејте поља и засадите винограде, који могу
донети плодове.
38 Он их такође благосиља, тако да се много
умножавају; и не допушта да се њихова стока смањи.
39 Опет, они су умањени и доведени у ниско стање
због угњетавања, невоља и туге.
40 Он излива презир на кнезове и тера их да лутају по
пустињи, где нема пута.
41 Али он уздиже сиромахе од невоље, и чини му
породице као стадо.
42 Праведник ће то видети и обрадоваће се, и свако
безакоње ће јој затворити уста.
43 Ко је мудар и посматра ове ствари, и они ће
разумети милост Господњу.

ГЛАВА 108

1 (Песма или псалам Давидова.) Боже, срце је моје
чврсто; Певаћу и хвалити славом својом.
2 Пробуди се, псалтиру и гусли: и ја ћу се рано
пробудити.
3 Хвалићу те, Господе, међу народима, и певаћу Тебе
међу народима.
4 Јер је милост твоја велика изнад небеса, и истина
твоја сеже до облака.
5 Узвиси се, Боже, изнад небеса, и слава твоја изнад
све земље;
6 Да се избави љубљени твој, спаси десницом својом и
одговори ми.
7 Бог је говорио у својој светости; Радоваћу се,
поделићу Сихем и измерићу долину Сукот.
8 Гилеад је мој; Манасија је мој; Јефрем је и снага
главе моје; Јуда је мој законодавац;
9 Моав је мој умиваоник; над Едомом ћу избацити
обућу своју; над Филистејем ћу победити.
10 Ко ће ме увести у јак град? ко ће ме увести у Едом?
11 Нећеш ли ти, Боже, који си нас одбацио? а нећеш ли,
Боже, изаћи са нашим војскама?
12 Помози нам од невоље, јер је помоћ човекова
узалудна.
13 Преко Бога ћемо чинити храбро, јер он је тај који ће
згазити наше непријатеље.

ГЛАВА 109

1 (Најглавном музичару, Псалам Давидов.) Не ћути,
Боже хвале моје;
2 Јер уста безбожника и уста лукавих отворена су на
мене, лажљивим језиком говоре против мене.

3 Опколили су ме и речима мржње; и борио се против мене без разлога.
4 За моју љубав они су моји противници, а ја се предајем молитви.
5 И наградили су ме злом за добро, а мржњом за моју љубав.
6 Постави злог човека над њим, и нека Сатана стоји с његове десне стране.
7 Кад му се суди, нека буде осуђен, и нека молитва његова постане грех.
8 Нека му дани буду мали; а други нека заузме његову канцеларију.
9 Нека му деца буду сирочад, а жена удовица.
10 Нека његова деца буду непрестано скитнице и просе, нека траже хлеба и из својих пустих места.
11 Нека изнуђивач ухвати све што има; и нека му странци покваре труд.
12 Нека не буде никога ко би му указао милосрђе;
13 Нека се исече његово потомство; и у генерацији која следи нека њихово име буде избрисано.
14 Нека се Господу сећа безакоња његових отаца; и нека се не избрише грех мајке његове.
15 Нека увек буду пред Господом, да истреби спомен на њих са земље.
16 Зато што се сетио да не покаже милост, него је прогонио сиромаха и убогог, да би и сломљеног срца убио.
17 Како је волео псовке, тако нека му дође: како није волео благослове, нека то буде далеко од њега.
18 Као што се обукао у псовку као у своју хаљину, тако нека уђе у његова недра као вода, и као уље у његове кости.
19 Нека му буде као одећа која га покрива и као појас којим је стално опасан.
20 Нека ово буде награда мојим противницима од Господа, и онима који говоре зло против моје душе.
21 Али ти учини за мене, Господе, Господе, ради имена свога; јер је добра милост твоја, избави ме.
22 Јер сам сиромашан и убог, и срце ми је рањено у мени.
23 Нестао сам као сенка када се спусти: бацају ме горе-доле као скакавац.
24 Колена су ми ослабила од поста; и месо моје остаће од масти.
25 Постао сам им и срамота: када су ме погледали, одмахнули су главом.
26 Помози ми, Господе Боже мој, спаси ме по својој милости.
27 Да знају да је ово твоја рука; да си ти, ГОСПОДЕ, то учинио.
28 Нека проклињу, а ти благослови; кад устану, нека се постиде; али нека се радује слуга твој.
29 Нека се моји противници обуче у срамоту, и нека се покрију својом пометњом, као плаштом.
30 Величанствено ћу хвалити Господа својим устима; да, хвалићу га међу мноштвом.
31 Јер ће стајати с десне стране сиромаха да га спасе од оних који осуђују његову душу.

ГЛАВА 110

1 (Давидов псалам.) Господ рече Господу мом: Седи ми здесна, док не ставим непријатеље твоје за подножје ногама твојим.
2 Господ ће послати штап снаге твоје са Сиона, владај усред својих непријатеља.
3 Твој народ ће бити вољан у дан твоје моћи, у љепотама светости од утробе јутра: ти имаш росу младости своје.
4 ГОСПОД се заклео и неће се покајати: Ти си свештеник заувек по реду Мелхиседековом.
5 Господ с твоје десне стране удариће цареве у дан гнева свога.
6 Он ће судити међу незнабошцима, испуниће места мртвима; он ће ранити главе многим земљама.
7 Пиће из потока на путу, зато ће подићи главу.

ГЛАВА 111

1 Хвалите ГОСПОДА. Хвалићу Господа свим срцем својим, у збору праведних и у скупштини.
2 Дела Господња су велика, тражена од свих оних који су у њима задовољни.
3 Његово дело је часно и славно, и његова праведност траје довека.
4 Своја чудесна дела учинио је да се памте: Господ је милостив и пун милости.
5 Он је дао храну онима који га се боје: заувек ће се сећати свог савеза.
6 Он је свом народу показао моћ својих дела, да би им дао наслеђе незнабожаца.
7 Дела руку његових су истина и суд; све су његове заповести сигурне.
8 Они стоје чврсто заувек и довека, и чине се у истини и праведности.
9 Он је послао откупљење своме народу, заповедио је свој завет заувек, свето је и пречасно име његово.
10 Страх је Господњи почетак мудрости: разумни су сви који врше заповести његове, његова је похвала довека.

ГЛАВА 112

1 Хвалите ГОСПОДА. Благо човеку који се боји Господа, који много ужива у заповестима његовим.
2 Његово семе биће моћно на земљи, благословен ће бити род праведних.
3 Богатство и богатство биће у његовој кући, и његова праведност траје довека.
4 Правима устаје светлост у тами, он је милостив, пун сажаљења и праведан.
5 Добар човек даје милост и даје у зајам, он ће своје послове водити разборито.
6 Заиста се неће поколебати довека: праведници ће бити у вечном сећању.
7 Неће се плашити злих вести, његово је срце чврсто и узда се у Господа.
8 Његово срце је чврсто, неће се уплашити док не види своју жељу на својим непријатељима.
9 Он је расејао, дао је сиромасима; довека је правда његова; његов рог ће бити уздигнут с чашћу.

10 Зли ће то видети и ожалошћени; он ће шкргутати зубима својим и истопити се, жеља безбожника ће пропасти.

ГЛАВА 113

1 Хвалите ГОСПОДА. Хвалите, слуге Господње, хвалите име Господње.
2 Нека је благословено име Господње од сада и заувек.
3 Од изласка сунца до заласка истог хваљено је ГОСПОДЊЕ име.
4 Господ је висок над свим народима, и слава његова изнад небеса.
5 Који је као Господ Бог наш, који пребива на висини,
6 Који се понизи да види ствари које су на небу и на земљи!
7 Он подиже сиромашне из праха, и подиже убоге из ђубришта;
8 Да га постави с кнезовима, чак и с кнезовима свог народа.
9 Неротицу чини да чува кућу и да буде радосна мајка деце. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 114

1 Кад је Израиљ изашао из Египта, дом Јаковљев из народа страног језика;
2 Јуда је била његова светиња, а Израел његова власт.
3 Море је то видело и побегло: Јордан је био отеран.
4 Планине су скакале као овнови, а брда као јагањци.
5 Шта ти је било, море, што си побегао? ти Јордане, да си отеран назад?
6 Ви планине, које прескачете као овнови; а ви брежуљци, као јагањци?
7 Дрхти, земљо, пред лицем Господњим, пред лицем Бога Јаковљевог;
8 Који је стену претворио у стајаћу воду, кремен у извор воде.

ГЛАВА 115

1 Не нама, Господе, не нама, него имену своме дај славу, ради милости своје и истине своје ради.
2 Зашто би незнабошци рекли: где је сада њихов Бог?
3 Али наш Бог је на небесима: чинио је све што је хтео.
4 Њихови идоли су сребро и злато, дело људских руку.
5 Имају уста, али не говоре; очи имају, али не виде;
6 Имају уши, али не чују; носе носе, али не миришу;
7 Руке имају, али не рукују, ноге имају, али не ходају, нити говоре кроз своје грло.
8 Они који их праве слични су њима; тако и сваки који се у њих узда.
9 Израеле, уздај се у Господа: он им је помоћ и штит.
10 О дом Аронов, уздај се у Господа, он им је помоћ и штит.
11 Ви који се бојите Господа, уздајте се у Господа: он им је помоћ и штит.
12 Господ се сетио нас, благословиће нас; благословиће дом Израиљев; благословиће дом Аронов.
13 Он ће благословити оне који се боје Господа, мале и велике.
14 Господ ће вас све више и више увећавати, вас и вашу децу.
15 Благословљени сте од Господа који је створио небо и земљу.
16 Небо, чак и небеса, су Господњи, а земљу је дао синовима људским.
17 Мртви не хвале Господа, ни они који силазе у тишину.
18 Али ми ћемо благосиљати Господа од сада и заувек. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 116

1 Волим Господа, јер је чуо мој глас и моје молбе.
2 Пошто је приклонио своје ухо к мени, зато ћу га призивати док сам жив.
3 Обузеле су ме туге смрти, и болови пакла обуздали су ме, нашао сам невољу и тугу.
4 Тада сам призвао име Господње; Господе, молим те, избави душу моју.
5 Милостив је Господ и праведан; да, Бог наш је милостив.
6 Господ чува простодушне: понизио сам се, и он ми је помогао.
7 Врати се у покој свој, душо моја; јер ти је Господ учинио обилан.
8 Јер си избавио душу моју од смрти, очи моје од суза и ноге моје од пада.
9 Ходаћу пред Господом у земљи живих.
10 Поверовао сам, зато рекох;
11 У журби сам рекао: Сви људи су лажови.
12 Шта да узвратим Господу за све његове доброте према мени?
13 Узећу чашу спасења и призваћу име Господње.
14 Сада ћу испунити своје завете Господу пред свим његовим народом.
15 Драгоцена је у Господњим очима смрт његових светих.
16 Господе, заиста сам ја твој слуга; Ја сам твој слуга и син слушкиње твоје: ти си разријешио окове моје.
17 Принећу ти жртву захвалности и призваћу име Господње.
18 Ја ћу сада испунити своје завете Господу пред свим његовим народом,
19 У дворовима ГОСПОДЊЕГ дома, усред тебе, Јерусалиме. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 117

1 Хвалите Господа, сви народи, хвалите га сви народи.
2 Јер је велика доброта његова према нама, и истина је Господња довека. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 118

1 О захвалите Господу; јер је добар, јер је довека милост његова.
2 Нека Израел сада каже да је његова милост довека.
3 Нека сада Аронов дом каже да је његова милост довека.
4 Они који се боје Господа нека кажу да је довека милост његова.

5 У невољи сам призвао Господа, Господ ми је одговорио и поставио ме на велико место.
6 Господ је на мојој страни; Нећу се бојати: шта ми човек може?
7 Господ узима мој део са онима који ми помажу; зато ћу видети своју жељу на онима који ме мрзе.
8 Боље је уздати се у ГОСПОДА него се уздати у човека.
9 Боље је уздати се у ГОСПОДА него се уздати у кнезове.
10 Сви су ме народи опколили, али у име Господње ја ћу их уништити.
11 Опколили су ме; да, опколили су ме, али у име Господње ја ћу их уништити.
12 Опколиле су ме као пчеле; угасе се као огањ од трња, јер ћу их у име Господње уништити.
13 Јако си ме ударио да могу пасти, али Господ ми је помогао.
14 Господ је моја снага и песма, и постао је мој спас.
15 Глас радости и спасења је у шаторима праведних: десница Господња чини храбро.
16 Десница Господња је узвишена, десница Господња чини храбро.
17 Нећу умрети, него ћу живети и објављивати дела Господња.
18 ГОСПОД ме је жестоко казнио, али ме није предао у смрт.
19 Отворите ми врата правде, ући ћу на њих, и славићу Господа.
20 Ова врата Господња на која ће ући праведници.
21 Хвалићу те, јер си ме услишао и постао си ми спасење.
22 Камен који су градитељи одбили постао је главни угао.
23 Ово је ГОСПОДЊЕ дело; то је дивно у нашим очима.
24 Ово је дан који је створио Господ; ми ћемо се томе радовати и радовати.
25 Спаси сада, молим те, Господе: О Господе, молим те, пошаљи сада благостање.
26 Благословен који долази у име Господње: благословили смо вас из дома Господњег.
27 Бог је Господ, који нам је осветлио: привежите жртву ужадима, чак и за рогове олтара.
28 Ти си мој Бог, и ја ћу те хвалити, ти си мој Бог, ја ћу те узвисити.
29 Хвалите Господа; јер је добар, јер је довека милост његова.

ГЛАВА 119

1 АЛЕПХ. Благо неоскврњеним на путу, који ходе по закону Господњем.
2 Благо онима који чувају сведочанства његова и који га траже свим срцем.
3 Они такође не чине безакоње: ходе његовим путевима.
4 Заповедио си нам да се усрдно држимо заповести твојих.
5 О кад би моји путеви били усмерени да чувам твоје уредбе!
6 Тада се нећу постидети када будем поштовао све заповести твоје.
7 Хвалићу те с поштеним срцем, кад се научим праведним судовима твојим.
8 Чуваћу твоје одредбе, не остављај ме сасвим.
9 БЕТХ. Чиме ће младић очистити свој пут? пазећи на то по речи твојој.
10 Свим својим срцем тражио сам те, не дај да одступим од твојих заповести.
11 Твоју реч сам сакрио у свом срцу, да не бих згрешио против тебе.
12 Благословен си, Господе, научи ме наредбама својим.
13 Својим уснама објављујем све пресуде твојих уста.
14 Обрадовао сам се путу твојих сведочанстава, као и сваком богатству.
15 Размишљаћу о твојим заповестима и поштовати путеве твоје.
16 Уживаћу у твојим законима, нећу заборавити твоју реч.
17 ГИМЕЛ. Поступи добро са слугом својим, да живим и држим реч твоју.
18 Отвори ми очи да видим чудеса из закона твога.
19 Ја сам странац на земљи: не скривај од мене заповести своје.
20 Моја душа се слама од чежње коју има за твојим пресудама у свако доба.
21 Укорио си охоле који су проклети, који одступају од твојих заповести.
22 Уклони од мене срамоту и презир; јер сам сачувао сведочанства твоја.
23 И кнезови су седели и говорили против мене, али је твој слуга размишљао о твојим законима.
24 Твоја сведочанства су моја наслада и моји саветници.
25 ДАЛЕТХ. Душа моја прилепи се за прах: оживи ме по речи својој.
26 Ја сам објавио путеве своје, и ти си ме услишио, научи ме наредбама својим.
27 Учини ми да разумем пут твојих заповести, тако ћу говорити о твојим чудесним делима.
28 Душа ми се топи од тегобе, учврсти ме по својој речи.
29 Уклони од мене пут лажи, и дај ми милостиво свој закон.
30 Ја сам изабрао пут истине: судове твоје ставио сам пред себе.
31 Држао сам се твојих сведочанстава: Господе, не посрами ме.
32 Ићи ћу путем твојих заповести, кад ми прошириш срце.
33 ХЕ. Научи ме, Господе, путу наредби Твојих; и чуваћу га до краја.
34 Уразуми ме и чуваћу закон твој; да, ја ћу то посматрати свим својим срцем.
35 Учини ме да идем путем заповести Твојих; јер у томе уживам.
36 Приклони срце моје сведочењима својим, а не похлепи.
37 Одврати очи моје од гледања таштине; и оживи ме на путу своме.

38 Утврди своју реч слузи своме, који је одан твоме страху.
39 Одврати срамоту моју од које се бојим, јер су судови твоји добри.
40 Гле, жудео сам за заповестима твојим: оживи ме у праведности својој.
41 ВАУ. Нека дође и на мене милост Твоја, Господе, и спасење Твоје, по речи Твојој.
42 Тако ћу имати чиме да одговорим ономе ко ме грди, јер се уздам у твоју реч.
43 И не узимај реч истине сасвим из мојих уста; јер сам се уздао у судове твоје.
44 Тако ћу чувати закон твој непрестано у векове векова.
45 И ходаћу на слободи, јер тражим заповести твоје.
46 Говорићу и о твојим сведочанствима пред краљевима, и нећу се постидети.
47 И уживаћу у заповестима твојим, које сам волео.
48 И руке ћу своје подићи на заповести твоје, које сам волео; и размишљаћу о наредбама твојим.
49 ЗАИН. Сети се речи слузи своме, на коју си ме уздао.
50 Ово је моја утеха у невољи мојој, јер ме је реч твоја оживела.
51 Охоли су ме много подсмевали, а од закона твога нисам одбио.
52 Сећао сам се старих судова твојих, Господе; и утешио сам себе.
53 Ужас ме обузе због злих који напуштају твој закон.
54 Твоје одредбе биле су моје песме у дому мог ходочашћа.
55 Сјетио сам се имена твога, Господе, ноћу, и држао сам закон твој.
56 Ово сам имао, јер сам држао заповести твоје.
57 ЦХЕТХ. Ти си мој део, Господе, рекао сам да ћу држати речи твоје.
58 Замолио сам се за твоју наклоност свим својим срцем: буди милосрдан према својој речи.
59 Размишљао сам о својим путевима и окренуо ноге своје ка сведочанствима твојим.
60 Пожурих и не одуговлачих да држим заповести твоје.
61 Чете злих су ме опљачкале, али закон твој нисам заборавио.
62 У поноћ ћу устати да ти захвалим због твојих праведних пресуда.
63 Ја сам сапутник свима који те се боје и онима који држе заповести твоје.
64 Земља је, Господе, пуна милости твоје, научи ме наредбама својим.
65 ТЕТХ. Добро си поступио са слугом својим, Господе, по својој речи.
66 Научи ме добром расуђивању и знању, јер сам веровао твојим заповестима.
67 Пре него што сам био у невољи, залутао сам, а сада сам одржао реч твоју.
68 Ти си добар и чиниш добро; научи ме наредбама својим.
69 Охоли су ковали лаж против мене, али ћу држати твоје заповести свим срцем својим.
70 Њихово срце је дебело као маст; али ми је закон твој.
71 Добро је за мене што сам био у невољи; да бих научио законе твоје.
72 Закон уста твојих бољи ми је од хиљада злата и сребра.
73 ЈОД. Руке твоје створише ме и начинише ме: уразуми ме, да се научим заповестима твојим.
74 Они који те се боје обрадоваће се кад ме виде; јер сам се у твоју реч надао.
75 Знам, Господе, да су судови твоји исправни, и да си ме верно напао.
76 Нека ми, молим те, твоја милосрдна доброта буде за утеху, по речи твојој слузи твоме.
77 Нека милост Твоја дође на мене, да живим, јер је твој закон моја наслада.
78 Охоли нека се стиде; јер су ме изопачили без разлога, а ја ћу размишљати о заповестима твојим.
79 Нека се обрате к мени они који те се боје, и они који познају сведочанства твоја.
80 Нека буде здраво срце моје у наредбама твојим; да се не стидим.
81 ЦАПХ. Душа моја малаксава за спасењем Твојим, али се надам на реч Твоју.
82 Очи моје изневеравају реч твоју говорећи: кад ћеш ме утешити?
83 Јер постадох као боца у диму; ипак не заборављам законе твоје.
84 Колико је дана слузи твоме? када ћеш извршити суд над онима који ме прогоне?
85 Охоли су ми ископали јаме, које нису по закону твоме.
86 Верне су све заповести твоје: неправедно ме прогоне; помози ми.
87 Они су ме скоро уништили на земљи; али заповести твоје не оставих.
88 Оживи ме по милости својој; тако ћу чувати сведочанство уста твојих.
89 ЛАМЕД. Заувек, Господе, реч је твоја на небу.
90. Твоја је верност у све нараштаје: ти си утврдио земљу, и она остаје.
91 Они данас живе по твојим уредбама, јер су сви твоје слуге.
92 Да твој закон није био моја наслада, ја бих тада погинуо у својој невољи.
93 Никада нећу заборавити заповести твоје, јер си ме њима оживео.
94 Твој сам, спаси ме; јер сам тражио заповести твоје.
95 Безбожници су чекали да ме уништим, али ћу размотрити сведочанства твоја.
96 Видео сам крај сваком савршенству, али је заповест твоја преширока.
97 МЕМ. О како волим закон твој! то је моја медитација цео дан.
98 Својим заповестима си ме учинио мудријим од мојих непријатеља, јер су они заувек са мном.
99 Разумнији сам од свих својих учитеља, јер су твоја сведочанства моја медитација.
100 Разумем више од старих, јер држим заповести твоје.
101 Уздржао сам ноге своје од сваког злог пута, да бих одржао реч твоју.
102 Нисам одступио од твојих судова, јер си ме ти научио.
103 Како су слатке твоје речи мом укусу! да, слађи од меда мојим устима!

104 По заповестима твојим добијам разум, зато мрзим сваки лажни пут.
105 НУН. Твоја реч је светиљка мојим ногама и светлост стази мојој.
106 Заклео сам се, и извршићу то, да ћу држати твоје праведне пресуде.
107 Много сам у невољи: оживи ме, Господе, по речи својој.
108 Прими, молим те, добровољне приносе мојих уста, Господе, и научи ме својим судовима.
109 Душа је моја стално у руци мојој, али не заборављам твој закон.
110 Безбожници су ми поставили замку, али нисам одступио од твојих заповести.
111 Твоја сведочанства узех у наслеђе заувек, јер су радост срца мога.
112 Нагнуо сам своје срце да вршим твоје одредбе увек, до краја.
113 ИСТО. Мрзим сујетне мисли, а закон твој волим.
114 Ти си моје скровиште и мој штит: надам се на твоју реч.
115 Одступите од мене, злотвори, јер ћу држати заповести Бога свога.
116 Подржи ме по својој речи, да живим, и нека се не стидим своје наде.
117 Држи ме, и бићу сигуран, и стално ћу поштовати твоје уредбе.
118 Згазио си све оне који одступају од твојих наредби, јер је њихова обмана лаж.
119 Одбацујеш све зле земље као шљаку, зато волим сведочанства твоја.
120 Моје тело дрхти од страха од тебе; и бојим се судова твојих.
121 АИН. Ја сам учинио суд и правду: не препусти ме мојим тлачитељима.
122 Буди јемчи своме слузи на добро: нека ме охоли не тлаче.
123 Очи моје нестају за спасење твоје и за реч правде твоје.
124 Поступи са слугом својим по својој милости, и научи ме наредбама својим.
125 Ја сам твој слуга; уразуми ме да знам сведочанства твоја.
126 Време је за тебе, ГОСПОДЕ, да радиш, јер су поништили твој закон.
127 Зато волим твоје заповести више од злата; да, изнад чистог злата.
128 Зато сматрам да су све твоје одредбе о свему исправне; и мрзим сваки лажни начин.
129 ПЕ. Дивна су сведочанства твоја, зато их чува душа моја.
130 Улаз твојих речи осветљава; даје разумевање простима.
131 Отворих уста своја и дахтах, јер жудех за заповестима твојим.
132 Погледај на мене, и буди милосрдан према мени, као што обично чиниш онима који воле твоје име.
133 Уреди кораке моје у својој речи, и нека безакоње не овлада мноме.
134 Избави ме од угњетавања човечијег: тако ћу држати заповести твоје.
135 Учини своје лице да обасја слугу свога; и научи ме наредбама Твојим.
136 Реке вода теку низ моје очи, јер не држе закона твога.
137 ТЗАДДИ. Праведан си, Господе, и праведни су судови твоји.
138 Сведочанства твоја која си заповедио су праведна и врло верна.
139 Моја ревност ме је прогутала, јер су моји непријатељи заборавили речи твоје.
140 Твоја реч је веома чиста, зато је твој слуга воли.
141 Мали сам и презрен, али не заборављам заповести твоје.
142 Твоја је правда вечна правда, а твој закон је истина.
143 Обузеле су ме невоље и муке, а твоје су заповести наслада моја.
144 Правда сведочанстава твојих је вечна: уразуми ме и живећу.
145 КОПХ. Плакао сам свим срцем; услиши ме, Господе: чуваћу законе твоје.
146 Завапих к теби; спаси ме, и чуваћу сведочанства твоја.
147 Ја сам спречио да свану јутро, и повиках: Надао сам се на твоју реч.
148 Очи моје спречавају ноћне страже, да бих размишљао о твојој речи.
149 Чуј глас мој по милости својој: Господе, оживи ме по суду своме.
150 Приближавају се они који следе за злом: далеко су од закона твога.
151 Близу си, Господе; и све су заповести твоје истините.
152 Што се тиче сведочанстава твојих, од давнина сам знао да си их основао заувек.
153 РЕСХ. Погледај невољу моју и избави ме, јер закон твој не заборављам.
154 Заузми се за моју ствар и избави ме, оживи ме по својој речи.
155 Далеко је спасење од злих, јер не траже законе твоје.
156 Велика је милост Твоја, ГОСПОДЕ, оживи ме по судовима Својим.
157 Многи су моји прогонитељи и моји непријатељи; ипак се не одричем од сведочанстава твојих.
158 Видех преступнике, и ожалошћен сам; јер нису одржали реч твоју.
159 Погледај како волим заповести твоје: оживи ме, Господе, по милости својој.
160 Твоја је реч истинита од почетка, и сваки од твојих праведних судова траје до века.
161 СЦХИН. Кнезови су ме прогонили без разлога, али срце моје стоји у страху од речи твоје.
162 Радујем се твојој речи, као онај који налази велики плен.
163 Мрзим и мрзим лаж, а закон твој волим.
164 Седам пута на дан хвалим те због праведних судова твојих.
165 Велики мир имају они који љубе закон твој, и ништа их неће саблазнити.
166 Господе, надао сам се твојем спасењу и извршио твоје заповести.

167 Душа моја сачувала је сведочанства твоја; и ја их изузетно волим.
168 Држао сам заповести твоје и сведочанства твоја, јер су сви путеви моји пред тобом.
169 ТАУ. Нека се вапај мој приближи пред тобом, Господе, уразуми ме по речи својој.
170 Нека дође молитва моја пред тобом: избави ме по речи својој.
171 Усне моје изговараће хвалу, кад ме научиш наредбама својим.
172 Мој језик ће говорити о твојој речи, јер су све заповести твоје праведност.
173 Нека ми твоја рука помогне; јер изабрах заповести твоје.
174 Чезнуо сам за твојим спасењем, Господе; и закон је твој наслада моја.
175 Нека живи душа моја, и хвалиће те; и нека ми помогну судови твоји.
176 Залутао сам као изгубљена овца; тражи слугу свога; јер заповести твоје не заборављам.

ГЛАВА 120

1 (Песма степени.) У невољи својој завапих Господу, и он ме услиши.
2 Избави душу моју, Господе, од лажних усана и од лажног језика.
3 Шта ће ти се дати? или шта ће ти бити, лажни језик?
4 Оштре стреле моћних, са угљевљем клеке.
5 Тешко мени што сам у Месеху, што живим у шаторима Кедарским!
6 Душа моја дуго је боравила с оним који мрзи мир.
7 Ја сам за мир, али кад ја говорим, они су за рат.

ГЛАВА 121

1 (Песма степени.) Подићи ћу очи своје ка брдима, одакле ми долази помоћ.
2 Помоћ моја долази од Господа, који је створио небо и земљу.
3 Он неће дозволити да се твоја нога помери, онај који те чува неће задремати.
4 Гле, онај који чува Израел неће ни задремати ни заспати.
5 Господ је твој чувар, Господ је твоја сенка с твоје десне стране.
6 Неће те сунце ударити дању, ни месец ноћу.
7 Господ ће те сачувати од сваког зла, сачуваће твоју душу.
8 Господ ће сачувати твој излазак и твој улазак од сада па надаље, па чак и заувек.

ГЛАВА 122

1 (Песма Давидових степени.) Обрадовао сам се када су ми рекли: Хајдемо у дом Господњи.
2 Наше ноге ће стајати на вратима твојим, Јерусалиме.
3 Јерусалим је изграђен као град који је компактан заједно:
4 Куда се пењу племена, Господња племена, на сведочанство Израелово, да захваљују имену Господњем.
5 Јер тамо су постављени престоли суда, престоли дома Давидовог.
6 Молите се за мир Јерусалима: напредоваће они који те воле.
7 Мир у твојим зидовима и благостање у твојим палатама.
8 Због своје браће и другова, сада ћу рећи: Мир у вама.
9 Због дома Господа Бога нашег тражићу твоје добро.

ГЛАВА 123

1 (Песма степени.) К теби подижем очи своје, о ти који пребиваш на небесима.
2 Гле, као што очи слугу гледају у руке својих господара и као очи девојке у руку своје господарице; тако очи наше уздају се у Господа Бога нашег, док се он не смилује на нас.
3 Смилуј се на нас, Господе, смилуј се на нас, јер смо веома пуни презира.
4 Наша душа је веома испуњена презиром оних који су спокојни, и презиром охолих.

ГЛАВА 124

1 (Песма о Давидовим степенима.) Да није Господ био на нашој страни, сада нека каже Израел;
2 Да није Господ био на нашој страни када су људи устали против нас:
3 Тада су нас брзо прогутали, кад се њихов гнев распали на нас.
4 Тада нас је вода преплавила, поток је прешао преко наше душе:
5 Тада су горде воде прешле преко наше душе.
6 Нека је благословен Господ, који нас није дао у плен њиховим зубима.
7 Душа нам се извукла као птица из замке птичара;
8 Наша помоћ је у имену Господа, који је створио небо и земљу.

ГЛАВА 125

1 (Песма степени.) Они који се уздају у ГОСПОДА биће као гора Сион, која се не може уклонити, али остаје заувек.
2 Као што су планине око Јерусалима, тако је Господ око свог народа од сада па до века.
3 Јер штап безбожника неће почивати на жребу праведника; да праведници не дигну руке своје на безакоње.
4 Чини добро, Господе, онима који су добри и онима који су искрени у свом срцу.
5 А оне који скрећу на своје криве путеве, Господ ће их извести са онима који чине безакоње, али мир ће бити на Израелу.

ГЛАВА 126

1 (Песма степени.) Када је Господ поново окренуо ропство Сионско, ми смо били као они у сну.
2 Тада су наша уста била испуњена смехом, а језик наш певањем, тада су међу незнабошцима говорили: Господ им учини велика дела.

3 Господ је учинио велике ствари за нас; чему нам је драго.
4 Опет врати наше ропство, Господе, као потоци на југу.
5 Ко сеје у сузама, у радости ће жети.
6 Ко излази и плаче, носећи драгоцено семе, сигурно ће се вратити са радошћу, доносећи са собом своје снопове.

ГЛАВА 127

1 (Песма степеница за Соломона.) Ако Господ не сагради кућу, узалуд се труде они који је граде; ако Господ не чува град, стражар буди, али узалуд.
2 Узалуд вам је рано устајати, касно седети, јести хлеб жалости, јер тако он успава свог вољеног.
3 Ево, деца су наследство Господње, и плод материце је његова награда.
4 Као што су стреле у руци моћног човека; тако и деца омладине.
5 Срећан је човек који има пун тоболац: неће се стидети, него ће разговарати с непријатељима на вратима.

ГЛАВА 128

1 (Песма степеница.) Благословен је сваки који се боји Господа; који ходи путевима његовим.
2 Јер ћеш јести труд руку својих, бићеш срећан и биће ти добро.
3 Жена ће твоја бити као плодна лоза крај дома твога, деца твоја као маслине око твоје трпезе.
4 Гле, тако ће бити благословен човек који се боји Господа.
5 Господ ће те благословити са Сиона, и видећеш добро Јерусалима у све дане свог живота.
6 Да, видећеш децу своје деце и мир Израелу.

ГЛАВА 129

1 (Песма степени.) Много пута су ме мучили од младости моје, нека каже Израел сада:
2 Много пута су ме мучили од младости моје, али ме нису победили.
3 Орачи су ми орали по леђима, направили су своје бразде.
4 Господ је праведан, расекао је ужад безбожника.
5 Нека се посраме и врате сви они који мрзе Сион.
6 Нека буду као трава на крововима, која се осуши пре него што израсте;
7 Чиме косац не напуни руку; нити ко веже недра своја.
8 Ни они који пролазе не говоре: Благослов Господњи на вама; благосиљамо вас у име Господње.

ГЛАВА 130

1 (Песма степени.) Из дубине завапих к теби, Господе.
2 Господе, услиши мој глас, нека уши твоје буду пажљиве на глас мољења мојих.
3 Ако би ти, Господе, приметио безакоња, Господе, ко ће опстати?
4 Али код тебе је опроштење, да би те се бојали.
5 Чекам Господа, душа моја чека, и у његову реч се надам.
6 Душа моја чека Господа више него они који бде за јутром, кажем, више него они који бде за јутром.
7 Нека се Израиљ узда у Господа, јер је у Господа милост, и у Њега је велико откупљење.
8 И откупиће Израел од свих његових безакоња.

ГЛАВА 131

1 (Песма Давидових степена.) Господе, срце моје није охоло, ни очи моје узвишене, нити се упуштам у велике ствари, нити у ствари које су превисоке за мене.
2 Заиста сам се понео и смирио, као дете које је одвикнуто од мајке своје;
3 Нека се Израел узда у Господа од сада и заувек.

ГЛАВА 132

1 Песма степени. Господе, сети се Давида и свих невоља његових:
2 Како се заклео Господу и заклео се моћном Богу Јаковљевом;
3 Заиста нећуући у шатор своје куће, нити ћу ићи у кревет свој;
4 Не дам да спавам очима својим, нити да спавам капцима својим,
5 Док не нађем место за Господа, стан за моћног Бога Јаковљевог.
6 Ето, чули смо за то у Ефрати, нашли смо га у шумским пољима.
7 Ући ћемо у његове шаторе, клањаћемо се подножју његовим ногама.
8 Устани, Господе, у покој свој; ти и ковчег снаге твоје.
9 Нека се твоји свештеници обуку у праведност; и свети твоји нека кличу од радости.
10 Ради Давида, слуге свога, не одврати лица свога помазаника.
11 Господ се заклео у истини Давиду; неће се од тога окренути; Од плода тела твога поставићу на престо твој.
12 Ако ће твоја деца држати мој савез и моје сведочанство којем ћу их научити, и њихова деца ће седети на твом престолу заувек.
13 Јер је Господ изабрао Сион; пожелео га је за свој стан.
14 Ово је мој починак заувек: овде ћу становати; јер сам то желео.
15 Изобилно ћу благословити њену опскрбу, наситићу њену сиротињу хлебом.
16 Обећу и њене свештенике у спасење, и свети њени клицаће од радости.
17 Тамо ћу учинити да пупи Давидов рог, поставио сам лампу за свог помазаника.
18 Његове непријатеље ћу обући у срамоту, а на њему ће цветати круна његова.

ГЛАВА 133

1 (Песма Давидових степени.) Гле, како је добро и како је пријатно да браћа живе заједно у јединству!

2 То је као драгоцена маст на глави, која се спуштала на браду, Аронову браду, која се спуштала до руба хаљине његове;
3 Као роса са Хермона и као роса што је сишла на планине Сион, јер је тамо Господ заповедио благослов, живот заувек.

ГЛАВА 134

1 (Песма степени.) Гле, благосиљајте Господа, све слуге Господње, који ноћу стојите у дому Господњем.
2 Подигните руке у светињи и благословите ГОСПОДА.
3 Благослови те са Сиона Господ који је створио небо и земљу.

ГЛАВА 135

1 Хвалите ГОСПОДА. Хвалите име Господње; хвалите га, слуге Господње.
2 Ви који стојите у дому Господњем, у дворима дома нашег Бога,
3 Хвалите ГОСПОДА; јер је добар Господ: певајте хвалу имену његовом; јер је пријатно.
4 Јер Господ је изабрао Јакова за себе, а Израела за своје посебно благо.
5 Јер знам да је Господ велик и да је наш Господ изнад свих богова.
6 Све што је Господ хтео, то је учинио на небу и на земљи, у морима и свим дубинама.
7 Он подиже паре са крајева земље; прави муње за кишу; извлачи ветар из својих ризница.
8 Који је побио првенце Египта, и од човека и од звери.
9 Који је послао знаке и чуда усред тебе, Египте, на фараона и на све његове слуге.
10 Који поби велике народе и поби моћне краљеве;
11 Сихон, краљ Амореја, и Ог, цар васански, и сва царства хананска.
12 И дао је њихову земљу у наслеђе, наследство Израелу свом народу.
13 Твоје име, Господе, остаје довека; и спомен твој, Господе, у све нараштаје.
14 Јер ће Господ судити свом народу и покајаће се за своје слуге.
15 Идоли незнабожаца су сребро и злато, дело људских руку.
16 Имају уста, али не говоре; очи имају, али не виде;
17 Имају уши, али не чују; нити има даха у устима њиховим.
18 Они који их праве слични су њима, и сваки који се у њих узда.
19 Благосиљајте Господа, доме Израиљев, благословите Господа, доме Аронов!
20 Благосиљајте Господа, доме Левијев, ви који се бојите Господа, благосиљајте Господа.
21 Благословен Господ од Сиона, који пребива у Јерусалиму. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 136

1 О захвалите Господу; јер је добар, јер је довека милост његова.
2 Хвалите Бога над боговима, јер је довека милост његова.
3 Хвалите Господа над господарима, јер је довека милост његова.
4 Ономе који једини чини велика чуда, јер је довека милост његова.
5 Ономе који је мудрошћу створио небеса, јер је довека милост његова.
6 Ономе који је разапео земљу изнад вода, јер је довека милост његова.
7 Ономе који је створио велика светила, јер је довека милост његова.
8 Сунце да влада дању, јер је довека милост његова.
9 Месец и звезде да владају ноћу, јер је довека милост његова.
10 Ономе који је побио Египат у свом првенцу, јер је довека милост његова.
11 И изведе Израиља из њихове средине, јер је довека милост његова.
12 Снажном руком и мишицом испруженом, јер је довека милост његова.
13 Ономе који је раздвојио Црвено море на делове, јер је довека милост његова.
14 И натера Израиља да прође кроз њега, јер је довека милост његова.
15 Али збаци фараона и војску његову у Црвено море, јер је довека милост његова.
16 Ономе који је водио свој народ кроз пустињу, јер је довека милост његова.
17 Ономе који је ударио велике краљеве, јер је довека милост његова.
18 И побио славне краљеве, јер је довека милост његова.
19 Сихон, цар Амореја, јер је довека милост његова.
20 И Ог, цар васански, јер је довека милост његова.
21 И даде њихову земљу у наследство, јер је довека милост његова.
22 Чак и наследство Израелу, слузи његовом, јер је довека милост његова.
23 Који нас се сетио у маломе нашем, јер је довека милост његова;
24 И откупио нас је од наших непријатеља, јер је довека милост његова.
25 Који даје храну сваком телу, јер је довека милост његова.
26 Хвалите Бога небеског, јер је довека милост његова.

ГЛАВА 137

1 Поред река вавилонских, тамо смо седи, да, плакали смо, када смо се сетили Сиона.
2 Окачили смо своје харфе о врбе усред њих.
3 Јер тамо су они који су нас одвели у ропство тражили од нас песму; а они који су нас расипали тражили су од нас весеље говорећи: Певајте нам једну од песама сионских.
4 Како ћемо певати песму ГОСПОДНУ у туђој земљи?
5 Ако те заборавим, Јерусалиме, нека моја десница заборави своје лукавство.
6 Ако те се не сећам, нека се језик мој прилепи за усни отвор; ако више не волим Јерусалим од моје главне радости.

7 Сети се, Господе, синова Едомових у дан Јерусалима;
који је рекао: Подигните га, уздигните га до темеља.
8 О кћери вавилонска, која ћеш бити уништена; срећан
ће бити онај који те награђује као што си нам служио.
9 Срећан ће бити онај који узме и разбије ваше
малишане о камење.

ГЛАВА 138

1 (Давидов псалам.) Хвалићу те свим срцем својим,
пред боговима ћу те певати.
2 Поклонићу се светом храму твоме и хвалићу име
твоје због милости твоје и због твоје истине, јер си
узвисио реч своју изнад свега свог имена.
3 У дан кад сам завапио, ти си ми одговорио, и ојачао
ме снагом у души мојој.
4 Сви ће те краљеви хвалити, Господе, кад чују речи
твојих уста.
5 Да, певаће на путевима Господњим, јер је велика
слава Господња.
6 Премда је ГОСПОД висок, ипак поштује понизне, а
охоле познаје издалека.
7 Иако ходам усред невоље, ти ћеш ме оживети,
испружићеш руку своју на гнев мојих непријатеља, и
твоја десница ће ме спасити.
8 Господ ће усавршити оно што се мене тиче: милост
твоја, Господе, траје довека, не остављај дела руку
својих.

ГЛАВА 139

1 (Најглавном музичару, Псалам Давидов.) ГОСПОДЕ,
ти си ме испитао и познао си ме.
2 Ти знаш моје сједење и мој устанак, ти разумијеш
моју мисао издалека.
3 Ти обилазиш мој пут и моје лежање, и познајеш све
моје путеве.
4 Јер нема речи на мом језику, али, гле, Господе, ти је
сасвим знаш.
5 Опколио си ме иза и сприједа и ставио си руку на
мене.
6 Такво знање је превише дивно за мене; високо је, не
могу га достићи.
7 Куда да одем од твога духа? или куда да побегнем од
лица твога?
8 Ако се попнем на небо, ти си тамо; ако поставим
своју постељу у паклу, гле, ти си тамо.
9 Ако узмем крила јутра и настаним се на крајњим
крајевима мора;
10 И тамо ће ме твоја рука водити, и твоја десница ће
ме држати.
11 Ако кажем: Заиста ће ме тама покрити; и ноћ ће
бити светла око мене.
12 Да, тама се не крије од тебе; али ноћ сија као дан: и
тама и светлост су ти слични.
13 Јер ти си поседовао моје узде, покрио си ме у
утроби мајке моје.
14 Хвалићу те; јер сам страшно и дивно створен:
чудесна су дела твоја; и да моја душа добро зна за
право.
15 Моја супстанца није била сакривена од тебе, када
сам створен у тајности, и чудно урађен у најнижим
деловима земље.
16 Твоје очи су виделе моју супстанцу, а ипак
несавршену; и у твојој књизи уписани су сви моји
удови, који су се непрестано обликовали, док их још
није било.
17 Како су ми драгоцене и мисли твоје, Боже! како је
велики збир њих!
18 Ако их пребројим, више их је од песка; кад се
пробудим, још сам с тобом.
19 Заиста ћеш убити зле, о Боже, иступи од мене, дакле,
крвави људи.
20 Јер они зле говоре против тебе, а твоји непријатељи
узалуд узимају твоје име.
21 Зар не мрзим оне, Господе, који мрзе тебе? и не
жалостим ли се на оне који устају на тебе?
22 Мрзим их савршеном мржњом: сматрам их својим
непријатељима.
23 Испитај ме, Боже, и познај срце моје, искуси ме и
познај мисли моје:
24 И види има ли у мени зао пут и води ме путем
вечним.

ГЛАВА 140

1 (Најглавном свирачу, Псалам Давидов.) Избави ме,
Господе, од злога човека, сачувај ме од насилника;
2 Који замишљају несташлуке у свом срцу; они се
непрестано окупљају за рат.
3 Они су наоштрили своје језике као змија; отров гује
је под њиховим уснама. Селах.
4 Сачувај ме, Господе, од руку злих; сачувај ме од
насилника; који су намеравали да сруше моје одласке.
5 Охоли су ми сакрили замку и узице; раширили су
мрежу поред пута; поставили су ми џинове. Селах.
6 Рекох Господу: Ти си мој Бог, услиши глас мољења
мојих, Господе.
7 Господе, Господе, снаго спасења мога, покрио си
моју главу у дан битке.
8 Не испуњавај, Господе, жеље безбожника, немој
даље његове зле намере; да се не би узвисили. Селах.
9 Што се тиче глава оних који ме окружују, нека их
покрије неваљалство њихових усана.
10 Нека на њих падне запаљени угаљ, нека се баце у
огањ; у дубоке јаме, да се више не дижу.
11 Нека се на земљи не учврсти зли говорник: зло ће
ловити насилника да га збаци.
12 Знам да ће ГОСПОД одржати ствар у невољи и
право сиромаха.
13 Заиста ће праведни хвалити име твоје, праведни ће
пребивати пред тобом.

ГЛАВА 141

1 (Давидов псалам.) Господе, вапијем к теби, пожури к
мени; послушај глас мој кад ти вапијем.
2 Нека се моја молитва изнесе пред тобом као тамјан; и
подизање руку мојих као вечерњу жртву.
3 Постави стражу, Господе, пред мојим устима; чувај
врата усана мојих.

4 Не нагни срце моје ни према каквом злу, да чиним зла дела са људима који чине безакоње, и да не једем од њихових посластица.
5 Нека ме ударе праведници; то ће бити доброта: и нека ме укори; то ће бити одлично уље, које неће разбити моју главу, јер ће и моја молитва бити у њиховим невољама.
6 Кад њихове судије буду свргнуте на каменим местима, чуће моје речи; јер су слатки.
7 Наше кости су разбацане на устима гроба, као када се сече и цепа дрво по земљи.
8 Али моје су очи упрте у тебе, Боже Господе, у тебе је моје поуздање; не остављај душу моју сиромашну.
9 Сачувај ме од замки које су ми поставили и од замки које чине безакоње.
10 Нека безбожници падну у своје мреже, а ја ћу побећи.

ГЛАВА 142

1 (Масцхил Давидов; Молитва када је био у пећини.) Гласом својим завах Господу; својим гласом Господу упутих молбу своју.
2 Излио сам своју жалбу пред њим; Показао сам пред њим своју невољу.
3 Када је мој дух био преплављен у мени, тада си познавао мој пут. На путу којим сам ишао, они су ми тајно поставили замку.
4 Погледах на своју десну руку и видех, али није било човека који би ме познавао: уточиште ми није било; ниједан човек није марио за моју душу.
5 Вапио сам Теби, Господе, рекао сам: Ти си моје уточиште и мој део у земљи живих.
6 Обратите пажњу на мој вапај; јер сам се веома спустио: избави ме од гонитеља мојих; јер су јачи од мене.
7 Изведи душу моју из тамнице, да хвалим име твоје, праведник ће ме опколити; јер ћеш ми благонаклоно поступати.

ГЛАВА 143

1 (Давидов псалам.) Услиши молитву моју, Господе, услиши молбе моје, услиши ме у вјерности својој и у правди својој.
2 И не иди на суд са својим слугом, јер се нико жив неће оправдати пред тобом.
3 Јер непријатељ је прогонио моју душу; срушио је живот мој на земљу; дао ме је да пребивам у тами, као оне који су одавно мртви.
4 Зато је мој дух преплављен у мени; срце моје у мени је пусто.
5 Сећам се старих дана; Размишљам о свим делима твојим; Размишљам о делу руку твојих.
6 Пружам руке своје к теби, душа моја жедна је за тобом, као земља жедна. Селах.
7 Услиши ме брзо, Господе, мој дух нестаје, не скривај лице своје од мене, да не будем као они који силазе у јаму.
8 Дај ми да чујем твоју милост ујутру; јер се у Тебе уздам: дај ми да знам пут којим треба да идем; јер ја уздижем душу своју к теби.
9 Избави ме, Господе, од непријатеља мојих, к теби бежим да ме сакријеш.
10 Научи ме чинити вољу Твоју; јер си ти Бог мој: добар је дух твој; води ме у земљу праведности.
11 Оживи ме, Господе, имена свога ради, праведности своје изведи душу моју из невоље.
12 И по својој милости истреби моје непријатеље и уништи све оне који муче моју душу, јер сам ја твој слуга.

ГЛАВА 144

1 (Давидов псалам.) Благословен нека је Господ снага моја, који учи руке моје рату, и прсте моје рату.
2 Боже моја и тврђава моја; моја висока кула, и мој избавитељ; мој штит и онај у кога се уздам; који покорава народ мој под мене.
3 Господе, шта је човек, да га спознаш! или сина човечијег, да му полажеш рачун!
4 Човек је као таштина: дани су му као сенка која пролази.
5 Сагни небеса своја, Господе, и сиђи, дотакни се гора, и оне ће се задимити.
6 Баци муње и распрши их, испали своје стреле и уништи их.
7 Пошаљи руку своју одозго; ослободи ме, и избави ме из великих вода, из руку туђе деце;
8 чија уста говоре испразност, а десница им је десница лажи.
9 Песму нову криваћу Теби, Боже, на псалтиру и инструменту од десет жица криваћу Теби.
10 Он је тај који даје спасење краљевима, који избавља Давида свог слугу од штетног мача.
11 Ослободи ме и избави ме из руку туђинске деце, чија уста говоре испразност, а њихова десница је десница лажи.
12 Да наши синови буду као биљке израсле у младости; да наше кћери буду као камен темељац, углачан по сличности палате:
13 Да наше житнице буду пуне и дају све могуће залихе, да наше овце донесу хиљаде и десет хиљада на нашим улицама.
14 Да наши волови буду јаки за рад; да нема провала, ни изласка; да нема приговарања на нашим улицама.
15 Срећан је тај народ, то је у таквом случају: да, срећан је онај народ, чији је Бог Господ.

ГЛАВА 145

1 (Давидов псалам хвале.) Величаћу те, Боже мој, царе; и благосиљаћу име твоје у векове векова.
2 Сваки дан ћу те благосиљати; и хвалићу име твоје у векове векова.
3 Велик је ГОСПОД и хваљен; а његова величина је неистражива.
4 Једна генерација ће хвалити твоја дела другоме, и објављиваће твоја моћна дела.
5 Говорићу о славној части твог величанства и о твојим чудесним делима.
6 И људи ће говорити о моћи твојих страшних дела, а ја ћу објавити твоју величину.

7 Они ће обилно изговарати успомену на твоју велику доброту и певати о твојој праведности.
8 Господ је милостив и пун сажаљења; спори на гнев и са великом милошћу.
9 Господ је добар према свима, и његова нежна милост је над свим делима његовим.
10 Сва дела твоја хвалиће те, Господе; и свети твоји ће те благословити.
11 Говориће о слави твога краљевства и говорити о твојој моћи;
12 Да обзнани синовима људским његова моћна дела и величанствено величанство свог краљевства.
13 Твоје краљевство је вечно царство, и твоја власт траје кроз све нараштаје.
14 ГОСПОД подржава све који падају и подиже све оне који су погнути.
15 Очи свих гледају на тебе; и ти им дајеш месо њихово на време.
16 Ти отвараш своју руку и задовољаваш жељу сваког живог бића.
17 Праведан је Господ на свим путевима својим и свет у свим својим делима.
18 Господ је близу свима који га призивају, свима који га истином призивају.
19 Он ће испунити жељу оних који га се боје, и он ће чути њихов вапај и спасиће их.
20 Господ чува све оне који га љубе, а све зле ће уништити.
21 Уста моја говориће хвалу Господу, и свако тело нека благосиља његово свето име у векове векова.

ГЛАВА 146

1 Хвалите ГОСПОДА. Хвалите ГОСПОДА, душо моја.
2 Док сам жив, славићу Господа, певаћу Богу своме док постојим.
3 Не уздајте се у кнезове, нити у сина човечјег, у коме нема помоћи.
4 Његов дах излази, он се враћа у своју земљу; у тај дан његове мисли пропадају.
5 Срећан је онај коме је у помоћ Бог Јаковљев, чија је нада у Господа Бога његовог.
6 Који је створио небо и земљу, море и све што је у њему, који чува истину заувек;
7 Који врши суд над потлаченим, који даје храну гладнима. Господ ослобађа заробљенике:
8 Господ отвара очи слепима, Господ подиже погнуте, Господ воли праведнике.
9 Господ чува странце; он помаже сироти и удовици, а пут безбожника изврће наопачке.
10 Господ ће владати заувек, Бог твој, Сионе, у све нараштаје. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 147

1 Хвалите Господа, јер је добро певати Богу нашем; јер је пријатно; а похвала је лепа.
2 Господ гради Јерусалим, сабира прогнане Израелове.
3 Он лечи сломљена срца и превезује им ране.
4 Он говори број звезда; он их све назива њиховим именима.
5 Велик је наш Господ и велике моћи: његов разум је бескрајан.
6 Господ подиже кротке, руши зле на земљу.
7 Певајте Господу са захвалношћу; певајте на харфи Богу нашем:
8 Који покрива небо облацима, који припрема кишу земљи, који даје да расте трава на планинама.
9 Он даје звери своју храну, и младим гавранима који плачу.
10 Он не ужива у снази коња, не ужива у ногама човека.
11 Господу је драго у онима који га се боје, у онима који се надају у његову милост.
12 Хвалите Господа, Јерусалиме; хвали Бога свога, Сионе.
13 Јер је он учврстио запорке твојих врата; он је благословио децу твоју у теби.
14 Он успоставља мир у твојим границама, и пуни те најфинијим житом.
15 Он шаље своју заповест на земљу: његова реч тече веома брзо.
16 Он даје снег као вуну, разноси иње као пепео.
17 Избацује свој лед као залогаје: ко може да издржи пред његовом хладноћом?
18 Он шаље своју реч и топи их, он даје свој ветар да дува, и воде теку.
19 Он је објавио своју реч Јакову, своје одредбе и своје пресуде Израелу.
20 Он није тако поступао ни са једним народом, а што се тиче његових пресуда, они их нису познавали. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 148

1 Хвалите ГОСПОДА. Хвалите Господа с небеса, хвалите га на висинама.
2 Хвалите га сви анђели његови, хвалите га све војске његове.
3 Хвалите га, сунце и месец, хвалите га, све звезде светлости.
4 Хвалите га, небеса над небесима, и воде које сте изнад небеса.
5 Нека хвале име Господње, јер је заповедио и створени су.
6 Он их је такође утврдио заувек и довека: донео је декрет који неће проћи.
7 Хвалите Господа са земље, змајеви и све бездане!
8 Ватра и град; снег и пара; олујни ветар испуњава своју реч:
9 Планине и сва брда; плодно дрвеће и сви кедрови:
10 звери и сва стока; гмизаве ствари и летеће птице:
11 Цареви земаљски и сви људи; кнезови и све судије на земљи:
12 И младићи и девојке; старци и деца:
13 Нека хвале име Господње, јер је само његово име одлично; његова је слава изнад земље и неба.
14 Он такође уздиже рог свога народа, хвалу свих својих светих; чак и од синова Израиљевих, народа који му је близак. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 149

1 Хвалите ГОСПОДА. Певајте Господу песму нову и
хвалу његову у збору светих.
2 Нека се радује Израел у ономе који га је створио,
нека се радују синови Сиона у своме Цару.
3 Нека хвале његово име у игри, нека му певају уз
бубањ и харфу.
4 Јер Господ воли народ свој, кротке ће улепшати
спасењем.
5 Нека се свети радују у слави, нека певају из свег
гласа на својим постељама.
6 У устима њиховим нека буду високе хвале Божје, и
мач двосекли у руци њиховим;
7 Да изврши освету над незнабошцима и казне над
људима;
8 Да вежу своје краљеве ланцима, а своје племиће
гвозденим оковима;
9 Да изврши на њима пресуду написану: ову част имају
сви његови свети. Хвалите ГОСПОДА.

ГЛАВА 150

1 Хвалите ГОСПОДА. Хвалите Бога у светињи његовој:
хвалите га на своду силе његове.
2 Хвалите га за моћна дела његова, хвалите га по
великој величини његовој.
3 Хвалите га звуком трубе, хвалите га псалтиром и
харфом.
4 Хвалите га бубњем и игром, хвалите га жичаним
инструментима и оргуљама.
5 Хвалите га на кимбалима гласним, хвалите га на
кимбалима који звече.
6 Све што дише нека хвали ГОСПОДА. Хвалите
ГОСПОДА.